

Univerzita Palackého v Olomouci

Filozofická fakulta

Katedra dějin umění

Obor: Dějiny výtvarných umění

Daniela Jansová

**Kapitoly z dějin sběratelství na Kolowratském
zámku v Rychnově nad Kněžnou**

Bakalářská diplomová práce

Vedoucí diplomové práce: Prof. PhDr. Ladislav Daniel, Ph.D.

Olomouc 2014

Prohlašuji, že jsem bakalářskou diplomovou práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a pramenů.

V Olomouci dne

Poděkování

Ráda bych zde poděkovala všem, kteří mi pomohli při vypracování mé bakalářské práce. Na prvním místě vedoucímu práce Prof. PhDr. Ladislavu Danielovi, Ph.D. za odborné vedení a cenné rady. Dále kastelánce zámku v Rychnově nad Kněžnou, paní Ing. Zdeňce Dokoupilové za vstřícnost a ochotu při poskytnutí materiálů a pořizování fotografií obrazů, umožnění přístupu do depozitáře a také za cenné rady. Chtěla bych poděkovat také svému strýci Slavomíru Jansovi za odborné nafocení obrazů ze zámecké sbírky a v neposlední řadě také PaedDr. Olze Liprové za korekturu textů a své rodině za trvalou podporu při studiu.

Obsah

1.	Úvod	6
2.	Přehled dosavadního bádání.....	8
3.	Dějiny rychnovské zámecké sbírky.....	17
4.	Vybrané obrazy kolowratské obrazárny v Rychnově nad Kněžnou.....	22
4.1.	Ester před králem Ahasverem, kolem 1530–1535	22
4.2.	Podobizna stařenky se dvěma dětmi	24
4.3.	Podobizna muže, možná Johanna Keplera, před rokem 1612	26
4.4.	Jákobův příchod k Lábanovi, 1643	28
4.5.	Podobizna Ignáce Jetřicha Vitanovského z Vlčkovic (1644–1681), 1669	30
4.6.	Podobizna Františka Karla I. Liebsteinského z Kolowrat (1620–1700), 1659	31
4.7.	Regál se starožitnostmi, 1666.....	33
4.8.	Jákob mezi svými syny	35
4.9.	Senekova smrt.....	35
4.10.	Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat (1655–1716), 1684	37
4.11.	Sebevražda Catona Utického, 1692	39
4.12.	Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat (1655–1716) v řádovém rouše Zlatého rouna, 1713	41
4.13.	Alegorie zraku, kolem 1700	44
4.14.	Alegorie sluchu, kolem 1700	44
4.15.	Alegorie hmatu, kolem 1700	45
4.16.	Alegorie čichu, kolem 1700.....	46
4.17.	Alegorie chuti, kolem 1700.....	47
4.18.	Podobizna Jana Františka Krakowského z Kolowrat (1650–1723).....	48
4.19.	Zátiší se sojkou, ovocem, květinami, kartami a miskou, kolem 1740.....	49
4.20.	Zátiší se strakapoudem, kartami, nůžkami a kalamářem, kolem 1740	50
5.	Závěry bádání	52

6.	Katalog obrazů z 16. – 18. století, instalovaných na rychnovském zámku.....	53
6.1.	Náboženské výjevy.....	53
6.2.	Mytologie.....	56
6.3.	Alegorie.....	58
6.4.	Historické scény.....	60
6.5.	Portréty.....	61
6.6.	Krajiny.....	78
6.7.	Žánrové scény.....	80
6.8.	Bitevní scény.....	83
6.9.	Scény se zvěří a se zvířaty.....	84
6.10.	Zátiší.....	87
7.	Poznámky.....	95
8.	Seznam pramenů a literatury.....	103
8.1.	Prameny.....	103
8.2.	Literatura.....	103
9.	Seznam vyobrazení.....	113
10.	Obrazová příloha.....	118
11.	Anotace bakalářské práce.....	135

1. Úvod

Rychnovská zámecká obrazárna mě provází po celou dobu studia na vysoké škole, proto jsem se rozhodla napsat svou bakalářskou práci právě o ní. V prvním ročníku jsem na zámku vykonávala povinnou praxi a dostala jsem se k „černé knize“ (Soupis inventáře ve státním zámku v Rychnově nad Kněžnou, asi z roku 1958), kterou jsem měla za úkol přepsat. Když jsem viděla to velké množství obrazů, z nichž pouze malé části se dostalo hlubšího zpracování, zrodila se myšlenka přispět také svým dílem k bádání o obrazárně.

Barokní zámek Rychnov nad Kněžnou leží v Královéhradeckém kraji v podhůří Orlických hor nad říčkou Kněžnou. Rychnovské panství náleželo Kolowratům již od roku 1640, kdy ho Albrecht IV. Liebssteinský z Kolowrat (1583–1648) koupil od císařovny Eleonory Mantovské, vdovy po císaři Ferdinandu II. Budovu nového zámku však nechal až v letech 1676–1690 postavit podle Santiniho návrhu v novorenesančním vlašském stylu jeho syn František Karel I. Liebssteinský z Kolowrat (1620–1700). Vnuk předešlého František Karel II. Liebssteinský z Kolowrat (1684–1753) dal potom nový zámek zvýšit o jedno křídlo a přistavěl do průčelí dvě postranní věže s hodinami.¹ V takové podobě můžeme stavbu vidět dodnes. Zámek tvoří dominantu města a někdy je nazýván „rychnovské Hradčany“. K celému komplexu budov patří také kostel Nejsvětější trojice, zvonice a jízdárna využívaná dnes pro kulturní účely. S výjimkou dvaadvaceti let, kdy byl zestátněn, patřil zámek i jeho sbírka od roku 1690 Kolowratům. Ti zde vybudovali galerii, která je v současné době pokládána počtem obrazů za čtvrtou nejvýznamnější u nás. Kolowratská obrazárna se nachází přímo v interiérech zámku, čímž plně evokuje dojem barokních interiérů, jak v nich šlechta žila, a obrazy ukazuje v prostředí, pro které byly původně určeny.

Práce se zabývá zámeckou obrazovou sbírkou jako celkem, ale její pozornost se upíná především k obrazům ze 16. – 18. století. Toto hledisko se uplatňuje jak u zpracovaných děl, tak u katalogu.

Bakalářská práce je rozvržena do několika kapitol. Počáteční kapitola pojednává o dosavadním bádání. Popisuje detailněji, čemu se publikace věnují, a snaží se vystihnout nové poznatky badatelů, či rozpory a shody mezi nimi. Další kapitola zahrnuje dějiny rychnovské zámecké sbírky od 16. století až po současnost. Poslední kapitola se věnuje dvaceti vybraným dílům řazeným podle dat narození malířů. Po stručném medailonku věnovaném autorovi následují informace o díle a zpracování obrazu samého. Údaj „č. kat.“ znamená v této práci odkaz k soupisovému Katalogu obrazů z 16. – 18. století, instalovaných na rychnovském zámku.

Soupisový katalog, zcela nově sestavený a zpracovaný, je přiřazen na konci práce. Obsahuje základní informace o obrazech a seznam literatury u těch, které byly v této práci podrobně zpracovány. Obrazy jsou v soupise řazeny abecedně podle názvů obrazů do tematických skupin: náboženské výjevy, mytologie, alegorie, historické scény, portréty, krajiny, žánrové scény, bitevní scény, scény se zvířaty a zátíší. Řazení podle autorů obrazů, kteří jsou ve většině případů neznámí nebo je jejich autorství odborně neověřené důkladným zpracováním, by nebylo pro práci s katalogem přínosné.

2. Přehled dosavadního bádání

První obsáhlejší informativní stati o zámecké obrazárně v Rychnově nad Kněžnou vydané ve 40. letech 20. století předcházeli články v týdeníku *Pestrý týden* z roku 1940.² Kamil Březina se v něm kromě výčtu nejslavnějších autorů rychnovských obrazů zmiňuje také o tzv. „*síni předků*“,³ vytvoření nové galerie na zámku asi o 400 obrazech⁴ a jejím připravovaném katalogu. Připomíná významné aktuální výstavy, obě z roku 1938 („Pražské baroko“ a ve spolku Mánes „Postavy českých dějin“), kam byly rychnovské obrazy zapůjčeny.

Následně vychází roku 1942 stať v časopise *Umění* od zmiňovaného Dr. Vladimíra Novotného.⁵ Pisatel ji věnoval památce významného hraběte Zdeňka Kolowrata Krakowského Liebsteinského, který se zasloužil o nové uspořádání a reorganizaci sbírky a kterého osobně znal. Jak Kamil Březina, tak také Vladimír Novotný píše o velkém úsilí hraběte sbírku zrenovovat a zdokumentovat. Po vzpomínce na zámeckého pána se pozornost Novotného obrací k samotné sbírce obrazů. Člení ji po tematických oblastech, v každé postupuje chronologicky a odlišuje tvorbu umělců domácích a zahraničních. Můžeme zde vidět také úvahy nad znaky tvorby jednotlivých malířů a na základě nich jejich atribuci rychnovským obrazům. K tomu autorovi napomáhají i v článku zmiňované inventáře z let 1716 a 1743. Nejprve Novotný popisuje rodové podobizny. Dále se věnuje obrazům mytologického a náboženského námětu, podobiznám lidí, alegoriím, v nichž zdůrazňuje často zaměňované autorství Michaela Václava Halbaxe a Petra Brandla,⁶ a krajinám. Jako poslední Novotný uvádí zátiší, nejprve klasická, a to cizí provenience, a poté lovecká.

Profesor Eduard Weiss, knihovník, kronikář a vedoucí knihovny v Rychnově nad Kněžnou v letech 1921–1949, se o zdokumentování rychnovské sbírky obrazů zasloužil asi nejvíce ve strojopise z let 1953–1955.⁷ V úvodní části autor upozorňuje, že účel práce je pouze

kronikářský, nikoli odborný, a má být jen jakousi registrací stavu obrazárny k roku 1953. Má soustředit historii sbírky, jednotlivé obrazy a záslužné práce restaurátora zámku i obrazárny (Zdeňka Kolowrata) na jednom místě. Práce je ovšem jakýmsi dobovým katalogem, i když autor to zde popírá. Po úvodu a nástinu historie rodu a sbírky se zabývá tématem vzniku šlechtických obrazáren. Nemalou část textu věnuje inventářům zámecké obrazárny, které zde podrobně rozepisuje,⁸ a nakonec opět (jako většina autorů před ním) vyzdvihuje hraběte Zdeňka Kolowrata Krakowského Liebsteinského. Nejzáslužnější částí celé práce je soupis obrazů vystavených na zámku v roce 1953. Eduard Weiss postupuje po místnostech a každé dílo hodnotí individuálně. Popíše celý obraz, poté ho dohledává v inventářích a nakonec doplní odstavec o autorech obrazů. Obdobně popisuje také obrazy nevystavené, v depozitáři, vyřazené, či portréty dovezené v letech 1952 a 1953 z Černíkovíc. Hojně citována a zmiňována je zde práce Vladimíra Novotného uveřejněná v časopise *Umění*. V úvodu Weiss o Novotného stati píše: „*Historie obrazárny se však dotýká jenom povrchně, a oceňuje kriticky určitý počet vybraných obrazů spíše se stanoviska uměleckého experta, nežli objektivního historika.*“⁹ Strojopis obsahuje v závěrečné části také doslovný přepis tohoto pojednání ředitele Národní galerie Vladimíra Novotného o obrazárně v Rychnově, aby byl především zprostředkován široké veřejnosti, také proto, že práce je: „... *jakýmsi seznamem význačných obrazů zdejší obrazárny z poslední doby, a na některých místech i ukazatelem, kde asi nutno hledat ony obrazy, které dnes již v obrazárně nejsou, ale byly v ní ještě v posledních dvou desetiletích.*“¹⁰

Zatímco všechny předchozí publikace zmiňují obraz z okruhu Michaela Pachera jako *Narození sv. Jana*, Jakub Pavel se o něm zmiňuje v knížce *Rychnov nad Kněžnou* z roku 1954¹¹ jako o obraze *Narození sv. Jakuba*. Jinak stejně jako ostatní badatelé popisuje

obrazárnu podle tematických skupin chronologicky a vyzdvihuje nejvýznamnější autory.

Badatelem, který se zámecké obrazárně v Rychnově nad Kněžnou věnuje opakovaně v několika na sebe navazujících pracích, je český historik umění Oldřich Jakub Blažíček (dále jen Oldřich J. Blažíček). Poprvé se o rychnovské obrazárně zmiňuje v roce 1955 v časopise *Zprávy památkové péče*.¹² Příspěvek je věnován nově instalované zámecké obrazárně. Po rozdělení děl z hlediska provenience se jeho pozornost obrací k problematice atribucí rychnovských děl vycházející ze starších inventářů a odkazuje zde na Eduarda Weisse.¹³ Kromě celku souboru obrazů upozorňuje ve sbírce i na obrazy, které sbírku dotvářejí k úplnosti. Neopomíná zde zmiňovat ani ostatní umělecké předměty: plastiky, nábytek, gobelíny a sklo (bez nich by obrazárna postrádala celistvost barokního interiéru). Následuje rozvrh nové instalace zámku, kde u každé místnosti upřesňuje, čemu je „zasvěcena“. V závěru ještě upozorňuje na připravovaný katalog této nové zámecké instalace.

Další publikace Oldřicha J. Blažíčka pochází z roku 1956.¹⁴ V úvodu odkazuje citací na Antonína Matějčka, který byl zakladatelem českého dějezpytu umění a zdůraznil špatné dokumentování zámeckých obrazáren. Kolowratskou obrazárnu zde hodnotí v kontextu dalších významných, v té době státních obrazáren. Po stručné historii se zabývá její instalací a opět vyzdvihuje nejvýznamnější díla. Řeší zde, jak se o díla patřící pod Státní památkovou správu pečuje. Z Rychnova publikuje 18 maleb. V druhém, rozšířeném vydání z roku 1957¹⁵ připojuje katalog reprodukováných maleb a u jednotlivých děl zpřesňuje jejich informace a publikuje jich zde jen 17.

Pozornost samotné rodové obrazárně věnuje v katalogu *Rychnovská zámecká obrazárna*, který vyšel v roce 1956.¹⁶ Po přehledu stručné historie a základních informací nás Oldřich J. Blažíček provádí

po jednotlivých místnostech, ve kterých upozorňuje u instalace obrazů na hledisko vývojové, ale i námětové. Pro katalog, který obsahuje soupis 258 vystavených maleb, čerpá Blažíček informace z inventářů přepsaných E. Weissem.¹⁷ Díla jsou uvedena podle aktuálního rozmístění v sálech a chybí informace o inventárních číslech. Podrobněji publikuje 30 maleb.

Další totožné vydání vychází v roce 1957¹⁸ a třetí doplněné vydání potom v roce 1973.¹⁹ Zde Blažíček podrobně popisuje historii obrazárny v jejích datech a číslech. V jednotlivých tematických oblastech hodnotí vývoj a vzájemné ovlivňování novějších děl tvorbou starších českých malířů nebo malířů pobývajících nějakou dobu na území Čech. Neopomíná vyzdvihnout nové zámecké instalace Státní památkovou správou z roku 1955. Touto instalací nás opět jako v předchozích vydáních provází. Nastávají zde ovšem změny v názvech, či atribuci obrazů. Poprvé tu obraz Michaela Pachera označuje názvem *Narození Panny Marie*,²⁰ zatím co dříve byl označován jako *Narození sv. Jana*. Chybí také zmínka o „*starci směru Brandlova*“,²¹ ale píše zde o „*Bentumově znamenitém Apoštolovi*.“²² Před vlastním katalogem ještě zmiňuje, že toto vydání obsahuje nová autorská připsání, která jsou doplněna podle literatury a na základě konzultace s jeho kolegy. Katalog obsahuje soupis 265 děl (také bez inventárního čísla), z nichž v závěru 30 z nich reprodukuje.

Pouze některá díla ze zámecké obrazárny můžeme najít v katalogu Josefa Sůvy.²³ Katalog vznikl v roce 1971 k výstavě barokní malby, kterou pořádala v rámci oslav 50. výročí vzniku KSČ Krajská galerie v Hradci Králové ve spolupráci s Krajským střediskem státní památkové péče a ochrany přírody Východočeského kraje v Pardubicích. Snahou je zde upozornit na méně známá umělecká díla, kterým se nedostalo možnosti být vystavena v kmenovém fondu obrazáren. Většina z nich dnes stěny obrazárny již zdobí.

Jako katalog k výstavě vznikla v roce 1972 také publikace Lubora Machytky.²⁴ Machytka v ní zpracovává celkem 41 obrazů ze státních zámků východních Čech, z nichž největší zastoupení v počtu 23 má rychnovský zámek. Úvodní stať napsal Oldřich J. Blažíček. Zamýšlí se nad nesnadnou prací dokumentovat zámecké obrazárny a odkazuje při tom na svou stať: „ ... když jsem před více než patnácti lety psal celkově informativní stať o obrazárnách státních zámků.“²⁵ Vyzdvihuje východočeskou oblast pro její kulturní živost zvláště v době baroka a podává informace o výstavě.

Emanuel Poche²⁶ se v *Uměleckých památkách Čech* věnuje spíše architektuře zámku a obrazárnu zde zmiňuje pouze jako výčet děl s jejich autory.

Článek zpracovaný Dr. Václavem Pilzem roku 1981 v časopise *Panorama*,²⁷ vycházejícím jako členský věstník Klubu přátel výtvarného umění, je také dokladem odborného zájmu o rychnovskou obrazárnu. Jako všichni předchozí badatelé člení i Václav Pilz obrazárnu po námětových oblastech, v nichž se potom důkladněji věnuje jednotlivým obrazovým raritám a legendárním malířům opět chronologicky. Vybírá reprezentativní díla, na kterých popisuje styl autora a vliv školení na jeho tvorbu. Vzájemnou inspirací si byla i sama díla z rychnovské obrazárny. Pilz zdůrazňuje, že díla vzniklá ve druhé polovině 17. století inspirovala pak malíře v jejich pracích na počátku 18. století. Dílo od Michaela Pachera zde také nese název *Narození Panny Marie*.

Lubor Machytka²⁸ je autorem ještě jednoho katalogu výstavy zaměřeného na východočeské zámky, tentokrát z roku 1988 a úžeji specializovaného na barokní zátiší. Z rychnovských vybírá pouze 11 obrazů. U většiny z nich odkazuje v použité literatuře na svůj katalog z roku 1972.

Katalog *Artis pictoriae amatores*²⁹ z roku 1993 pohlíží na rychnovskou obrazárnu ze zcela jiného hlediska, a to „sběratelského“.

V historii českého sběratelství můžeme najít také příspěvek od Víta Vlnase o Kolowratském paláci na Malé Straně,³⁰ kde dřív byla rodová sbírka obrazů soustředěna, nebo od Lubomíra Slavíčka věnujícího se dokumentárnímu obrazu *Pohled do obrazové sbírky*³¹ z doby kolem roku 1740 od tehdejšího správce rychnovské obrazárny Antonína Františka Hampische. V historii rychnovské obrazárny hraje velkou roli také Společnost vlasteneckých přátel umění, a to především proto, že do její obrazárny byl v dubnu roku 1796 zapůjčen hrabětem Františkem Josefem II. Kolowratem Liebsteinským pečlivě uspořádaný soubor 142 děl z Rychnova. Zápůjčka je prezentována třemi díly,³² dnes vystavenými v NG v Praze.

Encyklopedické heslo od Víta Vlnase³³ z roku 1995 ukazuje rychnovskou obrazárnu především v číslech a datech. Autor zdůrazňuje nejdůležitější roky a k nim počty obrazů. Heslo uzavírá vyzdvižením nejcennějších děl.

Formou katalogových hesel je zpracováno 6 obrazů z kolowratské sbírky také v katalogu výstavy *Sláva barokní Čechie*,³⁴ který pojednává o umění, kultuře a společnosti 17. a 18. století. Jelikož ji utvářeli i rychnovští Kolowraté, nechybí v tomto vskutku obsáhlém katalogu ani zástupci děl z jejich rodové sbírky.

Na svou práci z roku 1993 navazuje (a také ji rozšiřuje) Lubomír Slavíček v knize z roku 2007.³⁵ V kapitole *Zrození a povaha aristokratického sběratelství v Čechách 17. a 18. století*³⁶ se v rámci nejdůležitějších rodových obrazáren zmiňuje také o obrazárně rychnovské. Všimá si především jejích portrétů, které daly základ celé rodové sbírce. Opakuje údaj o znalcích pracujících pro hraběcí rody, z nichž pro Kolowraty to byl kolem roku 1733 sám Petr Brandl. Sbírkou potkávaly také prodeje obrazů, v této souvislosti opět ukazuje výpis z korespondence Karla Františka II. Liebsteinského z Kolowrat.

Nejnovější publikací, věnující se podrobněji historii zámecké obrazárny od jejího založení na počátku 16. století až po současnost, je katalog *Mistrovská díla z kolowratské obrazárny v Rychnově nad Kněžnou*.³⁷ Katalog vznikl u příležitosti zapůjčení dvaceti nejceněnějších rychnovských obrazů do dlouhodobé expozice ve Šternberském paláci v Národní galerii v Praze. Právě Praha hrála v historii zámecké obrazárny velkou roli. Úvodní stať Josefa Záruby-Pfeffermanna³⁸ upozorňuje na vzájemné propojení Kolowratů s naším hlavním městem, především jejich nákupy obrazů, mecenášstvím, pozdější účastí ve Společnosti vlasteneckých přátel umění a podporou českých umělců. Autor se věnuje historii obrazárny po jednotlivých stoletích, v nichž klade důraz na objednavatele z řad Kolowratů a jejich snahu díla evidovat, na nákupy a prodeje obrazů. Nejvýznamnější z děl poté přímo jmenuje a uvádí okolnosti jejich získání do kolowratského majetku. V celém článku opět figurují inventáře z let 1716, 1743 a 1785. Josef Záruba-Pfeffermann dále člení díla do základních skupin: antverpské orientace, italské orientace, dalších škol (např. produkci francouzskou, německou, holandskou, kopie Velázquezova) a díla drobných kolowratských umělců. Neopomíná ani malíře Hampische, který byl po roce 1740 správcem sbírky a autorem ideálního pohledu do rychnovské obrazárny.³⁹ Následuje katalog věnující se podrobně dvaceti zapůjčeným dílům. Pro jejich malířskou kvalitu je nelze z této práce úplně vyloučit, a proto byla vybrána polovina, které bude v další části práce věnováno více pozornosti. O dalších deseti obrazech zde následuje pouze stručná zmínka.

Prvním obrazem od malíře Hanse von Aachen je obraz *Kuplířská scéna* (č. kat. 227). Jedná se o kvalitní dílenskou kopii, která vznikla podle Aachenovy kompozice malované na dřevěné desce z let 1605–1610, dnes uložené v Staatliche Kunsthalle v Karlsruhe. V žánrovém

výjevu se nejvíce projevuje vliv nizozemské malby 16. století se scénou „bordeeltjes“ – výjevu z veřejného domu.

Prvním zátiším ze zapůjčených obrazů je *Zátiší s malířskými potřebami* od Cornelise Norberta Gysbrechtse (č. kat. 321). Jedná se o obrazový typ „trompe l'œil“ – druh optického klamu, vytvářející fikci reality (oblíbené v šedesátých letech 17. století v Nizozemí) a celé zátiší se potom vztahuje k malíři samému.

V zápůjčce ve Šternberském paláci nechybí ani zástupci mytologických námětů, a to *Diana a Kallistó* (č. kat. 29) a *Diana a Akteon* (č. kat. 28) od Johanna Heisse. Obě díla inspirovaná Ovidiovými *Proměnami* reflektují Tizianovu tvorbu a uplatňují malířovu zkušenost z Benátek i zaujetí obrazy Nicolase Poussina.

Mezi zapůjčenými zátišími vynikají také dva obrazy *Zátiší s kobercem, ovocem, luxusním nádobím a skříňkou* (č. kat. 311) a *Zátiší s kobercem, ovocem, luxusním nádobím a hodinkami* (č. kat. 310) od malíře Jacquese Hupina. Oba obrazy byly ve starší literatuře označovány jako díla malíře Francesca Fieravina, zvaného „il Maltese“, který patřil do skupiny římských malířů tzv. „maestri dei tapetti“. Specializovali se na zobrazení silných orientálních koberců v kompozici s ovocem a luxusními předměty. Teprve Zdeněk Kazlepka připsal obě díla francouzskému malíři Jacquesu Hupinovi, který se mezi tuto skupinu malířů v Římě také zařadil.

Jedno ze tří zapůjčených náboženských děl reprezentuje obraz *Narození Panny Marie* od Michaela Pachera (č. kat. 20). V literatuře se o tomto obraze dlouho vedly spory ohledně datace, provenience a autorského určení. Až Manfred Koller ve sborníku symposia k Pacherově výstavě v roce 1999 zveřejnil, že deska byla skutečně součástí oltáře se sv. Vavřincem ze St. Lorenzen v Brunecku a je raným dílem Michaela Pachera.

Podobizna Magdaleny Ludmily Liebsteinské z Kolowrat (č. kat. 157) je dílem Daniela Schultze, dvorního malíře polského krále Jana Kazimíra. Na protějškovém obraze se nachází její manžel František Karel Liebsteinský z Kolowrat. Obě díla vznikla roku 1659, pravděpodobně za Kolowratova pobytu ve Varšavě. Podobizna vystihuje povahové rysy portrétované a reflektuje amsterodamskou malbu kolem poloviny 17. století, čemuž odpovídá také hraběnčino ustrojení, které vychází z holandské módy. Obraz byl pravděpodobně zmenšen.

Poslední dva obrazy z dlouhodobé zápůjčky do Národní galerie namaloval rychnovský rodák Jan Antonín Vocásek-Hrošecký: *Zátiší se strakapoudem, květy a jahodami, s kartami a sklenicí* (č. kat. 295) a *Zátiší se sojkou, kartami, karafiáty a třešněmi* (č. kat. 292). Inspiruje se v nich obrazy loveckých zátiší visících v galerii v Rychnově od malířů Isaaka Godyna, Johanna Baptisty Bouttatse a Johanna Georga Beittlera a reaguje na ně. V kompozicích variuje motiv zavěšeného mrtvého ptactva s dekorací z květin, ovoce, drobných živočichů a karet. Cyklus obsahuje 6 kompozic, z nichž 4 můžeme vidět na zámku v Rychnově nad Kněžnou.

Nakonec není možno opomenout *Einreichungs-Catalog SVPU*,⁴⁰ který obsahuje soupis všech obrazů zapůjčených z rychnovské zámecké obrazárny Obrazárně Společnosti vlasteneckých přátel umění.

3. Dějiny rychnovské zámecké sbírky

Dějiny rodové obrazárny Kolowratů se začínají psát již na počátku 16. století. Její základ tvořila portrétní galerie předků, příbuzných a panovníků. Nejstarší obrazy představuje skupina podobizen z počátku 16. století, které se zachovaly v pozdějších barokních kopiích. Ty velmi dobře reprodukují výraz originálů, které byly jedním z mála příkladů portrétního umění 16. století v Čechách.⁴¹ Na obrazech jsou vyobrazeni potomci Albrechta (1347–1391), prvního v historii připomínaného předka kolowratského rodu, který spolu se svými syny založil v roce 1374 augustiniánský klášter v Ročově.⁴² Jeho synové začali vytvářet samostatné linie rodu, které ovšem v průběhu staletí vymírají,⁴³ a do dnešní doby přežívá pouze větev linie Krakowských z Kolowrat.⁴⁴

Galerie předků pokračuje sérií portrétů z konce 16. století a počátku 17. století, zobrazujících členy rodové linie Bezdrůžické a Liebsteinské. Do sbírky se promítla také doba rudolfínského umění dvojicí podobizen od Hanse von Aachen⁴⁵ a obrazy historických událostí z té doby. Obraz *Poprava českých pánů na Staroměstském náměstí v Praze 1621*⁴⁶ již předznamenává dobu barokní.

První významnou osobností pro dějiny rodu, ale i obrazárny byl Albrechtův syn František Karel I. Liebsteinský z Kolowrat (1620–1700). Začal budovat v Rychnově nový zámek jako důstojnější sídlo pro svůj rod, zasloužil se o zřízení rodového svěřenectví – fideikomisu⁴⁷ a jako významný diplomat a vyslanec císaře Leopolda I., později také zemský hejtman na Moravě, objednal a získal pro rychnovskou sbírku řadu významných děl, např. dvě protějškové podobizny sebe⁴⁸ a své ženy *Magdaleny Ludmily Liebsteinské z Kolowrat, rozené z Oppersdorfu*⁴⁹ od Daniela Schultze a *Regál se starožitnostmi*⁵⁰ od Johanna Georga Hinze.

Na odkaz svého otce navázal nejen v uměleckém mecenátu Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat (1655–1716) a také se nechává portrétovat se svou první ženou od malíře Jodoca Justa Verbeecka.⁵¹

Roku 1701 zakoupil v Praze na Malé Straně bývalý Slavatovský palác a učinil ho hlavním sídlem rodové barokní obrazárny, kterou na počátku 18. století založil.⁵² Výrazně ji obohatila také věna obou Norbertových manželek. Z nich Johanna Magdalena Hrzánová z Harasova (1649–1685) přinesla věnem mimo jiné Škrétovu *Podobiznu Ignáce Jetřicha Vitanovského z Vlčkovic*⁵³ a Marie Markéta Slavatová z Chlumu a Košumberka (1673–1700) potom 79 obrazů ze sbírky svého otce Jana Jiřího Jáchyma Slavaty z Chlumu a Košumberka († 1689). Roku 1708 bylo rozhodnuto o stavbě jízdárny a objednáno několik desítek obrazů koní, z nichž většina je dosud na zámku. K roku 1716 je v inventáři uvedeno celkem 134 obrazů, z nich 44 portrétů Kolowratských a 11 portrétů panovníků.

Budování obrazárny a asi její největší rozkvět pokračovaly za dědice obrazárny, kterým se stal František Karel II. Liebssteinský z Kolowrat (1684–1753). Sbíрка v té době došla četných akvizic i redukcí. Obrazy zakoupené mezi lety 1709–1727 zaznamenává seznam z roku 1743. Do sbírky nově přibylo téměř 600 maleb, ovšem za tíživých finančních podmínek se musela v letech 1719 a 1735⁵⁴ část sbírky, celkem 291 obrazů, odprodat Františku Josefu Czerninovi. V dopisech z let 1735 František Karel II. protestuje proti odprodeji jednotlivých obrazů a upozorňuje na obrazy, které vysokými částkami ocenil Petr Brandl.⁵⁵ Zde je tedy důkaz, že byl v roce 1733 jeho odborným poradcem. Seznam z roku 1743 tak uvádí 305 nově zakoupených obrazů. Nakoupeny byly kopie italských a antverpských mistrů za přemrštěné ceny, naopak originály za nižší ceny, např. *Jákobův příchod k Lábanovi* od Karla Škréty za 200 zlatých. Autory jejich odhadních posudků byly pražští znalci a malíři Gerhart, Krtička a tehdejší správce sbírky Antonín František Hampisch. Ten byl pověřen jejím spravováním, když byla za pruského nebezpečí roku 1740 jedna její část zazděna

v Rychnově a druhá část převezena z Rychnova do Prahy, kde Hampisch namaloval její ideální podobu (obr. č. 1).⁵⁶

Kompoziční předlohou byl Hampischovi nejspíše jeden z obrazů ideální podoby obrazárny arcivévody Leopolda Viléma od Davida Tenierse. Na plátně můžeme vidět vlevo obraz Petra Brandla *Vlastní podobizna s gestem počítání na prstech* (kolem 1725),⁵⁷ což je opět připomínkou Brandlovy práce pro Kolowraty. Na obraze lze identifikovat díla z rychnovské sbírky (v době vzniku obrazu umístěná v Praze), která se v ní nacházejí dodnes. Mezi ně patří kopie podle Rubense *Kající se Maří Magdaléna*, kopie podle Correggia *Zasnoubení sv. Kateřiny*, *Bitevní výjev* od Jacquese Courtois zv. Le Bourguignon, jedna z krajin Johanna Heinricha Roose⁵⁸ a jedno z *Květinových zátiší* z okruhu Franze Wenera von Tamm.

Někdy před rokem 1743 se celá galerie převezla s konečnou platností na zámek v Rychnově nad Kněžnou, kde dosáhla svého vrcholu, pokud jde o počet děl. Inventář z roku 1785 uvádí 1218 maleb spolu s početnou grafickou sbírkou 998 rytin. Největším souborem děl byla díla antverpské orientace, např. kopie Rubense, Snyderse a Jordaense, díla Alexandra von Bredaela, ale i zátiší od Cornelise Norberta Gysbrechtse a krajiny od Joose de Mompera. Kontakty mezi Nizozemím reprezentovali také dva malíři, kteří se na konci 17. století usadili v Čechách, Isaak Godyn a Johann Baptist Bouttats. Italské malířství zastupovaly kopie Veroneseho, Correggia, Raffaela a Bassana, později Luky Giordana a originály Antonia Zanchiho.⁵⁹ Významná díla pocházejí i z jiných malířských škol, např. malby Jacquese Hupina (Francie), kopie Diega Velázqueze (Španělsko) a Michaela Pachera (Německo). I při zájmu o kontakty s významnými evropskými uměleckými centry si rychnovská obrazárna zachovala kontinuitu a orientaci na české prostředí (např. Aachen, Škréta, Halbax, Brandl, Vocásek) a tematicky v ní převládá podobizna a lovecké zátiší. Z jejího

charakteru lze vyčíst podobu života, vysokou kulturní úroveň a vyspělost uměleckého vkusu šlechtického rodu Kolowratů v 17. a 18. století.⁶⁰

Další významná osobnost František Josef II. Liebsteinský z Kolowrat (1747–1825) zapůjčil mezi lety 1796–1808 do Obrazárny Společnosti vlasteneckých přátel umění v Praze, již byl členem, pečlivě uspořádaný soubor 155 obrazů. Obrazy se zpět do Rychnova vracely v roce 1853 v počtu 116 kusů a poté v roce 1872 dalších 39 kusů, jak dokládají inventáře z těchto let. Obrazy mají přiřazená čísla, pod kterými byly uvedeny v *Einreichungs-Catalogu* SVPU.

Poslední potomek linie Liebsteinské František Antonín Liebsteinský z Kolowrat (1778–1861) se pyšnil velkou sbírkou současného českého umění, z níž po jeho smrti zakoupil v dražbě Zdeněk Krakowský z Kolowrat historický cyklus z českých dějin od Josefa Berglera ml. Jako abonenti zakoupili Kolowraté od Společnosti díla Ludvíka Kohla, zobrazující ideální dostavbu Svatovítské katedrály a Staroměstské radnice v Praze, a obraz Stromovky a Bubenče od Karla Postla. V 19. století byl zakoupen také Rottmayrův obraz *Sebevražda Catona Utického*⁶¹ a portrét *Císař Karel IV. podepisuje Zlatou bulu*.⁶²

V první polovině 20. století postihl obrazárnu neúprosný úbytek děl. Obrazy přecházely do Národní galerie v Praze i do jiných sbírek a další nakoupil dr. Gustav Weil, který po nabídnutí děl Vincenci Kramářovi do státní galerie odvezl zbytek obrazů do Švýcarska, kde je ve veřejné dražbě prodal.⁶³ Ještě ve třicátých letech bylo Zdeňkem Krakowským z Kolowrat (1881–1941) odprodáno 37 obrazů. Z výtěžku zaplatil restaurování dalších obrazů u J. Hlavína, které potom nově uspořádal v interiéru opraveného zámku. Sbírkou se snažil znovu povznést a pátráním v rodinném archivu nalézt informace o jednotlivých obrazech.⁶⁴ Krátce před okupací v roce 1937 byl sepsán inventář zaznamenávající již pouze 539 obrazů. Za okupace, kdy zámek obsadili příslušníci německého Wehrmachtu, zůstala obrazárna neporušena,

pouze někdo vyřízl kopii Turínského plátna umístěného v místním kostele. Po smrti hraběte Zdeňka byl roku 1948 zámek i s jeho obrazovou sbírkou zestátněn, dostal se pod správu Národní kulturní komise v Praze a v srpnu roku 1949 byl vytvořen nový inventární seznam. Mezi lety 1952 a 1953 byly potom dovezeny z Černíkovíc do Rychnova portréty hrabat Krakowských z Kolowrat. Obrazárna byla nově uspořádána před rokem 1955 a v červnu téhož roku otevřena veřejnosti.⁶⁵ V osmdesátých letech bylo ukradeno několik obrazů s antickými ruinami a Gysbrechtsovo zátiší, které se po nalezení opět navrátilo zpět. Roku 1990 byl zámek v restituci vrácen rodině Kolowratů. Díla byla v minulosti zapůjčena na řadu výstav, orientovaných na umění 16. – 18. století.

V roce 2000 byly ze zámku ukradeny ještě dva obrazy ze 17. století, *Sv. Karel Boromejský* a *Sv. Antonín Paduánský*. Naopak roku 2006 na aukci Dorothea ve Vídni zakoupili Kolowratové další dvě zátiší Johanna Georga Hinze.⁶⁶

V současné době probíhá restaurování několika obrazů koní a nedávno byla po restaurování navracena a vystavena díla Antonia Zanchiho.

4. Vybrané obrazy kolowratské obrazárny v Rychnově nad Kněžnou

Jan Swart van Groningen

před rokem 1500 Groningen (?) – kolem roku 1560 Gouda nebo Antverpy (?)

O malířově životě máme velmi málo informací, ty zaznamenává Van Mander. V *Künstler-Lexikon Thieme-Becker* je také uveden pod jménem Jan Vredemann.⁶⁷ Podnikl studijní cestu do Itálie, nějaký čas se zdržel v Benátkách a doložen byl také v Lomazzu (styl italské vrcholné renesance je v jeho dílech velmi znatelný). V roce 1522 nebo 1523 pracoval v Goudě a později v letech 1528–1529 v Antverpách, kde také zemřel. Roku 1528 vyšla v antverpském nakladatelství *Vostermanova Bible*, pro kterou zhotovil spolu s Lucasem van Leyden dřevořezy.⁶⁸ Kromě dřevořezů je také autorem četných grafik, kreseb a sklomaleb.

Jan Swart van Groningen - okruh

4.1. Ester před králem Ahasverem, kolem 1530–1535

dubové dřevo, 150 × 103 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 117/1494, Z 241, S 155, č. kat. 4

Provenience: původní neznámá; v kolowratské sbírce prvně doloženo 1716 (inventář z roku 1716, č. 45; v inventáři z roku 1743, č. 7 – uvedeno, že obraz byl Kolowraty zakoupen mezi lety 1709–1727);⁶⁹ 1796–1852 zapůjčen do Obrazárny Společnosti vlasteneckých přátel umění (dále jen Obrazárna SVPU) (EC 316); od roku 2009 je zapůjčen do dlouhodobé expozice Národní galerie v Praze ve Šternberském paláci

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 15, č. 316; Verzeichniss 1831, s. 71, č. 15; Verzeichniss 1835, s. 131, č. 15/316; Verzeichniss 1838, s. 132, č. 15/316; Verzeichniss 1844, s. 14, č. 30; Verzeichniss 1856, s. 13, č. 5; Verzeichniss 1862, s. 14, č. 5; Verzeichniss 1867, s. 15, č. 5; Verzeichniss 1872, s. 16, č. 14; Novotný 1942, s. 14; Weiss 1953–1955 s. 60–62, č. 60; Blažiček 1956b, s. 7, č. 10; Blažiček 1973, s.

10, č. 10; Vacková 1989, s. 168–169, 171–172, 212, pozn. 11–12; Kotková 2009, s. 92–97, č. 16 (autorka hesla Olga Kotková).

Sbírkovou historii obrazu doprovází snaha o nalezení autora, či školského okruhu. Ve starší literatuře nenacházíme žádné jméno autora obrazu, pouze školské okruhy, až na inventář z roku 1937, kde je uveden Maerten van Heemskerck. S dalším konkrétním jménem přichází až v roce 1989 Jarmila Vacková,⁷⁰ která obraz připisuje Pieteru Coeckovi van Aalst a datuje ho do let 1530–1540. Nejnověji připisuje Olga Kotková v roce 2009 obraz Janu Swartovi van Groningen a datuje malbu do let 1530–1535 v katalogu *Mistrovská díla z kolowratské obrazárny v Rychnově nad Kněžnou*.⁷¹ Dílo zobrazuje příběh ze starozákonní knihy Ester (konkrétně se jedná o kapitoly 5–8). Ester, prostá židovská dívka, která byla vychovávána po smrti rodičů strýcem Mordechajem, se stala manželkou perského krále Ahasvera (Ahašvéroš), který schválil proradnému rádci Hamanovi plán na zánich židovského národa, aniž by původ své ženy znal. Poté, co se Ester o všem dozvěděla od strýce Mordechaje, rozhodla se navzdory hrozbě smrti předstoupit před svého manžela a přimluvit se za svůj národ. Tento okamžik je zachycen v prvním plánu. Král sedící na bohatě zdobeném zlatém trůnu uděluje Ester milost pokynem zlatého žezla a poslouchá její prosbu. Po jeho levici stojí Haman v orientálním turbanu a gestem ruky odmítá královnu, která oděna v krásný, bohatě dekorovaný šat a ozdobena šperky a korunou klečí na koberci s orientálním vzorem. Chrámový prostor s korintskými sloupy, kde se děj odehrává, doplňují další spolu komunikující postavy, např. služky, královi rádci, ale i lidé na ulici, které vidíme průhledem do krajiny. Pravý horní roh ukazuje závěr celého příběhu, smrt Hamana pověšením na kůl, kam Haman chtěl původně nechat pověsit Mordechaje. Obraz zobrazuje starozákonní hrdinku, považovanou za předobraz Panny Marie. Olga Kotková malbu srovnává s obrazem *Ester před Ahasverem* Hanse Burgkmaira (1528).⁷²

Sofonisba Anguissola (též Anguisciola)

kolem 1527 Cremona⁷³ – po roce 1623 Palermo

Sofonisba byla nejstarší a nejslavnější ze šesti sester malířek pocházejících z Cremony. Společně se svou sestrou Elenou prošla v letech 1546–1549 školením u Bernarda Campiho a po jeho odchodu do Milána potom u Bernardina Gatti il Sojaro. Její život dokumentuje, stejně jako další významné malíře té doby, Giorgio Vasari. Okolo roku 1554 bylo její jméno známé již po celé Itálii a mezi vlastníky jejích děl patřily i tak významné osobnosti jako např. Tomasso Cavalieri nebo papež Julius III. Na doporučení vévody Albase na dvoře Filipa II. byla pozvána v roce 1559 do Španělska, kde s velkou ctí přijala post dvorní dámy Infantky. Objednávky přicházely od královské rodiny, ale i od dalšího papeže Pia IV. Dvakrát ovdověla a po smrti druhého manžela oslepla. Malovala portréty, často žánrového námětu, autoportréty a obohatila tento žánr o „*portrét v portrétu*“⁷⁴ (např. *Tři sestry hrající šachy a stará služebná (1555)*). Její někdy tak svěží a příjemně pojednané podobizny ukazují ve výtvarném názoru a rozsáhlé měkkosti malířského přednesu převládající vliv Benátčanů a skrze jejího druhého učitele Gattiho také vliv Correggia.⁷⁵

4.2. Podobizna stařenky se dvěma dětmi

plátno, 72 × 94 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 132/426, Z 212, S 238, č. kat. 163

Provenience: sbírka hraběte Kolowrata; dílo prvně zaznamenáno 1743; 1796–1852 zapůjčen do Obrazárny SVPU (EC 323)

Literatura: Weiss 1953–1955, s. 83, č. 78.

Autor obrazu byl ve starších inventářích z let 1743, 1785, 1853 označován jako neznámý. Teprve v inventáři z roku 1872 bylo později

perem připsáno: Martin Dichtl. Seznam z roku 1937 uvádí jako autora Hanse von Aachen, s čímž souhlasí na svých fotografiích dokumentujících sbírku také Zdeněk Krakowský Liebsteinský z Kolowrat a Blažíček.⁷⁶ Eduard Weiss označuje obraz jako protějškový k obrazu *Kuplířská scéna* od Hanse von Aachen.⁷⁷ Aachenovo autorství není možno potvrdit stylem malby. Obrazy se liší použitím barev, intenzitou světelného zdroje, který má vliv na světelné kontrasty, a obličejovým typem. Na tmavém neurčitelném pozadí sedí vpravo stará žena, zobrazená do pasu, která si k sobě pravou rukou přivínuje děvčátko, a vlevo stojí chlapec. Stařence vrásčitého obličeje prosvítají zpod čepce uvázaného tkanicí pod bradou šedé vlasy. Levou rukou si přidržuje prsty bílou plachetku, která jí překrývá ramena i celé paže. Stařenka se nedívá přímo na děvčátko, ale hledí kamsi do neurčita. Vyslovuji nejistou domněnku, zda na obraze není zobrazena Sofonisba sama, ovšem již slepá, malovaná některým ze svých žáků. Děvčátko s hladkým účesem a přes něj vinutým věnečkem vlasů se dívá na stařenku, k níž se obrací. Přes spodní bílý, u krku málo rozhalený šat má oblečen svrchní šat s přiléhavým živůtkem, zakončeným pod pasem do hrotu, a nárameníky. Obě ruce má položené na nohách ženy. V pozadí vlevo stojí prostovlasý chlapec výrazných očí, dívající se přímo na diváka, v oděvu lemovaném kožešinou. Zobrazení chlapce je velmi příbuzné způsobu malby Agostina Carracciho. Světlo přicházející z levého horního rohu nezpůsobuje prudké světelné kontrasty. Hladký malířský rukopis vyniká především u draperie, která je detailně promalována do posledního záhybu.

Hans von Aachen

1552 Kolín nad Rýnem – 1615 Praha

Příjmení získal Hans podle rodiště svého otce (Aachen – Cáchy). On sám se však už narodil a potom také získal umělecké vzdělání

v Kolíně nad Rýnem. Zde se vyučil u flámského portrétisty E. Jerrigha. Mezi lety 1574–1588 podnikl studijní cestu do Itálie. V Benátkách získal uznání ve svém portrétním umění. Při italském pobytu se seznámil s díly Correggiovými, Tiziánovými, Veroneseho a Tintorettovy, která ho rozhodujícím způsobem v tvorbě ovlivnila. Po návratu do Kolína roku 1588 byl pozván jako portrétista na dvůr vévody Viléma V. Bavorského v Mnichově a od roku 1592 působil zároveň jako dvorní malíř ve službách císaře Rudolfa II., na jehož dvůr po roce 1596 přesídlil a kde kromě umělecké činnosti působil také jako císařův diplomat a umělecký agent. Maloval především portréty, ale i oltářní obrazy a mytologické a alegorické scény, např. *Imperiální alegorie: Návrat Zlatého věku ve znamení Panny* (1598).⁷⁸

4.3. Podobizna muže, možná Johanna Keplera, před rokem 1612

plátno, 51,5 × 38,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 186/365, Z 192, S 61, č. kat. 158

Provenience: původní neznámá; v kolowratské sbírce prvně zaznamenáno roku 1912; od roku 2009 je zapůjčen do dlouhodobé expozice Národní galerie v Praze ve Šternberském paláci

Literatura: Chytil 1912, s. 35, č. 45; Novotný 1942, s. 11; Weiss 1953–1955, s. 142, č. 136; Blažiček 1956b, s. 7, č. 9, obr. 9; Oberhuber 1958, s. 238; Blažiček 1973, s. 10, č. 9; Horský 1980, s. 129; UPČ 1980, s. 272–273; DaCosta Kaufmann 1985, s. 294, č. 20–20; Kat. Essen – Wien 1988, s. 223, č. 109; DČVU 1989 II/I, s. 195 (autorka textu Eliška Fučíková); Kat. Praha 1997, s. 293, č. IV/3 (autorka textu Eliška Fučíková); Hausenblasová – Šroněk 1997, s. 214; Jacoby 2000, s. 218, č. 72; Kat. Valdštejn 2007, s. 397–398, č. 1.2 (autorka textu Eliška Fučíková); Průvodce Valdštejn 2007, s. 61, č. 1.2 (autorka textu Eliška Fučíková), Kotková 2009, s. 34–37, č. 1 (autorka hesla Olga Kotková).

Podobizna muže byla, zřejmě na základě zmínky Karla Chytila z roku 1912, považována za *Podobiznu Albrechta Liebsteinského z Kolowrat*.⁷⁹ Novější literatura však ztotožňuje portrétovaného muže

s matematikem a astronomem Johannem Keplerem (1571–1630), který v letech 1600–1612 působil na dvoře císaře Rudolfa II. Pro potvrzení domněnky, jelikož rychnovský obraz nenesl žádný nápis ani informaci o portrétovaném, porovnává portrét s dobovými podobiznami Keplera, např. s podobiznou na titulním listě jeho spisu z roku 1627 *Tabulae Rudolphinae*. Atribuce obrazu se také změnila. Zatím co starší literatura uvádí okruh Bartholomäa Sprangera, Blažiček v roce 1973 připisuje obraz Hansi von Aachen a Eliška Fučíková v roce 1988⁸⁰ tuto atribuci potvrzuje a obraz datuje do doby před rokem 1612. Podobizna zachycuje učence s pronikavým, oduševnělým a zároveň pokorným pohledem oděného do střízlivého oděvu nevykazujícího vliv španělské módy nošené na pražském císařském dvoře a naznačujícího jeho protestantské vyznání.⁸¹ V expozici rychnovského zámku se nachází ještě jedna podobizna stejných rozměrů a malovaná tímž způsobem, která tomuto obrazu tvořila protějšek a zobrazuje také neznámého muže. (obr. č. 5)

Karel Škréta

1610 Praha – 1674 Praha

Karel Škréta se narodil v Praze zřejmě roku 1610 v protestantské rodině. Vyučil se snad u Jiljího Sadelera a možná prošel školením také u Jana Jiřího Heringa, který v Praze vytvářel volné kopie italských obrazů. Po roce 1627 musel Škréta z náboženských důvodů Čechy opustit a odcestoval do Německa. Odtud podnikl studijní cestu do Itálie. V roce 1630 je doložen v Benátkách, kde se setkává s díly Tiziana, Veroneseho a Tintoretta, ale také současníků Novobenátčanů a především s tvorbou nejvýznamnějšího benátského portrétisty Tiberia Tinelliho. Dále navštěvuje Řím, kde poznal např. dílo Caravaggiovo, Vouetovo, Poussinovo a Reniho, a Bolognu s díly Carracciů. Roku 1638 se vrátil přes Německo zpět do Prahy a konvertoval ke katolické víře. Byl velmi

žádaným malířem, což dokládá velké množství děl různých námětů. Byl zakladatelem české raně barokní malby. Maloval oltářní i závěsné obrazy, portréty a byl autorem ilustrací a kreseb. K jeho nejvýznamnějším dílům na náboženské téma patří např. *Sv. Martin se dělí s žebrákem o plášť* (1645), *Sv. Karel Boromejský navštěvuje nemocné morem v Miláně* (1647), *Nanebevzetí Panny Marie* v kostele Panny Marie před Týnem v Praze na Starém Městě (1649-1654), *Svatováclavský* (1640–1641) a *Pašijový cyklus* (1670–1674), z podobizen např. *Podobizna řezbáře drahokamů Dionýsia Miseroniho a jeho rodiny* (kolem 1653).

4.4. Jákobův příchod k Lábanovi, 1643

plátno, 87,5 × 107 cm, signováno a datováno vpravo na kameni: C. Screti f. 1643

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 153/419, Z 205, S 209, č. kat. 7

Provenience: v kolowratském majetku doloženo prvně v roce 1743; od roku 2009 je zapůjčen do dlouhodobé expozice Národní galerie v Praze ve Šternberském paláci

Literatura: Kramář 1938; Weiss 1953–1955, s. 91–95, č. 84; Preiss 1964, č. 2; Blažiček – Machytka 1972, s. 27–28, č. 36, obr. XII; Neumann 1974, s. 153–154, č. 62, obr. 84, 130, 131, 132, 133, 256, 257; UPČ 1980, s. 272; DČVU 1989 II/1, s. 330 (autor textu Michal Šroněk); Neumann 2000, s. 53–54, obr. 21; Vlnas 2001, s. 261, č. I/7.19 (autor hesla Pavel Preiss); Vlnas 2002, s. 120, č. 79, obr. (autorka hesla Andrea Rousová), Kotková 2009, s. 98–101, č. 17 (autorka hesla Marcela Vondráčková).

Obraz byl ve starších inventářích nazván jako Pastýřská scéna.⁸² V ne zcela přesném názvu se podařilo rozpoznat starozákonní téma Setkání Jákoba s Lábanovou dcerou Ráchel (Gn 29, 1–9). Jedná se o scénu, kdy jeden z pastýřů ukazuje Jákobovi, stojícímu u studny, jeho budoucí ženu Ráchel, která přichází zleva se stádem ovcí. Vpravo je zobrazena také její sestra Lea, kterou Lában později Jákobovi místo ní

podstrčil. Škréta se na výsledný obraz důkladně připravoval, což dokládají čtyři dochované přípravné kresby. Na první kresbě (obr. č. 7) je výjev dějově silný, ale nemá ještě napětí. Jedině zde Ráchel přichází zprava ke studni, kde stojí Jákob. Lea s orientálním turbanem stojí vlevo se skupinkou pastýřů. Na všech kresbách se opakuje postava pastýře ukazující Jákobovi jeho vyvolenou. Druhá kresba (obr. č. 8) ukazuje Ráchel přicházející již zleva s hlavou odvrácenou ke svému stádu skotu a velbloudů. Jákob na ni hledí od studny. Na této kresbě chybí (jako na jediné) Lea. Ve třetí kresbě (obr. č. 9) již Škréta nalézá osnovu kompozice. Zleva přichází Ráchel ke studni, kde stojí Jákob, a Lea sedí na pravé straně obklopená pastýři. Upřesnění rozvrhu scény je patrné ve čtvrté kresbě (obr. č. 10). Zde je již nalezen definitivní pohyb pro Ráchel i pro skupinu pastýřů s Leou na pravé straně. Všechny čtyři návrhy jsou provedeny grafitem a potom lavírovanou perokresbou. Jedná se o zběžné načrtnutí pohybu postav a rozvržení prostoru bez podrobných detailů. Výsledný obraz je prostorovou syntézou třetí a čtvrté kresby.⁸³ V kompozici malby se navzájem kříží diagonály vedené od obou dívek po stranách obrazu ke skupině pastýřů a Jákoba u studny a dále k průhledu mezi keři v pozadí. Následně vzniklý centrální prostorový trojúhelník doplňuje síť horizontál a vertikál.⁸⁴ Důmyslná konstrukce díla je převedena v barevné a světelné hodnoty. Z pozadí, kde převládá tonalita lomených temných zelení a zemité hnědi, která se uplatňuje jak u vegetace, tak u figurální složky, vystupují postavy obou dívek. Jejich šaty, tvořící souzvuk bílé, červené a u Ráchel modré „lokální“ barvy, ještě umocňují významové napětí a drama mezi nimi. Smyslná Lea i aristokratická Ráchel jsou zároveň světelnými ohnisky celé kompozice. Obraz je ukázkou toho, jak Škréta po svém příchodu z Itálie vstřebal a přehodnotil různé podněty. Barevný přednes benátské a novobenátské školy kombinoval s římským caravaggismem, poussinovský princip

sochařské výstavby figur s měkkým lorrainovským lyrickým oparem podvečerní atmosféry.⁸⁵

4.5. Podobizna Ignáce Jetřicha Vitanovského z Vlčkovic (1644–1681), 1669

plátno, 109 × 83 cm, signováno a datováno na rubu původního plátna:
Carol. Scretta Ao 1669

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 159/417,
Z 203, S 243, č. kat. 155

Provenience: obraz získán do kolowratského majetku roku 1682 sňatkem Norberta Leopolda Liebsteinského z Kolowrat s vdovou po Ignáci Johannou Magdalenou z Hrzán a Harasova; 1701 instalován v galerii rodového paláce na Malé Straně v Praze; v majetku Kolowratů doloženo prvně roku 1743; od roku 2009 je zapůjčen do dlouhodobé expozice Národní galerie v Praze ve Šternberském paláci

Literatura: Weiss 1953–1955, s. 88–91, č. 83; Blažíček – Machytka 1972, s. 28, č. 37, obr. XIII; Neumann 1974, s. 185–186, č. 95, obr. 120, 264–266; UPČ 1980, s. 272–273; DČVU 1989 II/1, s. 333, obr. s. 335 (autor textu Michal Šroněk); Neumann 2000, s. 96–97, obr. 70, Vlnas 2001, s. 354, č. II/3.21 (autor hesla Pavel Preiss); Vlnas 2002, s. 123, č. 82, obr. (autorka hesla Andrea Rousová), Kotková 2009, s. 102–105, č. 18 (autorka hesla Marcela Vondráčková).

Na obraze zachytil Škréta podobu mladého Ignáce Jetřicha Vitanovského z Vlčkovic a na Kyšperce, Uherště a Orlici (1664–1681) krátce po jeho povýšení do panského stavu roku 1666. Do něho byl povýšen za zásluhy svého otce Adama Mikuláše Vitanovského († 1653), který byl hejtmanem královéhradeckého kraje.⁸⁶ Malba je považována za mistrovský příklad Škrétova portrétního umění a zároveň se řadí k vrcholným ukázkám barokního portrétního umění ve střední Evropě, neboť jak uvedl Jaromír Neumann: „... *obsahuje ve zhuštěné podobě vše, čím Škrétova díla vynikají a co tvoří jejich originalitu*“.⁸⁷ Základem obrazu je klasická, barokem z renesance přejatá trojúhelníková kompozice, do níž je mladík vepsán. Levou ruku má opřenou o bok,

zatím co pravice, v mistrovské zkratce, spočívá na klobouku bohatě zdobeném peřím. Malíř zachytil ušlechtilou a poněkud melancholickou tvář šlechtice v pohledu en face. Na temném pozadí lehce zvlněných vlasů vyniká jemně modelovaný obličej s výraznými očima a plnými rty. Podobizna zaujímá střízlivým pojetím a její barevnost je, až na kvantitativní kontrast červené barvy, držena v tlumených tónech. Elegantní šat podle francouzské soudobé módy i hrdinský postoj odkazují na kavalírské cesty mladých šlechticů.⁸⁸

Daniel Schultz

1615 Gdaňsk – 1683 Gdaňsk

Daniel Schultz se narodil v Gdaňsku, kde se mu dostalo prvního školení nejspíše u jeho otce Georga Schultze. Dále se školil v Holandsku, kam v letech 1646–1649 podnikl studijní cestu. 1649–1660 působil ve Varšavě jako dvorní malíř polského krále Jana II. Kazimíra a po roce 1660 potom pracoval jako svobodný (nikoli cechovní) mistr v Gdaňsku a Polsku (1670). Schultzova malířská technika se podobá malbě holandských malířů z okruhu Rembrandta. Dnes je jeho tvorba známá především díky rytinám Jeremiase Falcka, Willema Hondiuse a dalších, reprodukujících Schultzovy známé portréty polského krále Jana II. Kazimíra a vysoké polské šlechty, které maloval.⁸⁹

4.6. Podobizna Františka Karla I. Liebsteinského z Kolowrat (1620–1700), 1659

plátno, 92 × 72,5 cm, na rubu plátna iluzivně malovaný list papíru opatřený pečeti s textem: *Ill.^{mus} et Excell.^{mus} Dominus / Franciscus Carolus Libsteinski / Sac: Rom: Impi Comes à Kolowratt / Dom in(us) Reichenau (...) Sac: (...) Hungariae, ac Bohemiae (...) Consiliarius, Camerarius, majoris, (...) provincialis Assessor Regius / Locumtenens et Apellationum praeses / in arce pragensi, nec non ad tractatus / pacis*

polono suaedicos / primus legatus / plenipotenarius / Aetatis Suae Ao trigesimo nono / Warsawiae Ao 1659 / D. Schultz pinx. Ao 1659

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 223/329, Z 153, S 75, č. kat. 154

Provenience: v kolowratském majetku doložen prvně v roce 1785; od roku 2009 je zapůjčen do dlouhodobé expozice Národní galerie v Praze ve Šternberském paláci

Litaratura: Novotný 1942, s. 11; Weiss 1953–1955, s. 110–111, č. 98; Blažíček 1956a, s. 10; Blažíček 1956b, s. 9, č. 68; Ryszkiewicz 1971, č. 121; Blažíček 1973, č. 68; Gajewski 1977, s. 48, č. 10; Seifertová 1989, s. 94–95, č. 77, obr. 84; Steinborn 2004, s. 132–133, č. 21, obr. Kotková 2009, s. 86–91, č. 14 (autorka hesla Martina Jandlová).

Dvojice protějškových podobizen (na druhé jeho žena Magdalena Ludmila Liebsteinská z Kolowrat (obr. č. 13)) byla namalována v roce 1659 ve Varšavě, kam byl Kolowrat roku 1658 vyslán Leopoldem I. k vyjednání míru mezi Polskem a Švédskem. Téhož roku ho také Leopold I. povýšil do stavu říšských hrabat. František Karel zastával post komořího a předsedy odvolacího soudu (1651–1667), získal funkci zemského hejtmána na Moravě (1667–1700) a později také řád Zlatého rouna. Šlechtic je oděn podle holandské módy kolem poloviny 17. století ve střizlivý černý šat s jednoduchým bílým límcem. Elegantní gesto levé ruky, zdobené prstenem, ukazuje na Kolowratovo postavení a zároveň na inspiraci Anthonisem van Dyckem. Holandská portrétní malba se vyznačovala věcným vystižením povahových rysů portrétovaných, což zde můžeme také vidět. František Karel na obraze působí jako sebevědomý, kultivovaný a energický muž. Podobizna určená pro mírný pohled a představující portrétovaného natočeného ze tří čtvrtin v polopostavě reflektuje amsterodamskou malbu kolem poloviny 17. století, zejména Ferdinanda Bola, Bartholomea van der Helst nebo Corneliszoon Versproncka. Obě podobizny se staly Schultzovým základním portrétním typem. František Karel vychází ze Schultzova

autoportrétu (mezi 1645 a 1650) a na něho navazuje *Portrét gdaňského astronoma Jana Hewelia* (1677).⁹⁰

Johann Georg Hinz

1630/31 Altona – 1688 Hamburk

Johann Georg Hinz patří do okruhu holandsky vyškolených malířů (např. Matthias Scheits, Christian Berentz, Ottmar Elliger, J. Jacobsen a další), kteří stáli za rozkvětem malířství v Hamburku ve druhé polovině 17. století. Od roku 1666 pracoval v Altoně, 1668 se stal občanem Hamburku a zde také roku 1688 zemřel. Kromě zátiší maloval i portréty a historické scény. Hinzova raná tvorba odráží v jednoduchém uspořádání odezvu na tvorbu Pietera Claesze. Za jeho žáka bývá označován Ernst Stuken.⁹¹

4.7. Regál se starožitnostmi, 1666

plátno, 127,5 × 101 cm, signováno a datováno dole uprostřed: *Georg Hinz Fc/ Anno 1666*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 309/193, Z 120, S 328, č. kat. 280

Provenience: v kolowratském majetku doloženo prvně v roce 1716; 1796–1841 zapůjčen do Obrazárny SVPU (EC 414); od roku 2009 je zapůjčen do dlouhodobé expozice Národní galerie v Praze ve Šternberském paláci

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 19, č. 414; Verzeichniss 1831, s. 48, č. 2; Verzeichniss 1835, s. 82, č.8; Novotný 1942, s. 19; Weiss 1953–1955, s. 166, č. 164; Pavel 1954, s. 14; Blažíček 1956b, s. 8, č. 29; Blažíček – Machytka 1972, s. 20, č. 22; Bastian 1981, s. 287, č. 55a; Kat. Drážďany 1983, s. 124, č. 77 (autorka hesla Hana Seifertová); Seifertová 1984, s. 50; Marx 1985, s. 12; Seifertová 1989, s. 47, č. 27; Slavíček 1993, s. 338, č. VI/2–20 (autor hesla Vít Vlínas); Seifertová 2006, s.p.; Kat. Visual Deception 2009, s. 62–63, č. 025 (autor hesla Aki Hirokawa); Kotková 2009, s. 64–67, č. 9 (autorka hesla Hana Seifertová).

Zátiší hamburského malíře Georga Hinze představuje typ malířské hříčky trompe l'œil. Kompozice je budována jako symetrická skříň

s vnitřními přihrádkami, což navozuje dojem prohloubení prostoru. Iluze skutečnosti je zde dovedena k dokonalosti také výbornou prací se světlem a lokálními barvami. Každé pole regálu nese jiné vzácné předměty, které takto pohromadě mohou představovat ideální sběratelský soubor uměleckých předmětů a přírodnin, kterým se mohl jejich vlastník chlubit. Dokonalé ruční práce zastupují ze slonoviny řezané nádoby, vázy, perlové náhrdelníky, vykládané bambitky, sošky, dózy, kapesní hodinky, ale i malované miniatury. Přírodniny potom mušle, korály a nautily (loděňky). Velká část předmětů byla zřejmě malována podle skutečných modelů, což dokazuje např. slonovinový pohár od Joachima Henna, vytvořený roku 1665 (sbírka Løvenhorn v Dánsku). V obraze se objevuje také reakce na historickou událost sňatku Leopolda I. se španělskou infantkou Margaretou Terezií roku 1666, a to v podobě dvou medailonků visících po stranách poháru a potom nápisem na křišťálové nádobě vpravo nahoře. Mimo prezentaci luxusních předmětů má zátiší upozorňovat také na pomíjivost a marnost bohatství,⁹² zde pomocí hodinek a malých lazuritových a korálových lebek. Obraz byl pro velkou oblibu hojně kopírován, avšak tato originální verze se pyšní jako jediná medailony s císařskými podobiznami.⁹³

Antonio Zanchi

1631 Este – 1722 Benátky

Zanchi se vyučil u Francesca Ruschiho v Benátkách, kam v roce 1650 přišel z rodného Este. Roku 1666 obdržel objednávku pro benátskou školu Scuola Grande di San Rocco namalovat na schodiště *Mor v Benátkách* (1630). Dílo vzbudilo velký obdiv. Následkem toho získal mnoho objednávek do kostelů, veřejných prostor i soukromých paláců v Benátkách, v jejich širokém okolí, a dokonce i v cizích zemích (Mnichov, Rezidence, kostel theatinů). Maloval hlavně náboženské, historické a mytologické scény. Jeho tvorba vykazuje vliv Giovana

Battisty Langettiho, Johanna Carla Lotha a Luky Giordana. Jako tenebrista vynikal kompozicemi plnými pohybu, silného výrazu a světelných efektů.⁹⁴

4.8. Jákob mezi svými syny

plátno, 230 × 260 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 30/b.č., nemá číslo Z a S, č. kat. 6

Provenience: 1796–1852 zapůjčen do Obrazárny SVPU (EC 307)

Literatura: Weiss 1953–1955, s. 43–44, č. 48.

Obraz *Jákob mezi svými syny* zobrazuje část starozákonního příběhu (Genesis 37, 5–11), kdy Josef vykládá svému otci Jákobovi a bratrům svůj sen: „Klanělo se mi slunce, měsíc a jedenáct hvězd.“ Obraz je komponován do dvou diagonál, které se vzájemně kříží. V tom můžeme vidět také skrytý význam. Jedna diagonála vymezuje část obrazu s Josefovými bratry, kteří ho pro jeho oblíbenost u otce i pro jeho sny nenáviděli, a druhá diagonála vymezuje část s Josefem a jeho milujícím otcem. Významná je zde postava nahého svalnatého mladíka, ve které se nachází střed křížení diagonál. To by mohl být Rúben, který byl sice zajedno s bratry, ale Josefa nechtěl jako oni zabít. Scéna se odehrává v noci, na obloze svítí srpek měsíce. Starý Jákob sedí vlevo a klade ruku na Josefovo rameno; jeho příběhu fascinovaně naslouchají všichni pastýři (bratři) i pes. V obraze je uplatněn Zanchiho až teatrální realismus s dramatickými chiaroscurovými účinky. Těla i draperii, která jako by si žila vlastním životem, dokonale malíř modeluje pomocí světla a stínu a užívá potměšilé barvy.

4.9. Senekova smrt

plátno, 230 × 260 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 945/1629, nemá číslo Z a S, č. kat. 55

Provenience: 1796–1852 zapůjčen do Obrazárny SVPU (EC 308)

Literatura: Novotný 1942, s. 17–18; Weiss 1953–1955, s. 288–289, č. 366, 367; Nečásková 2013.

O názvu obrazu panuje mnoho nejasností. V dřívějších inventářích plátno nebylo možno identifikovat z důvodu povrchního označení, např. Biblická scéna, Ovidiův kousek, či Mytologická scéna. První konkrétní název se objevuje v inventáři z roku 1853, který zaznamenává díla zapůjčená do Obrazárny Společnosti vlasteneckých přátel umění. Zde je označen jako protějšek obrazu *Jákob mezi svými syny* a nazván *Senecova smrt* od Zanchiho. Detailnější popis následuje v inventáři roku 1872. V inventáři z roku 1953 je tento obraz, spolu s dalším, nazván asi omylem *Umírající Tobiáš*. To se snaží rozluštit ve svém strojopise E. Weiss,⁹⁵ který za pendanta *Jákoba mezi svými syny* rovněž považuje tento obraz pod názvem *Senecova smrt*. Druhý obraz, na něhož připadá označení *Umírající Tobiáš*, odpovídá podle inventáře z roku 1949 obrazu *Josef egyptský v žaláři*, o němž píše Novotný.⁹⁶ Co vskutku obraz zobrazuje, není možno pro nedostatek informací o něm konstatovat. Inventář z roku 1872⁹⁷ ho popisuje takto: „*Filozof sedí na lehátku obklopen velkým množstvím postav. Nalevo klečí před ním muž, který mu otvírá žílu na levé noze a za ním stojí voják v brnění ukazující na chlapce, který přináší vodu do zdobené nádoby před ním.*“ Obvyklost podobných ikonografických souvislostí v soudobém benátském malířství potvrzuje správnost názvu obrazu.

Jodocus Justus Verbeeck

1646 Emmerich v Holandsku – 1700 Praha

Narodil se a pravděpodobně také vyučil v holandském městě Emmerichu. Roku 1661 přichází do Prahy a pracuje ve službách

Václava Ferdinanda Popela z Lobkovic. Vytváří řadu portrétů, nejen pro Lobkovic na zámku v Roudnici nad Labem, ale také pro další šlechtické rody, např. i Kolowraty, za což je od roku 1693 opakovaně stíhán žalobami pražského malířského cechu, který mu zakázky nepřál. Roku 1691 se stal občanem Malé Strany a zde také zemřel. Byl napodobitelem soudobých flámských a španělských portrétistů.⁹⁸

4.10. Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat (1655–1716), 1684

plátno, 176 × 134 cm, signováno a datováno vpravo nahoře: *Jodocus Verbeeck f. 1684*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 230/373, Z 198, S 84, č. kat. 147

Provenience: v kolowratském majetku doložen prvně v roce 1785

Literatura: Březina 1940, obr. s. 9; Novotný 1942, s. 11, obr. s. 8; Weiss 1953–1955, s. 147–148, č. 143; Blažíček 1956b, s. 6, 9, č. 71; Machytka 1972, s. 29, č. 39, obr. XV; Blažíček 1973, s. 5, 15, č. 71; Pilz 1981, s. 35; Slavíček 1993, s. 116–117, č. III/1-11 (autor hesla Vít Vlnas); Krám 2000, s. 55–56, č. 82; Slavíček 2007, s. 23–24, obr. č. 15; Kotková 2009, s. 14; Nachtmannová 2012, s. 85, obr. 58.

Hrabě Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat (1655–1716), čtvrtý syn Františka Karla I., byl zakladatelem rychnovské rodové galerie. Působil jako diplomat v císařských službách, roku 1688 byl mimořádným vyslancem v Madridu, 1690 u kurfiřta kolínského a 1693–1694 u kurfiřta braniborského. Stal se rytířem řádu Zlatého rouna a byl prvním uživatelem výnosu fideikomisu.⁹⁹ Nechal přestavět rodový klášter v Ročově a 1704 restauroval starý zámek. Pro nové barokní průčelí kostela Nejsvětější Trojice (1713), Loretánskou kapli a budovy latinského piaristického gymnázia, které 1714 založil, povolal do Rychnova architekta Santiniho. Byl dvakrát ženatý. Poprvé (1682) s hraběnkou Johannou Magdalenou Hrzánovou z Harasova (1649–1685), která mu věnem přinesla Kyšperk (dnešní Letohrad) a s níž měl

syna Františka Karla II., dědice. Roku 1691 se znovu oženil – s Marií Markétou Slavatovou z Chlumu a Košumberka (1673–1700), s níž měl dceru Marii Markétu a syna Norberta Vincence, řečeného „Tlustý“.¹⁰⁰ Portrét Norberta byl namalován jako svatební portrét¹⁰¹ v roce 1684 a má svůj protějšek v obraze Johanny Magdaleny Hrzánové z Harasova (obr. č. 18). Zobrazuje hraběte v pánském negližé, odpočívajícího v pohodlí domova. Norbert sedí ve vyřezávaném křesle s modrým čalouněním u stolu, zakrytého až k zemi látkou téže modré barvy, a hledí na diváka. Je oděn do hedvábného šlofpelce (županu) zlatohnědé barvy s červenou podšívku, která barevně ladí se spodkami, punčochami i stuhami zdobícími krajkový jabot a krajkové manžety rukávů a obut do sametových černých bot s přezkami a vysokými červenými podpatky. Ponechal si zde rozměrnou alonžovou paruku, která se doma jinak odkládala. Pravá ruka mu spočívá na opěradlu křesla a levou si bere ze stolu, kde stojí podnos s miskou a sklenicí vody, šálek čokolády (v té době moderní),¹⁰² z něhož se chystá napít. To ještě více navozuje atmosféru domácího klidu a pohody. Lubor Machytka o obraze napsal: *„Přesto že jeho přednes je poněkud těžkopádný a že se opírá o tehdy módní typ nizozemského portrétu usilující o sloučení reprezentačních zřetelů se strojenou intimitou domácího úboru, dosahuje J. Verbeeck v této rychnovské podobizně velmi živého výrazu modelu. Nemálo k tomu přispívá sytý trojzvuk hnědé, červené a modré barvy.“*¹⁰³

Johann Michael Rottmayr

1654 Laufen an der Salzach – 1730 Vídeň

Rottmayr se po několikaletém pobytu v Benátkách, kam přišel roku 1675, vyškolil se zde a 13 let pracoval u Johanna Carla Lotha, vrátil v roce 1688 do Salcburku, kde byl ve službách hrabat Thunů a 1690 se stal dvorním malířem salcburských knížecích biskupů. 1696 působil jako císařský dvorní malíř ve Vídni a pracoval pro Liechtensteiny. Jeho oltářní

obrazy poukazují na vliv koloritu Petra Paula Rubense. Rottmayr proslul především nástrojnými malbami světlých a jasných barev s iluzionistickou kompozicí (částečná inspirace z díla Pietra da Cortony), čímž silně ovlivnil tehdejší monumentální malířství jižního Německa (např. v arcibiskupské rezidenci v Salcburku, 1710–1711, či v nadačním chrámu v Melku, 1716–1722). Maloval náboženská témata, alegorie a mytologii. Jeho barevná škála upřednostňuje jemné nuance od světlé žluté, oranžové, světle modré a růžové před temnými lokálními barvami, které se v jeho díle ovšem také objevují.¹⁰⁴

4.11. Sebevražda Catona Utického, 1692

plátno, 128 × 96 cm, signováno a datováno vpravo dole: *Jo: Michael Rottmayr / 1692*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 306/195, Z 121, S 151, č. kat. 54

Provenience: před r. 1800 obrazová sbírka hrabat Thun-Hohensteinů; před 1807 Josef Karel Burde; obrazová sbírka Kolowratů Liebsteinských; 1807–1852 zapůjčen do Obrazárny SVPU (EC 1140); od roku 2009 je zapůjčen do dlouhodobé expozice Národní galerie v Praze ve Šternberském paláci

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 71, č. 1140; Verzeichniss 1831, s. 17, č. 27; Verzeichniss 1835, s. 27, č. 31/1140; Verzeichniss 1838, s. 26, č. 24/1140; Novotný 1942, s. 13, 15; Weiss 1953–1955, s. 169–170, č. 167; Blažíček 1955, s. 221; Blažíček 1956b, s. 13, č. 185; Blažíček 1965, s. 174; Preiss 1965, s. 11, 31, pozn. 5; Blažíček 1967, s. 34; Sůva 1971, s. p., obr.; Machytka 1972, s. 25–26, č. 34, obr. 17; Blažíček 1973, s. 22, č. 185; Preiss 1973, s. 25–27, pozn. 43, s. 50–51, obr. 7; Hubala 1981, s. 26, 206, č. G 121 (Smrt Epaminondase); Slavíček 2002–2003, s. 30, 48; Slavíček 2006a, s. 363, 366, pozn. 54, obr. 4; Slavíček 2006b, s. 24–42, pozn. 7; Preiss 2007, s. 23–24, obr. 2 na s. 22; Slavíček 2007a, s. 280, pozn. 41; Slavíček 2007b, s. 87, obr. 78, s. 89; Kotková 2009, s. 80–85, č. 13 (autorka hesla Martina Jandlová).

Obraz, určený pro rodový palác v Praze na Malé Straně, si přímo u Rottmayra objednal hrabě Maxmilián Thun-Hohenstein. V thunovské sbírce se dílo nacházelo až do konce 18. století, kdy ho od Franze

Josefa Thuna do Obrazárny Společnosti vlasteneckých přátel umění získal její inspektor Karel Burde. Poté byl obraz dán do aukce, kde ho v roce 1808 koupil hrabě František Josef II. Kolowrat Liebsteinský. Obraz zobrazuje výjev z římských dějin. Marcus Portius Cato Uticensis, známý také jako Cato mladší (95 př. Kr. – 46 po Kr.), byl římským senátorem, vojevůdcem a velitelem města Utiky, který bojoval v občanské válce s Pompeiem proti Juliu Césarovi. Když začali prohrávat, spáchal sebevraždu, o níž píše Plútarchos (Bioi paralléloi 36, 70). Příběh je zachycen v okamžiku, kdy si Cato, který se probodl vlastním mečem a rámušem při pádu vzbudil celý dům, vytahuje střeva z těla. Tomu přihlížejí v levé části obrazu postavy vojáka, starce (nejspíše lékaře) a mladíka (asi jeho syna). Právě kontrast zděšení přihlížejících a utrpení znatelné z Catonovy tváře způsobují vypjatost okamžiku. Součásti vojenské zbroje na zemi, štít a přilba ukazují na vojenský post. Orel u jeho nohou symbolizuje odvahu a moc a hraje zde i roli *psychopompa*, který odvádí duše mrtvých do podsvětí. Mělký prostor scény způsobuje plošné uspořádání kompozice, která je velmi kompaktní a diagonálně řešena. Rafinovaně stupňovaná barevnost, modelující těla, utváří pohyb jednotlivých postav. Z díla je znatelný silný vliv Johanna Carla Lotha. Analogie k tomuto obrazu najdeme v dalších Rottmayrových dílech, např. *Smrt Senecova a Lot a jeho dcery*.¹⁰⁵

Jan Frans van Douven (Douven de Oude)

1656 Roermond – 1727 Düsseldorf

Narodil se v holandském městě Roermond jako syn soudního vykonavatele Gerarda Douvena. Po smrti otce byl ve dvanácti letech matkou dán do učení ke Gabrielu Lambertinu v Lüttichu. Zde se dva roky učil kresbě a další tři roky potom malbě u svého bratrance Christophora Puitlinka v Roermondu. Ve školení mu pomohla také práce u milovníka umění Dona Jana Dellano Velasca v Geldernu, kde mohl malovat podle

italských mistrů. Roku 1682 byl povolán jako dvorní malíř do Düsseldorfu. S kurfiřtem Johannem Wilhelmem se dostal do Vídně a portrétoval císaře Leopolda, císařovnu Eleonoru a mnoho dalších osobností dvora. Císařem byl poté vyslán do Kodaně, Modeny (1697) a Florencie, kde vytvořil portrét velkovévody a studoval současně tamní malířské způsoby. Podílel se také na uskutečnění düsseldorfské Gemäldegalerie. Jeho tvorba je zastoupena např. v galeriích v Düsseldorfu, Mnichově, Norimberku, Bamberku, Heidelbergu, Florencii (Uffizi, Pitti, Corsini) a Pise. Byl portrétistou, který svého času patřil k předním holandským zástupcům nového dvorského umění.¹⁰⁶

4.12. Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat (1655–1716) v řádovém rouše Zlatého rouna, 1713

plátno, 249 × 166 cm, nápis na štítku, který byl zřejmě na zadní straně:
*ILL.^{mus} ET EXCELL^{mus} DOMINUS NORBERTUS / LEOPOLDUS
LIBSTEINSKY S. R. I. COMES / Ä KOLLOWRAT DOMINUS
HÆREDITARIUS / IN REICHENAU, CZERNIKOWITZ, BOROBRADENH /
GEYERSBERG, CHRAUSTOWIZ, BRZESTAULK / WAMBERG,
KOLLM, SLONIZ ET BOSCHTÓVIZ / AUREI VELLERIS EQUES AUA.
IMPER: / LEOPOLDI I. JOSEPHI I. ET CAROLI VI. Came: / rarius et
[Actualis] Intimus [consiliarius] / Pictus Anno 1713 Aet:[atis] su[ae] 6...]*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 189/361,
Z 186, S 83, č. kat. 150

Provenience: v kolowratském majetku doložen prvně již v roce 1716; dále zaznamenán v inventáři z roku 1785

Literatura: Březina 1940, s. 8–9; Novotný 1942, s. 11; Weiss 1953–1955, s. 138–139, č. 131; Blažíček 1956b, s. 6, 11, č. 129; Blažíček 1973, s. 19, č. 129; Slaviček 2007, s. 23–24.

Norbert Leopold je na obraze zobrazen ve slavnostním oděvu řádu Zlatého rouna, natočen lehce ke své pravé ruce, zatímco jeho

hlava směřuje k ruce levé. Triumfální postoj, levice, jejíž ukazováček směřuje k dolnímu okraji obrazu, ale i přímý pohled ukazují vážnost jeho postavení. Norbert je oděn do červeného sametového taláru s bílými manžetami na konci rukávů, sahajícího až ke kotníkům, přes který je oblečeno purpurové, skvostně zdobené roucho rytíře řádu Zlatého rouna a řetěz s odznakem řádu. Do úzkého bílého lemu pláště je zlatem vyšitý opakující se nápis: „*JE L'AI EMPRINS*“¹⁰⁷ Díky vykasání pláště na levé rameno můžeme vidět bílou atlasovou podšívku a jílec kordu. Na hlavě má hrabě purpurovou sametovou čapku, také vyšívanou zlatem, se stejně vyšitým kusem látky splývajícím dozadu, která dosedá na velkou alonžovou paruku, a na krku má bílý šátek. Ten barevně koresponduje s bílými střevícemi s ukrojenou špičkou a vysokým červeným podpatkem. V zámeckém interiéru, kde portrétovaný stojí, můžeme vzadu na stole vidět skříňkové stojací hodiny a veliký klíč ovinutý tmavou stuhou¹⁰⁸ – jeho význam neznáme (snad symbol klíče od města). Douvenovy portréty, včetně rychnovského, odkazují na reprezentativní styl ovlivněný francouzským portrétním uměním, jehož oficiální patos poněkud narušuje vyznění malířských kvalit, které rychnovský obraz přináší ve vysoké míře.¹⁰⁹

Michael Václav Halbax

kolem 1661 Ebenfurth, Dolní Rakousko –1711 St. Florian u Lince

Michael Václav Halbax se vyučil v Benátkách u významného malíře Johanna Carla Lotta. Od roku 1686 je již doložen v Praze, kde se následujícího roku zřejmě stává členem malostranského malířského bratrstva a roku 1700 je přijat také do cechu staroměstského. V Praze se těšil velké oblibě a úctě. Pro jeho tvorbu byla také významná přátelství, která navázal, a to především s Petrem Brandlem. Jejich tvorba se vzájemně prolínala, ovlivňovala a je doložena také vzájemná spolupráce. Brandl mohl od Halbaxe načerpat podněty benátsky

orientované tenebristické malby, jako např. barevně světelnou výstavbu, kompoziční i výrazové prostředky, lidské typy, ale také praktické zkušenosti. Dále spolupracoval s Václavem Noskem, ovlivnil Františka Řehoře Ignáce Ecksteina a spolu s Brandlem také Václava Vavřince Reintera. 15. dubna roku 1709 se pokusil se sochařem F. Preissem a architektem F. M. Kaňkou založit Akademii výtvarných umění v Praze, což se nezdařilo. Koncem roku 1709 odešel do kláštera St. Florian v Rakousku, pro který dodával již dříve obrazy, a zde v roce 1711 zemřel. Maloval oltářní i deskové obrazy alegorické (např. *Loutrista* a *Krajkářka*), či mytologického a náboženského námětu.¹¹⁰

Alegorie pěti smyslů

Celý cyklus byl symetricky komponován tak, jak jdou jednotlivé lidské smysly v důležitosti za sebou. Kromě *Alegorie hmatu*, orientované en face a tvořící střed a zároveň osu celé kompozice, koncipoval Halbax ostatní smysly ve dvojicích. Jednu dvojici tvořila v cyklu první *Alegorie zraku* a poslední *Alegorie chuti*, obě zobrazené z profilu a otočené pohledem k sobě. Druhou dvojici potom v cyklu druhá *Alegorie sluchu* a čtvrtá *Alegorie čichu* s pohybem zakloněných hlav a extatickým pohledem očí upírajících se vzhůru.¹¹¹ Soubor vykazuje vysokou kvalitu v rámci Halbaxovy tvorby. Z typiky figur celého cyklu lze vyčíst inspiraci díly Guida Reniho a zvláště Francouze Simona Voueta, působícího v Itálii. Halbaxův cyklus je ojedinělý i výběrem námětu, pěstovaného především v italské a nizozemské malbě 16. a 17. století. Počátky jeho zobrazení nalzáme v grafické produkci. Postupem času docházelo k obměně typiky, gest, ale i charakterizačních akcí a atributů jednotlivých smyslů, které se ustálily takto: sluch – loutna, jelen; chuť – ovoce, sklenka vína, opice; čich – květiny, pes; zrak – zrcadlo, brýle, dalekohled, orel; hmat – pavučina, papoušek, želva, socha. Nejvíce změn prodělala *Alegorie hmatu*. Ženskou postavu doprovázel např.

ježek a hranostaj nebo papoušek klovající ji do prstu. Flámští malíři upoutali ještě originálnějším pojetím Hmatu, jako muže dotýkajícího se intimních partií ženy, či felčara pouštějícího žilou pacientovi.¹¹²

4.13. Alegorie zraku, kolem 1700

plátno, 86,5 × 66 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 284/1786, Z 76, S 265, č. kat. 52

Provenience: po roce 1716 doložen v kolowratské sbírce; 1798–1838 zapůjčen do Obrazárny SVPU (EC 429)

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 20, č. 429; Verzeichniss 1831, s. 46, č. 34–37; Verzeichniss 1835, s. 78, č. 34/429; Verzeichniss 1838, s. 80, č. 34/429; Novotný 1942, s. 17; Racek 1950, s. 63–64; Weiss 1953–1955, s. 153–154, č. 148; Blažíček 1956b, s. 10, č. 97; Swoboda 1964, s. 326, č. 134 (autor textu Erich Hubala); Neumann 1968, s. 119–120; Franzl 1970, s. 161–163; Blažíček 1973, s. 7, č. 97; UPČ 1980, s. 272; DČVU 1989 II/2, s. 571 (autor textu Pavel Preiss).

Alegorie zraku zobrazuje dívku s vypouklým zrcadlem na okrouhlém podstavci, které drží v levé ruce a dívá se do něho. Pohled z profilu nám umožňuje vidět dozadu hladce sčesané vlasy splývající po jejích zádech, zdobené perlovou čelenkou, a perlovou náušnicí. Oděna je v tmavý šat, který téměř splývá s temným pozadím celého obrazu. Z něho ostře vystupuje díky světlu přicházejícímu zleva pouze velmi světlý a měkce pojatý inkarnát dívky s narůžovělými tvářemi.

4.14. Alegorie sluchu, kolem 1700

plátno, 86,5 × 66 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 281/1788, Z 78, S 263, č. kat. 50

Provenience: po roce 1716 doložen v kolowratské sbírce; 1798–1838 zapůjčen do Obrazárny SVPU (EC 428)

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 20, č. 428; Verzeichniss 1831, s. 14, č. 45; Verzeichniss 1835, s. 22, č. 66/428; Verzeichniss 1838, s. 22, č. 72/428; Novotný

1942, s. 17; Racek 1950, s. 63–64; Weiss 1953–1955, s. 155–156, č. 151; Blažíček 1956b, s. 10, č. 96; Swoboda 1964, s. 326, č. 134 (autor textu Erich Hubala); Neumann 1968, s. 119–120, č. 71, obr. 90; Franzl 1970, s. 161–163; Blažíček 1973, s. 7, č. 96; UPČ 1980, s. 272; DČVU 1989 II/2, s. 571 (autor textu Pavel Preiss); Vlnas 2001, s. 362–363, č. II/3.42 C (autor hesla Pavel Preiss).

Dívka s notovým zápisem je malířsky nejslabším článkem cyklu. Pravou rukou si přidržuje notový sešit, ve kterém levicí listuje. Má stejný extatický výraz jako *Alegorie čichu* a oděna je stejně jako *Alegorie zraku*. Na výstavě Společnosti vlasteneckých přátel umění v roce 1831 byl obraz poprvé od cyklu oddělen a vystaven samostatně jako Dívka zpívající z not. Stejně potom také v letech 1835 a 1838. Miloslav Racek pro obraz našel analogii v obraze Zpěvačky připisované dříve Honthorstovi v římské Galerii Doria Pamphilij.¹¹³

4.15. Alegorie hmatu, kolem 1700

plátno, 87,5 × 66 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 280/1789, Z 79, S 262, č. kat. 46

Provenience: po roce 1716 doložen v kolowratské sbírce; 1798–1838 zapůjčen do Obrazárny SVPU (EC 430); od roku 2009 je zapůjčen do dlouhodobé expozice Národní galerie v Praze ve Šternberském paláci

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 20, č. 430; Verzeichniss 1831, s. 46, č. 34–37; Verzeichniss 1835, s. 78, č. 35/430; Verzeichniss 1838, s. 80, č. 37/430; Novotný 1942, s. 17; Racek 1950, s. 63–64; Weiss 1953–1955, s. 156, č. 152; Blažíček 1956b, s. 10, č. 99; Swoboda 1964, s. 326, č. 134 (autor textu Erich Hubala); Neumann 1968, s. 119–120, č. 72, obr. 92; Franzl 1970, s. 161–163; Blažíček – Machytka 1972, s. 17–18, č. 16; Blažíček 1973, s. 7, č. 99; UPČ 1980, s. 272; DČVU 1989 II/2, s. 571 (autor textu Pavel Preiss); Slavíček 1993, s. 338, č. VI/2–19 (autor hesla Vít Vlnas); Vlnas 2001, s. 362–363, č. II/3.42 B (autor hesla Pavel Preiss); Kotková 2009, s. 52–57, č. 5 (autorka hesla Andrea Rousová).

Alegorie hmatu, z celého cyklu malířsky nejkvalitnější, zobrazuje dívku ohřívající si ruce nad kotlíkem s rozžhavenými uhlíky. Dívka je podána en face a oděna do hnědého šatu, na kterém spočívá konec

zeleného šátku uvázaného kolem její hlavy. V bohatě řaseném šatu dívky vidíme štětcové tahy s nánosy barevné pasty a na celém obraze bravurní práci se světelnými kontrasty. Načervenalých reflexů na jemné pleti něžné dívky docílil malíř podsvícením její tváře pomocí světla vydávaného řeřavými uhlíky. Alegorie se stala inspirací také Petru Brandlovi, a to u postavy Pery v obraze *Kimón a Pera*. Přejal jak typiku tváře (červené tváře a nateklá víčka dívky), tak i princip napůl osvětleného obličej. Halbax u díla vybočil ze zažitého pojetí *Alegorií hmatu* a jeho obraz spíše připomíná zobrazení Zimy, jak ji zobrazil holandský malíř Cesar Boetius van Everdingen.¹¹⁴

4.16. Alegorie čichu, kolem 1700

plátno, 86,5 × 66 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 282/1790, Z 80, S 261, č. kat. 44

Provenience: po roce 1716 doložen v kolowratské sbírce; 1798–1838 zapůjčen do Obrazárny SVPU (EC 427); od roku 2009 je zapůjčen do dlouhodobé expozice Národní galerie v Praze ve Šternberském paláci

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 20, č. 427; Verzeichniss 1831, s. 46, č. 34–37; Verzeichniss 1835, s. 78, č. 33/427; Verzeichniss 1838, s. 80, č. 36/427; Novotný 1942, s. 17; Racek 1950, s. 63–64; Weiss 1953–1955, s. 155, č. 150; Blažíček 1956b, s. 10, č. 100; Swoboda 1964, s. 326, č. 134 (autor textu Erich Hubala); Neumann 1968, s. 119–120, č. 73, obr. 91; Franzl 1970, s. 161–163; Blažíček 1973, s. 7, č. 100; UPČ 1980, s. 272; DČVU 1989 II/2, s. 571 (autor textu Pavel Preiss); Vlnas 2001, s. 362–363, č. II/3.42 A (autor hesla Pavel Preiss); Kotková 2009, s. 52–57, č. 6 (autorka hesla Andrea Rousová).

Alegorie čichu je zobrazena jako dívka v hnědém šatě s květy, nejspíše růží. Pravou rukou si přidržuje košík s květy a levicí si růži přibližuje k obličej, aby přivoněla. Dívčina tvář je malována měkce a téměř bez kontur a postava je oděna do bohatě promodelovaného šatu. Růžový inkarnát oživuje jednotvárný hnědavý kolorit pozadí. Obraz je ukázkou Halbaxovy aplikace výrazového schématu, odpovídajícího

náboženské exaltaci, na světský motiv.¹¹⁵ Takto zvrácená hlava s očima upřenýma k nebi se stala jeho zobrazovacím typem. S téměř totožným kánonem ženské figury se setkáme na nástrovní malbě *Didó na zápalné hranici* ve Šternberském paláci v Praze.¹¹⁶

4.17. Alegorie chuti, kolem 1700

plátno, 86,5 × 66 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 283/1787, Z 77, S 264, č. kat. 48

Provenience: po roce 1716 doložen v kolowratské sbírce; 1798–1838 zapůjčen do Obrazárny SVPU (EC 431)

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 20, č. 431; Verzeichniss 1831, s. 46, č. 34–37; Verzeichniss 1835, s. 78, č. 36/431; Verzeichniss 1838, s. 80, č. 35/431; Novotný 1942, s. 17; Racek 1950, s. 63–64; Weiss 1953–1955, s. 154–155, č. 149; Blažíček 1956b, s. 10, č. 102; Swoboda 1964, s. 326, č. 134 (autor textu Erich Hubala); Neumann 1968, s. 119–120; Franzl 1970, s. 161–163; Blažíček 1973, s. 7, č. 102; UPČ 1980, s. 272; DČVU 1989 II/2, s. 571 (autor textu Pavel Preiss).

Dívka zobrazená z profilu je stejného typu jako na *Alegorii zraku*. Vlasy má sčesané dozadu a na nich připevněný černý závoj. Ucho jí zdobí perlová náušnice kapkového tvaru. Je oděna v tmavý šat. Pravou rukou si elegantně nese k ústům plátek melounu, který leží nakrojen na stole, u něhož dívka sedí. V levé ruce drží nůž. Jelikož světlo přichází zepředu a osvětluje dívku více než na jejím protějšku (*Alegorie zraku*), nedochází na obraze k prudkým světelným kontrastům.

Philip Christian Bentum

kolem roku 1690 patrně Leiden – po roce 1757 Slezsko (?)

Malíř holandského původu, který býval zaměňován s Justem van Bentumem z Leydenu. O jeho životě se uvádí, že po roce 1713 spolupracoval s Petrem Brandlem v Praze. Odtud vykonal studijní cestu do Říma, kde se v malířství vzdělával u papežského dvorního malíře. Před rokem 1720 působil také ve Vídni. Jeho pobyt v Praze v letech

1716 a poté ještě 1730, 1731 a 1757 je doložen záznamy v knize staroměstského malířského pořádku. Archivní zprávy rodiny Lažanských v Manětíně naopak dokládají jeho práci pro šlechtické rody Čech mimo Prahu. Ve třicátých letech pracoval ve Slezsku pro kláštery v Lubuši a Trzebnici a po roce 1757 zde zemřel. V jeho portrétech, oltářních i deskových obrazech můžeme vidět těsnou vazbu na Brandlův styl.¹¹⁷

4.18. Podobizna Jana Františka Krakowského z Kolowrat (1650–1723)

plátno, 74,5 × 60 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 200/377, Z 174, S 113, č. kat. 156

Provenience: obrazová sbírka Kolowratů; od roku 2009 je zapůjčen do dlouhodobé expozice Národní galerie v Praze ve Šternberském paláci

Literatura: Novotný 1938, s. 344, obr. s. 340; Pražské baroko 1938, s. 80, č. 241; Weiss 1953–1955, s. 129, č. 119; Neumann 1968, s. 139–140, č. 99, obr. 126, 127; Blažiček – Machytka 1972, s. 12, č. 3, obr. XX; DČVU 1989 II/2, s. 588 (autor textu Pavel Preiss), Kotková 2009, s. 44–47, č. 3 (autorka hesla Marcela Vondráčková).

Podobizna Jana Františka Krakowského z Kolowrat vykazuje podobnost s manětínskými obrazy atribuovanými Bentumovi. Je součástí celku pěti obrazů z Rychnova, které jsou malovány týmž způsobem, ovšem jména portrétovaných známe pouze v případě obrazu *Jana Norberta Liebsteinského z Kolowrat* a tohoto díla.¹¹⁸ Podobizna ukazuje silný vliv Petra Brandla, což můžeme spatřit jak u podání vlasů (paruky), tak u charakterizace krajek i šatu a v modelaci tváře. Hutnější a členitější pastózní nános barvy poukazuje na Bentumovu inspiraci jeho zralejšími díly. Vzorem pro tento obraz byla nejspíše Brandlova *Podobizna Jana Samuela Františka Wussina (1703)* (obr. č. 31). Uvolněný rukopis, dekorativní rozvržení barev, odlesky světla i jistá povrchnost výrazu portrétovaného odkazují již také k soudobému

francouzskému portrétu Hyacintha Rigauda a Nicolase de Largillière. Portrét byl dokonce zásluhou podobného malířského podání prezentován na výstavě Pražské baroko v roce 1938 jako dílo Brandlovo.¹¹⁹

Jan Antonín Vocásek (Woczasek) – Hrošecký

26. 2. 1706 Rychnov nad Kněžnou – 26. 6. 1757 Rychnov nad Kněžnou

Malíř samouk. Učil se pravděpodobně u svého tchána, rychnovského řezbáře, štafíře a malíře Jeronýma Kapouna,¹²⁰ ovšem zásadním způsobem se poučil v rychnovské kolowratské sbírce. Zde mohl studovat zátiší zdomácnělých malířů Isaaka Godyna, Johanna Baptisty Bouttatse a Johanna Georga Beittlera a ve svých dílech na ně reagovat. Právě zátiší J. G. Beittlera jsou nejspíše východiskem Vocáskovy tvorby.¹²¹ V hraběcích službách maloval lovecké trofeje dokumentující pozoruhodné úlovky (např. *Volavka střelená na Ostrovsku* a *Losos ulovený v Orlici*) a kabinetní dekorace s ulovenými ptáky (sedm zátiší s ulovenými ptáky). Namaloval také témata náboženská, *Portrét P. Jana Václava Řeháka*, nebo animalistická, jako *Bílého koně*. Přídomek Hrošecký, který malíř při signování obrazů používá, je odvozen od města Hroška, rodiště malířovy matky.¹²²

4.19. Zátiší se sojkou, ovocem, květinami, kartami a miskou, kolem 1740

plátno, 52 × 40 cm, signováno na kartě: *I. HROSCHECKY. P*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 714/253,
Z 146, S 281, č. kat. 293

Provenience: sbírka hraběte Kolowrata; dílo prvně zaznamenáno 1743; 1796–1852 zapůjčeno do Obrazárny SVPU (EC 327)

Literatura: Weiss 1953–1955, s. 217–218, č. 223; Blažíček 1956b, s. 13, č. 173; Blažíček 1973, s. 22, č. 173; Zrůbek 1975, s. 360; Seifertová 1979, s. 43, č. k. 36; Zezula 2012, s. 22.

Lovecká zátiší s ptačími úlovky rozvíjel Vocásek v rokokovém slohu. Jedná se o druh zátiší, které má v divákovi vzbudit dojem skutečnosti, optický klam nazývaný francouzsky trompe l'œil. Vocásek tento trik ještě podtrhl skutečnou velikostí malovaného ptactva. Na světle táflovaném pozadí se suky je na modrém provázku, přivázaném ke hřebíku, za pravý stoják zavěšena zády ke stěně sojka obecná. Ptačí peří maluje Vocásek s lehkou bravurou. Inspirací pro světlé pozadí a pro zavěšování ptactva na šňůrce byl malíři Andreas Kindermann, zv. Tulipano.¹²³ Nemůžeme opomenout také zmínku o inspiraci u C. N. Gysbrechtse. V díle se nenacházejí žádní brouci jako v ostatních obrazech, pouze malý motýlek vlevo. Kompozici doplňují předměty, rostliny a ovoce zpracované velmi detailně, v pestré barevnosti a s citem pro věčnost, materiál a jeho odlesky ve světle. Na rohu stolu stojí v dolní části porcelánová, modře malovaná miska. Kolem hlavy sojky, spočívající na dřevěném stole, leží hrušky a švestky korespondující barevně s draperií po pravé straně a s křídly sojky. Před nimi je namalován na hraně stolu květ fialky, karafiáty a afrikán, který spolu s trojicí třešní a kartami působí komplementárně k modrozelené látce. Na ni malíř umístil balíček tarotových karet. Na první z nich je do stužky obkružující žezlo elegantně a s vtipem vepsáno Vocáskovo jméno. Stužka je zakončena červeným polem se třemi stříbrnými štítky – symbolem malířství.¹²⁴ Těžko posoudit, zda se u jeho děl jednalo o typ zátiší Vanitas,¹²⁵ která by měla hlubší význam, nebo šlo o pouhé zachycení ulovené trofeje v doplňku s květinami, ovocem a předměty.

4.20. Zátiší se strakapoudem, kartami, nůžkami a kalamárem, kolem 1740

plátno, 50 × 33 cm, signováno na dopise vpravo: *Monsieur [Monsieur] Jaan Wotsasek [...]-[Magister]-[1735]*¹²⁶

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 713/249,
Z 142, S 279, č. kat. 294

Provenience: sbírka hraběte Kolowrata; dílo prvně zaznamenáno 1743;
1796–1852 zapůjčeno do Obrazárny SVPU umění (EC 352)

Literatura: Weiss 1953–1955, s. 218, č. 224, Blažíček 1956b, s. 13, č. 169;
Blažíček 1973, s. 21, č. 169; Zrůbek 1975, s. 360–361; Seifertová 1979, s. 43, č. k.
32; Vlnas 2001, s. 366, č. II/3.49 (autorka hesla Hana Seifertová); Zezula 2012, s. 17.

V centru rokokové kompozice je strakapoud prostřední zavěšen na hřebíku pomocí provázku, který má uvázan kolem levé nohy. Na tmavém neidentifikovatelném pozadí, kam je hřebík přibit, tím více vyniká jeho vybraně barevné a pečlivě promalované peří. Na desce stolu, kde spočívá strakapoudova hlavička, leží další mrtvý pták, sýkora koňadra. Kompozici dotvářejí půvabné drobnosti, které zdůrazňují hravost a zábavnost celého námětu a jsou malovány s velkým smyslem pro detail. Mezi ně patří dopis s podpisem autora v elegantní francouzštině, který je napůl skrytý za kalamárem s rákosovým psacím perem, nůžky a balíček hracích karet s opřeným pikovým svrškem. Do prostoru vyzařuje pod hlavičkou sýkorky drobné bílé pírkó. Rokoková hravost se projevila také v jeho zálibě doplňovat zátiší iluzivně malovaným drobným hmyzem, zde mouchou a motýlkem (otakárek fenyklový), kteří vzbuzují dojem reálné skutečnosti a kontrastují s mrtvým ptactvem. Pravděpodobným Vocáskovým „učitelem“ byl žák Jana Vojtěcha Angermeyera Johann Georg Beittler,¹²⁷ od kterého Vocásek přejal smysl pro detail, cit pro věcnost (místy až tvrdého charakteru), hladkost a pevnost malířského přednesu a hustou přeplněnost kompozice. V Beittlerově *Zátiší s košem vína a zastřelenými ptáky*¹²⁸ nalezneme dokonce motýlky a podobné předměty (hrací karty, nůžky), malované se stejnou tvrdostí (obr. č. 35).

5. Závěry bádání

Práce poskytuje podrobný přehled dosavadního bádání o obrazárně. Zámecká obrazárna byla zpracována v publikacích mnoha odborníků, buď ve stručnosti jako katalogové heslo, nebo v katalogích výstav, kam byla díla z Rychnova zapůjčena. Oba typy publikací ovšem zmiňují pouze díla nejvýznamnější, s nimiž se dnes můžeme setkat v expozici zámku nebo v Národní galerii v Praze. Velmi málo odborníků se v minulosti zabývalo obrazárnou jako celkem. Všechna díla zpracoval souhrnně, velmi detailně a pouze amatérsky Eduard Weiss, z jehož cenného strojopisu v této práci nejvíce vycházím. Obrazárnou se dále pak zabýval Oldřich J. Blažíček, ale pouze formou stručného katalogu.

Historii sbírky pomáhá datovat velké množství inventářů, které zaznamenávají díla nově zakoupená, prodaná či zapůjčená do jiných obrazáren. Přestože jsou důležitým dokladem, setkáváme se v nich velmi často s chybami vzniklými nepozorností nebo neznalostí jejich autora. Proto bylo nutné se řídit spíše popisem děl než názvy a autory obrazů.

Jako kvalitativní vizitku mimořádné sbírky obsahuje tato práce dvacet děl pečlivě vybraných z celého souboru obrazů obrazárny. Ta podrobně zpracovává. Jedná se o díla zastupující téměř všechny žánrové skupiny zámecké sbírky, chybí jen samostatná krajina a mytologie, které jsou ve sbírce v malém počtu také zastoupeny.

Kolowratská obrazárna poskytuje svým velkým množstvím obrazů mnoho příležitostí pro další bádání, jelikož se v ní nacházejí díla vzniklá od počátku 16. století do 19. století. Velmi zajímavá je orientace obrazárny na českou malbu, v níž lze sledovat její vývoj. Řada kvalitních obrazů je dodnes bez určení autorů a u množství děl je uváděné autorství pochybné. Tuto problematiku by bylo velice užitečné rozvést v magisterské práci, kde by bylo pro řešení problému více prostoru.

6. Katalog obrazů z 16. – 18. století, instalovaných na rychnovském zámku

Následující katalog byl vytvořen na základě poznatků z literatury a odborných rad vedoucího práce. Východiskem byla především „černá kniha“ (Soupis inventáře ve státním zámku v Rychnově nad Kněžnou, asi z roku 1958) a katalogy Oldřicha J. Blažíčka. Další údaje uvádím v poznámce.¹²⁹

Katalog obsahuje základní informace o obrazech a seznam literatury u těch, které byly v této práci podrobně zpracovány. Obrazy jsou v soupise řazeny abecedně podle názvů obrazů do tematických skupin: náboženské výjevy, mytologie, alegorie, historické scény, portréty, krajiny, žánrové scény, bitevní scény, scény se zvířaty a se zvířaty a zátiší. Řazení podle autorů obrazů, kteří jsou ve většině případů neznámí nebo je jejich autorství odborně neověřené důkladným zpracováním, by nebylo pro práci s katalogem přínosné.

6.1. Náboženské výjevy

1 Apoštol

Philip Christian Bentum (kolem roku 1690 – po roce 1757)
plátno, 104 × 80,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 300/435

2 Apoštol uzdravuje nemocného

Johann Heinrich Schönfeld (1609–1684) – kopie
plátno, 95 × 65 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1271/852

3 Ecce, homo!

Hendrick van Balen (1575–1632)
plátno, 60 × 60 cm, signováno: *BAALEN*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1267/848

4 Ester před králem Ahasverem, kolem 1530–1535

Jan Swart van Groningen (před rokem 1500 – kolem roku 1560) – okruh
dubové dřevo, 150 × 103 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 117/1494

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 15, č. 316; Verzeichniss 1831, s. 71, č. 15; Verzeichniss 1835, s. 131, č. 15/316; Verzeichniss 1838, s. 132, č. 15/316; Verzeichniss 1844, s. 14, č. 30; Verzeichniss 1856, s. 13, č. 5; Verzeichniss 1862, s. 14, č. 5; Verzeichniss 1867, s. 15, č. 5; Verzeichniss 1872, s. 16, č. 14; Novotný 1942, s. 14; Weiss 1953–1955 s. 60–62, č. 60; Blažíček 1956b, s. 7, č. 10; Blažíček 1973, s. 10, č. 10; Vacková 1989, s. 168–169, 171–172, 212, pozn. 11–12; Kotková 2009, s. 92–97, č. 16 (autorka hesla Olga Kotková).

5 Hostina krále Belsazara, kolem roku 1600

Hendrik Goltzius (1558–1617)

dřevo, 100 × 130 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 98/118

6 Jákob mezi svými syny

Antonio Zanchi (1631–1722)

plátno, 230 × 260 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 30/b.č.

Literatura: Weiss 1953–1955, s. 43–44, č. 48.

7 Jákobův příchod k Lábanovi, 1643

Karel Škréta (1610–1674)

plátno, 87,5 × 107 cm, signováno a datováno vpravo na kameni: *C. Scretta f. 1643*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 153/419

Literatura: Kramář 1938; Weiss 1953–1955, s. 91–95, č. 84; Preiss 1964, č. 2; Blažíček – Machytka 1972, s. 27–28, č. 36, obr. XII; Neumann 1974, s. 153–154, č. 62, obr. 84, 130, 131, 132, 133, 256, 257; UPČ 1980, s. 272; DČVU 1989 II/1, s. 330 (autor textu Michal Šroněk); Neumann 2000, s. 53–54, obr. 21; Vlnas 2001, s. 261, č. I/7.19 (autor hesla Pavel Preiss); Vlnas 2002, s. 120, č. 79, obr. (autorka hesla Andrea Rousová), Kotková 2009, s. 98–101, č. 17 (autorka hesla Marcela Vondráčková).

8 Judita s hlavou Holofernovou

Flámský malíř 17. století

plátno, 180 × 252 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 794/753

9 Kající se Maří Magdaléna

Peter Paul Rubens (1577–1640) – malířská škola

plátno, 202 × 150 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 138/194

10 Kladení Krista do hrobu

Hornoitalský malíř druhé poloviny 16. století

plátno, 131,5 × 147,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1015/706

11 Klanění pastýřů, kolem roku 1600

Nizozemský nebo rudolfínský malíř
měděná deska, 38 × 32 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1488/1116

12 Klanění pastýřů, kolem roku 1600

Jacopo Bassano (1510–1592) – volná kopie
měděná deska, 38 × 32 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1489/1117

13 Kristus u Marie a Marty, 1566

Hans Vredeman de Vries (1527–1606) – replika téhož malíře
dřevo, 44,5 × 58 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 118/496

14 Kristus uzdravující dítě

Jacob Jordaens (1593–1678) – dílna – kopie z počátku 18. století
plátno, 160 × 158 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 151/196

15 Křest Ježíše Krista

Neznámý monogramista P. S. z konce 16. století
dřevo, 235 × 85 cm (nahore ukončen obloukem), nedatováno, signováno: P. S.
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1057/1579

16 Lot a jeho dcery

Italský malíř 17. století
plátno, 190 × 220 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 796/755

17 Madona Brněnská

Neznámý malíř
dřevo, 88 × 48 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 352/559

18 Milosrdný Samaritán

Neznámý malíř 16. století
dřevo, 75 × 155 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1055/1622

19 Nanebevstoupení Páně

Neznámý monogramista P. S. z konce 16. století
dřevo, 235 × 85 cm (nahore ukončen obloukem), nedatováno, signováno: P. S.
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1058/1580

20 Narození Panny Marie, kolem roku 1465

Michael Pacher (od roku 1462 doložen v Tyrolsku – 1498?)
dřevo (borovice limba), 103 × 100 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 116/495

Literatura: Kotková 2009, s. 74–76, č. 12 (autorka hesla Olga Kotková; s podrobným seznamem literatury).

21 Poslední večeře Páně, 1598

David Vinckboons (1576 – kolem roku 1632)

dřevo, 72 × 218 cm, signováno a datováno v levém rohu dole: *D. V. 1598*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 100/1625

22 Sancta Maria Maioris Romana

kopie obrazu Panny Marie Sněžné ze Santa Maria Maggiore

dřevo (cypřiš), 107 × 127 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 2030/560

23 Sen sv. Petra

Domenico Fetti (asi 1589–1623) – kopie z počátku 17. století

plátno, 110 × 83 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 755/744

24 Sv. Václav, kolem roku 1750

Karel Škréta (1610–1674) – dílenská replika

plátno, 86 × 77 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 157/418

25 Umučení světice

Johann Heinrich Schönfeld (1609–1684) – kopie

plátno, 95 × 65 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1272/853

26 Zasnoubení sv. Kateřiny

Antonio Allegri da Correggio (1489–1534) – kopie ze 17. století

plátno, 105 × 105 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 115/1874

27 Zjevení Nejsvětější Trojice apoštolům, konec 16. století

David Vinckboons (1576 – kolem roku 1632)

dřevo, 114 × 206 cm, nedatováno, signováno: *D. V.*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 99/1580

6.2. Mytologie

28 Diana a Akteon

Johann Heiss (1640–1704)

plátno, 74 × 117 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 152/197

Literatura: Kotková 2009, s. 58–61, č. 8 (autorka hesla Hana Seifertová; s podrobným seznamem literatury).

29 Diana a Kallistó

Johann Heiss (1640–1704)

plátno, 73 × 118 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 150/198

Literatura: Kotková 2009, s. 58–61, č. 7 (autorka hesla Hana Seifertová; s podrobným seznamem literatury).

30 Diana na lovu jelena

Peter Paul Rubens (1577–1640) – volná kopie z konce 17. století

plátno, 83 × 120 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 297/146

31 Dvojportrét v podobě mytologické dvojice (Lovec s dívkou a pes)

Holandský malíř druhé poloviny 17. století

plátno, 107 × 81 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 142/1877

32 Hold Venuši

Bartholomeus Spranger (1546–1611)

plátno, 45 × 35 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 161/238

33 Hon na Kalydónského kance

Peter Paul Rubens (1577–1640) – volná kopie z konce 17. století

plátno, 83 × 120 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 298/147

34 Herkules ve službách královny Omfalé

Peter Paul Rubens (1577–1640) – malířská škola

plátno, 185 × 166 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 131/190

35 Héra, Afrodité a Pallas Athéna, kolem roku 1650

Willem van Herp (1614–1677)

plátno, 74 × 96,8 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 162/191

36 Mentor ukazuje Telemachovi otcovu zbroj

Johann Heinrich Schönfeld (1609–1684) – kopie ze 17. století

plátno, 120 × 98 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1337/930

37 Opilý Silén

Cornelis Schut (1597–1655) a Jan Fyt (1611–1661)

plátno, 150 × 220 cm, a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 754/1762

38 Paridův soud

Paolo Veronese (1528–1588) – volná kopie: Nizozemský malíř poloviny 17. století

plátno, 74 × 86,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 163/192

39 Pluto a Proserpina, 1664

Johann Baptist Spiess (1620–1688)

plátno, 225 × 165 cm, signováno a datováno: *Johann Baptist Spiess/fecit 1664*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 5/5

40 Soutěž Apollona s Marsyem

Flámsko-italský malíř kolem roku 1600

plátno, 108 × 226 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1265/846

41 Soutěž Apollona s Panem

Cornelis Schut (1597–1655)

plátno, 108 × 225 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 759/745

42 Venuše a umírající Adónis, kolem roku 1680

Anthonis van Dyck (1599–1641) – okruh

plátno, 143 × 206 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 155/461

6.3. Alegorie

43 Alegorie čichu, kolem roku 1620

Abraham Janssens (1575–1632) – dílenská práce

plátno, 119,2 × 95 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 275/1559

44 Alegorie čichu, kolem roku 1700

Michael Václav Halbax (1661–1711)

plátno, 86,5 × 66 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 282/1790

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 20, č. 427; Verzeichniss 1831, s. 46, č. 34–37; Verzeichniss 1835, s. 78, č. 33/427; Verzeichniss 1838, s. 80, č. 36/427; Novotný 1942, s. 17; Racek 1950, s. 63–64; Weiss 1953–1955, s. 155, č. 150; Blažíček 1956b, s. 10, č. 100; Swoboda 1964, s. 326, č. 134 (autor textu Erich Hubala); Neumann 1968, s. 119–120, č. 73, obr. 91; Franzl 1970, s. 161–163; Blažíček 1973, s. 7, č. 100; UPČ 1980, s. 272; DČVU 1989 II/2, s. 571 (autor textu Pavel Preiss); Vlnas 2001, s.

362–363, č. II/3.42 A (autor hesla Pavel Preiss); Kotková 2009, s. 52–57, č. 6 (autorka hesla Andrea Rousová).

45 Alegorie hmatu, kolem roku 1620

Abraham Janssens (1575–1632)

plátno, 119,7 × 94,2 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 276/1560

46 Alegorie hmatu, kolem roku 1700

Michael Václav Halbax (1661–1711)

plátno, 87,5 × 66 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 280/1789

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 20, č. 430; Verzeichniss 1831, s. 46, č. 34–37; Verzeichniss 1835, s. 78, č. 35/430; Verzeichniss 1838, s. 80, č. 37/430; Novotný 1942, s. 17; Racek 1950, s. 63–64; Weiss 1953–1955, s. 156, č. 152; Blažíček 1956b, s. 10, č. 99; Swoboda 1964, s. 326, č. 134 (autor textu Erich Hubala); Neumann 1968, s. 119–120, č. 72, obr. 92; Franzl 1970, s. 161–163; Blažíček – Machytka 1972, s. 17–18, č. 16; Blažíček 1973, s. 7, č. 99; UPČ 1980, s. 272; DČVU 1989 II/2, s. 571 (autor textu Pavel Preiss); Slavíček 1993, s. 338, č. VI/2–19 (autor hesla Vít Vlnas); Vlnas 2001, s. 362–363, č. II/3.42 B (autor hesla Pavel Preiss); Kotková 2009, s. 52–57, č. 5 (autorka hesla Andrea Rousová).

47 Alegorie chuti, kolem roku 1620

Abraham Janssens (1575–1632) – dílenská práce

plátno, 119,5 × 94,4 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 278/1562

48 Alegorie chuti, kolem roku 1700

Michael Václav Halbax (1661–1711)

plátno, 86,5 × 66 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 283/1787

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 20, č. 431; Verzeichniss 1831, s. 46, č. 34–37; Verzeichniss 1835, s. 78, č. 36/431; Verzeichniss 1838, s. 80, č. 35/431; Novotný 1942, s. 17; Racek 1950, s. 63–64; Weiss 1953–1955, s. 154–155, č. 149; Blažíček 1956b, s. 10, č. 102; Swoboda 1964, s. 326, č. 134 (autor textu Erich Hubala); Neumann 1968, s. 119–120; Franzl 1970, s. 161–163; Blažíček 1973, s. 7, č. 102; UPČ 1980, s. 272; DČVU 1989 II/2, s. 571 (autor textu Pavel Preiss).

49 Alegorie sluchu, kolem roku 1620

Abraham Janssens (1575–1632)

plátno, 119 × 94,2 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 279/1563

50 Alegorie sluchu, kolem roku 1700

Michael Václav Halbax (1661–1711)

plátno, 86,5 × 66 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 281/1788

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 20, č. 428; Verzeichniss 1831, s. 14, č. 45; Verzeichniss 1835, s. 22, č. 66/428; Verzeichniss 1838, s. 22, č. 72/428; Novotný 1942, s. 17; Racek 1950, s. 63–64; Weiss 1953–1955, s. 155–156, č. 151; Blažíček 1956b, s. 10, č. 96; Swoboda 1964, s. 326, č. 134 (autor textu Erich Hubala); Neumann 1968, s. 119–120, č. 71, obr. 90; Franzl 1970, s. 161–163; Blažíček 1973, s. 7, č. 96; UPČ 1980, s. 272; DČVU 1989 II/2, s. 571 (autor textu Pavel Preiss); Vlnas 2001, s. 362–363, č. II/3.42 C (autor hesla Pavel Preiss).

51 Alegorie zraku, kolem roku 1620

Abraham Janssens (1575–1632) – dílenská práce
plátno, 119 × 95 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 277/1561

52 Alegorie zraku, kolem roku 1700

Michael Václav Halbax (1661–1711)

plátno, 86,5 × 66 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 284/1786

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 20, č. 429; Verzeichniss 1831, s. 46, č. 34–37; Verzeichniss 1835, s. 78, č. 34/429; Verzeichniss 1838, s. 80, č. 34/429; Novotný 1942, s. 17; Racek 1950, s. 63–64; Weiss 1953–1955, s. 153–154, č. 148; Blažíček 1956b, s. 10, č. 97; Swoboda 1964, s. 326, č. 134 (autor textu Erich Hubala); Neumann 1968, s. 119–120; Franzl 1970, s. 161–163; Blažíček 1973, s. 7, č. 97; UPČ 1980, s. 272; DČVU 1989 II/2, s. 571 (autor textu Pavel Preiss).

6.4. Historické scény

53 Poprava českých pánů na Staroměstském náměstí v Praze roku 1621

Neznámý malíř první poloviny 17. století

plátno, 175 × 230 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 795/754

54 Sebevražda Catona Utického, 1692

Johann Michael Rottmayr (1654–1730)

plátno, 128 × 96 cm, signováno a datováno vpravo dole: *Jo: Michael Rottmayr / 1692*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 306/195

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 71, č. 1140; Verzeichniss 1831, s. 17, č. 27; Verzeichniss 1835, s. 27, č. 31/1140; Verzeichniss 1838, s. 26, č. 24/1140; Novotný 1942, s. 13, 15; Weiss 1953–1955, s. 169–170, č. 167; Blažíček 1955, s. 221; Blažíček 1956b, s. 13, č. 185; Blažíček 1965, s. 174; Preiss 1965, s. 11, 31, pozn. 5; Blažíček 1967, s. 34; Sůva 1971, s. p., obr.; Machytka 1972, s. 25–26, č. 34, obr. 17; Blažíček 1973, s. 22, č. 185; Preiss 1973, s. 25–27, pozn. 43, s. 50–51, obr. 7; Hubala 1981, s. 26, 206, č. G 121 (Smrt Epaminondase); Slavíček 2002–2003, s. 30, 48; Slavíček 2006a, s. 363, 366, pozn. 54, obr. 4; Slavíček 2006b, s. 24–42, pozn. 7; Preiss 2007, s. 23–24, obr. 2 na s. 22; Slavíček 2007a, s. 280, pozn. 41; Slavíček 2007b, s. 87, obr. 78, s. 89; Kotková 2009, s. 80–85, č. 13 (autorka hesla Martina Jandlová).

55 Senekova smrt

Antonio Zanchi (1631–1722)

plátno, 230 × 260 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 945/1629

Literatura: Novotný 1942, s. 17–18; Weiss 1953–1955, s. 288–289, č. 366, 367; Nečásková 2013.

56 Založení kláštera Bosých Augustiniánů v Dolním Ročově roku 1374, 1650

kopie vyobrazení v Graduálu klášterní knihovny v Dolním Ročově (dat. 1622)¹³⁰

plátno, 170 × 188 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 6/6

57 Zasedání nejvyšší rady království Českého roku 1593

Neznámý malíř konce 16. století

plátno, 112 × 132 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 4/4

6.5. Portréty

58 Albrecht IV. Liebsteinský z Kolowrat ve věku třiceti čtyř let, 1616

Pražský malíř první čtvrtiny 17. století

plátno, 59 × 51 cm, nesignováno, datováno: 1616

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 190/364

59 Alžběta Bezdrůžická z Kolowrat, roz. z Rožmitálu, 1585

Český malíř druhé poloviny 16. století

plátno, 200 × 107 cm, nesignováno, datováno: 1585

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 353/541

60 Alžběta Charlotta Orleánská, dcera Filipa I. vévody orleánského

Neznámý malíř přelomu 17. a 18. století

plátno, 200 × 130 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 68/86

61 Alžběta Kristýna Brunšvicko-Wolfenbüttelská, matka Marie Terezie

Neznámý malíř první poloviny 18. století

plátno, 88 × 70 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 24/97

62 Amálie Vilemína Brunšvicko-Lüneburská, choť císaře Josefa I.

Neznámý malíř druhé poloviny 17. století
plátno, 200 × 132 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 62/80

63 Anna Barbora Krakowská z Kolowrat, roz. Michnová z Vacínova, 1726

F. Stampard
plátno, 90 × 70 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 61/117

64 Anna Josefa Liebsteinská z Kolowrat, roz. hraběnka Colloredo, kolem roku 1730

Philip Christian Bentum (kolem roku 1690 – po roce 1757)
plátno, 72 × 60 cm (ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 196/355

65 Anna Kateřina Krakowská z Kolowrat, roz. hraběnka z Rozdražova, kolem roku 1640

Český malíř první poloviny 17. století
plátno, 90 × 70,5 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 212/118

66 Anna Ludmila Krakowská z Kolowrat (1639–1718)

Neznámý malíř druhé poloviny 17. století
plátno, 82 × 63 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 69/111

67 Arcivévoda Leopold I. Vilém Habsburský

Neznámý malíř 17. století
plátno, 190 × 125 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 11/61

68 Arcivévoda Leopold V. Habsburský¹³¹

Neznámý malíř první poloviny 17. století
plátno, 200 × 132 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 21/71

69 Bohunka Bezdručická z Kolowrat, roz. Zárubová z Hustiřan, 1580

Český malíř druhé poloviny 16. století
plátno, 199 × 118 cm, nesignováno, datováno: 1580
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 368/553

70 Braniborský princ, pozdější Friedrich I. Pruský, kolem roku 1700

Julius Ramondon (činný v Berlíně kolem roku 1700)
plátno, 74,5 × 62,5 cm (ovál), signováno a datováno: *Julius Ramondon fa[cie]*
bat A. 1694

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 29/105

71 Cecílie Renata Habsburská, dcera císaře Ferdinanda II.

Neznámý malíř první poloviny 17. století
plátno, 200 × 130 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 19/69

72 Císař Ferdinand III. Habsburský

Neznámý malíř první poloviny 17. století
plátno, 198 × 132 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 12/62

73 Císař František I. Štěpán Lotrinský

Neznámý malíř první poloviny 18. století
plátno, 56 × 47 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 75/89

74 Císař Josef I. Habsburský

Neznámý malíř druhé poloviny 17. století
plátno, 200 × 130 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 61/79

75 Císař Josef II.

Neznámý malíř druhé poloviny 18. století
plátno, 56 × 47 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 73/87

76 Císař Karel IV. podepisuje Zlatou bulu

Neznámý malíř druhé poloviny 18. století
plátno, 200 × 130 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 10/60

77 Císař Karel VI.

Neznámý malíř první poloviny 18. století
plátno, 200 × 132 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 65/83

78 Císař Karel VI.

Neznámý malíř první poloviny 18. století
plátno, 90 × 72 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 22/96

79 Císař Leopold I.

Neznámý malíř druhé poloviny 17. století

plátno, 200 × 130 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 55/73

80 Císařovna Marie Terezie

Neznámý malíř druhé poloviny 18. století
plátno, 56 × 47 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 74/88

81 Dívka v červeném přehozu

Neznámý malíř kolem poloviny 18. století
plátno, 47 × 37 cm (ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 166/1430

82 Eleonora Gonzaga Mantovská

Neznámý malíř poloviny 17. století
plátno, 200 × 130 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 15/65

83 Eleonora Gonzaga Mantovská

Neznámý malíř poloviny 17. století
plátno, 200 × 130 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 14/64

84 Eleonora Klaudivie Krakovská z Kolowrat, roz. hraběnka de Anguisola († 1691)

Neznámý malíř 17. století
plátno, 82 × 64 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 70/108

85 Eleonora Magdalena Falcko-Neuburská (1655–1720)

Neznámý malíř druhé poloviny 17. století
plátno, 200 × 132 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 63/81

86 Eleonora Magdalena Falcko-Neuburská, třetí choť císaře Leopolda I.

Neznámý malíř druhé poloviny 17. století
plátno, 200 × 132 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 64/82

87 Eleonora Marie, choť vévody Karla V. Lotrinského

Neznámý malíř druhé poloviny 17. století
plátno, 298 × 132 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 17/67

88 Erasmus Rotterdamský

Lucas Cranach st. (1472–1553) – kopie: Georg Pencz (1500–1550) – okruh

tempera, dřevo, 42,5 × 31 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 119/497

89 Ferdinand Ludvík Liebsteinský z Kolowrat, 1691

Jodocus Justus Verbeeck (1646–1700)
plátno, 225 × 160 cm, signováno a datováno: *Js Verbeeck fecit 1691*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 214/342

**90 Ferdinand Ludvík Liebsteinský z Kolowrat jako velitel
maltézského loďstva, kolem roku 1680**

Neznámý malíř 17. století
plátno, 157 × 117 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 225/327

**91 Ferdinand Ludvík Liebsteinský z Kolowrat, převor řádu
Maltézského, kolem roku 1680**

Neznámý malíř druhé poloviny 17. století
plátno, 115 × 97 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 355/542

92 Filip Krakowský z Kolowrat, 1726

F. Stampard
plátno, 90 × 70 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 62/118

93 František Josef II. Liebsteinský z Kolowrat, kolem roku 1790

Vídeňský malíř konce 18. století
plátno, 101 × 76,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 218/336

**94 František Karel I. Liebsteinský z Kolowrat jako zemský
hejtman na Moravě**

Lorenz Griesler (činný ve druhé polovině 17. století)
plátno, 120,3 × 88,5 cm, signováno a datováno: *Lorentz Briesler, 1673*¹³²
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 363/550

**95 František Karel I. Liebsteinský z Kolowrat v řádovém úboru
Zlatého rouna, 1692**

Jan Frans van Douven (1656–1727)
plátno, 225 × 160 cm, nesignováno, datováno: 1692
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 204/350

96 František Karel I. Liebsteinský z Kolowrat, kolem roku 1700

Neznámý malíř konce 17. století
plátno, 110 × 85 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 351/538

- 97 František Karel II. Liebsteinský z Kolowrat**, kolem roku 1725
Neznámý malíř počátku 18. století
plátno, 132 × 96,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 182/369
- 98 František Karel II. Liebsteinský z Kolowrat**, kolem roku 1730
Frans de Backer (před rokem 1680 – po roce 1749)
plátno, 87,8 × 69 cm (ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 201/349
- 99 František Karel III. Liebsteinský z Kolowrat**, před rokem 1743
Neznámý malíř první poloviny 18. století
plátno, 72 × 62 cm (ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 199/351
- 100 František Zdeněk Novohradský z Kolowrat**, kolem roku 1680
Neznámý malíř 17. století
plátno, 113 × 91 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 347/535
- 101 Generál křižovníků Jan Vilém Liebsteinský z Kolowrat**, kolem roku 1660
Jodocus Justus Verbeeck (1646–1700)
plátno, 225 × 160 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 215/340
- 102 Hermína Elisabetha Krakovská z Kolowrat**, kolem roku 1710
Neznámý malíř počátku 18. století
plátno, 87 × 64 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 67/113
- 103 Hrabě z Kolowrat**
Neznámý malíř konce 17. století
plátno, 120 × 85 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 348/536
- 104 Infantka Margarita Teresa, dcera španělského krále Filipa IV.**
Diego Velázquez (1599–1660) – dobová kopie
plátno, 200 × 130 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 54/72
- 105 Infantka Margarita Teresa, první choť císaře Leopolda I.**
Diego Velázquez (1599–1660) – kopie z doby okolo roku 1710
plátno, 200 × 130 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 56/74
- 106 Jan Adam hrabě Hrzán z Harasova**

Neznámý malíř poloviny 17. století
plátno, 100 × 82 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 756/654

107 Jan Bezdužický z Kolowrat (1526 padl v bitvě u Moháče)
Hans Krell (asi 1490–1586), 1522 – kopie: Jan Baltazar Rauch,¹³³ před rokem
1716
plátno, 52 × 38,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 113/546

108 Jan Bezdužický z Kolowrat a na Bystrém, 1568
Český malíř druhé poloviny 16. století
plátno, 216 × 110 cm, nesignováno, datováno: 1568
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 350/539

109 Jan František Krakowský z Kolowrat (1650–1723)
Neznámý malíř, snad Petr Brandl (1668–1739)
plátno, 84 × 62 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 58/106

110 Jan Jiří Liebsteinský z Kolowrat, 1607
Pražský portrétista počátku 17. století
plátno, 95 × 69,5 cm, nesignováno, datováno: 1607
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 191/360

111 Jan Kazimír II. Vasa, král polský
Neznámý malíř poloviny 17. století
plátno, 198 × 132 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 20/70

112 Jan Liebsteinský z Kolowrat, 1616
Pražský malíř první čtvrtiny 17. století
plátno, 58,5 × 51 cm, nesignováno, datováno: 1616
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 222/330

113 Jan Norbert Liebsteinský z Kolowrat (1668–1736)
Philip Christian Bentum (kolem roku 1690 – po roce 1757)
plátno, 72 × 62 cm (ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 206/346

114 Jan Vilém Liebsteinský z Kolowrat, arcibiskup pražský (1625–
1668)
Neznámý malíř druhé poloviny 17. století
plátno, 155 × 116 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 349/537

115 Jetřich Bezdužický z Kolowrat († 1548)

Hans Krell (asi 1490–1586) první třetina 16. století – kopie: Jan Baltazar Rauch, před rokem 1716
plátno, 53 × 38 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 114/549

116 Jindřich Liebsteinský z Kolowrat

Neznámý malíř 16. století
plátno, 180 × 130 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 361/545

117 Jiří Bezdrůžický z Kolowrat

Neznámý malíř počátku 16. století
plátno, 180 × 130 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 362/548

**118 Johanna Eleonora Liebsteinská z Kolowrat, provd.
markraběnka Alvernis-Saluzzo, 1701**

Neznámý malíř
plátno, 115 × 85 cm, nesignováno, datováno: 1701
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 197/354

**119 Johanna Magdalena Liebsteinská z Kolowrat, roz. hraběnka
Hrzánová z Harasova, 1684**

Jodocus Justus Verbeeck (1646–1700)
plátno, 176 × 135 cm, signováno a datováno: *Js Verbeeck 1684*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 229/374

**120 Johanna Magdalena Liebsteinská z Kolowrat, roz. hraběnka
Hrzánová z Harasova, 1686¹³⁴**

Jodocus Justus Verbeeck (1646–1700)
plátno, 110 × 92 cm, signováno a datováno: *Jod. Verbeeck 1686*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 192/359

121 Kajetán Krakowský z Kolowrat (1689–1769)

Neznámý malíř přelomu 17. a 18. století
plátno, 82 × 64 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 71/110

122 Kardinál Arnošt Vojtěch z Harrachu (1598–1667)

Neznámý malíř 17. století
plátno, 125 × 97 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 23/95

**123 Karel II. z Liechtensteinu-Castelkorna (1664–1695 olomoucký
biskup)**

Johann Baptist Spiess (1620–1688)
plátno, 125 × 97 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 25/98

124 Karel III. Lotrinský, kanovník, biskup olomoucký a kníže Lotrinský, 1699

Německý malíř konce 17. století

plátno, 115 × 97 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1029/1566

125 Karolina, dcera Karla I. Ludvíka Falckého (1659–1696)

Neznámý malíř druhé poloviny 17. století

plátno, 200 × 132 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 67/85

126 Karolina, vévodkyně de Chartres, před rokem 1800

Neznámý malíř 17. století

plátno, 130 × 98 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 70/92

127 Kateřina Liebsteinská z Kolowrat, roz. svobodná paní Boymund z Payersbergu, 1616

Pražský malíř první čtvrtiny 17. století

plátno, 58,5 × 51 cm, nesignováno, datováno: 1616

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 216/335

128 Leopold Vilém Krakowský z Kolowrat (1727–1809)

Neznámý malíř 18. století

plátno, 48 × 37 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 189/126

129 Leopold Vilém Krakowský z Kolowrat (1727–1809)

Neznámý malíř 18. století

plátno, 160 × 112 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 210/98

130 Magdalena Ludmila Liebsteinská z Kolowrat, roz. svobodná paní z Oppersdorfu (1625–1672)

Neznámý malíř druhé poloviny 17. století

plátno, 115 × 85 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 354/540

131 Marie Anna Josefa Krakovská z Kolowrat, provd. Šliková (1691–1771)

Neznámý malíř 18. století

plátno, 87 × 65 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 64/107

- 132 Marie Anna Josefa Krakovská z Kolowrat, provd. Šliková**
(1691–1771)
Neznámý malíř 18. století
plátno, 82 × 64 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 72/109
- 133 Marie Anna Liebsteinská z Kolowrat (asi), konec 18. století**
Friedrich August Oelenheinz (1745–1804)
plátno, 72 × 53,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 232/372
- 134 Marie Anna Liebsteinská z Kolowrat, roz. hraběnka z Althanu**
(† 1737)
Neznámý malíř první poloviny 18. století
plátno, 115 × 85 cm (ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 202/348
- 135 Marie Antonie Krakovská z Kolowrat, provd. Berchtoldová**
(1680–1757)
Neznámý malíř 18. století
plátno, 87 × 64 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. 65/112
- 136 Marie Ernestina Liebsteinská z Kolowrat, 1733**
Johann Jacob Michel (1661–1746)
plátno, 82 × 62 cm (původně ovál), signováno a datováno: *Jacob Michel 1733*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 181/370
- 137 Marie Johanna Liebsteinská z Kolowrat, roz. hraběnka Schwarzenbergová, 1730**
Frans de Backer (před rokem 1680 – po roce 1749)
plátno, 87,8 × 69,7 cm (ovál), signováno a datováno: *F. de Backer 1730*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 207/345
- 138 Marie Josefa, dcera císaře Josefa I. Habsburského, kolem roku 1720**
Neznámý malíř počátku 18. století
plátno, 198 × 132 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 60/78
- 139 Marie Markéta Liebsteinská z Kolowrat, roz. hraběnka Slavatová z Chlumu a Košumberka (1673–1700)**
Neznámý malíř konce 17. století
plátno, 110 × 90 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 185/362
- 140 Marie Terezie z Kolowrat, kolem roku 1760**

Neznámý malíř

plátno, 68 × 54 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 213/b.č.

141 Marie Viktorie Novohradská z Kolowrat, roz. hraběnka Gallasová

Neznámý malíř poloviny 17. století

plátno, 72 × 56 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 360/547

vzadu na rámu: Francisca Eleonora Novohradská z Kolowrat

142 Markéta Bezdrůžická z Kolowrat, roz. z Roupova, 1568

Český malíř druhé poloviny 16. století

plátno, 200 × 107 cm, nesignováno, datováno: 1568

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 369/555

143 Mladý Polák, kolem roku 1730

Giovanni Battista Pittoni (1687–1767) – připsáno

plátno, 128 × 92 cm, nedatováno, signováno vzadu: *Vincentini Venetus*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 307/421

144 Nejvyšší kancléř Albrecht II. Liebsteinský z Kolowrat (1480–1510)

Mistr Litoměřického oltáře, 1506 – kopie: Jan Baltazar Rauch, před rokem 1716

plátno, 52 × 38,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 111/366

145 Nejvyšší purkrabí František Oldřich Liebsteinský z Kolowrat, před rokem 1650

Neznámý malíř první poloviny 17. století

plátno, 83 × 74 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 356/544

146 Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat (1655–1716)

Neznámý malíř druhé poloviny 17. století

plátno, 198 × 132 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 59/77

147 Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat (1655–1716), 1684

Jodocus Justus Verbeeck (1646–1700)

plátno, 176 × 134 cm, signováno a datováno: *Jodocus Verbeeck f. 1684*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 230/373

Literatura: Březina 1940, obr. s. 9; Novotný 1942, s. 11, obr. s. 8; Weiss 1953–1955, s. 147–148, č. 143; Blažíček 1956b, s. 6, 9, č. 71; Machytka 1972, s. 29, č. 39, obr. XV; Blažíček 1973, s. 5, 15, č. 71; Pilz 1981, s. 35; Slavíček 1993, s. 116–117, č. III/1-

11 (autor hesla Vít Vlnas); Krám 2000, s. 55–56, č. 82; Slavíček 2007, s. 23–24, obr. č. 15; Kotková 2009, s. 14; Nachtmannová 2012, s. 85, obr. 58.

148 Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat jako císařský vyslanec ve Španělsku, 1688

Jan Frans van Douven (1656–1727)

plátno, 231 × 161 cm, signováno a datováno: *J. F. Douwen fecit 1688*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 203/352

149 Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat, 1694

Julius Ramondon (činný v Berlíně kolem roku 1700)

plátno, 75,5 × 62 cm (ovál), signováno a datováno: *J. Ramondon 1694*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 198/353

150 Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat (1655–1716) v řádovém rouše Zlatého rouna, 1713

Jan Frans van Douven (1656–1727)

plátno, 249 × 166 cm, nápis na štítku, který byl zřejmě na zadní straně: *ILL.^{mus} ET EXCELL^{mus} DOMINUS NORBERTUS / LEOPOLDUS LIBSTEINSKY S. R. I. COMES / Ā KOLLOWRAT DOMINUS HÆREDITARIUS / IN REICHENAU, CZERNIKOWITZ, BOROBRADÉH / GEYERSBERG, CHRAUSTOWIZ, BRZESTAULK / WAMBERG, KOLLM, SLONIZ ET BOSCHTÓVIZ / AUREI VELLERIS EQUES AUA. IMPER: / LEOPOLDI I. JOSEPHI I. ET CAROLI VI. Came: / rarius et [Actualis] Intimus [consiliarius] / Pictus Anno 1713 Aet:[atis] su[ae] 6...*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 189/361

Literatura: Březina 1940, s. 8–9; Novotný 1942, s. 11; Weiss 1953–1955, s. 138–139, č. 131; Blažíček 1956b, s. 6, 11, č. 129; Blažíček 1973, s. 19, č. 129; Slavíček 2007, s. 23–24.

151 Norbert Vincenc Liebsteinský z Kolowrat zv. „Tlustý“, kolem roku 1720

Jan Kupecký (1667–1740) – okruh

plátno, 80 × 65 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 208/344

152 Papež Klement IX. (Giulio Rospigliosi)

Neznámý malíř druhé poloviny 17. století

plátno, 75 × 65 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 28/100

153 Papež Klement XI. (Giovanni Francesco Albani)

Neznámý malíř počátku 18. století

plátno, 170 × 120 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 72/94

154 Podobizna Františka Karla I. Liebsteinského z Kolowrat (1620–1700), 1659

Daniel Schultz (1615–1683)

plátno, 92 × 72,5 cm, na rubu plátna iluzivně namalován list papíru s pečetěmi a textem, na něm signováno a datováno: *D. Schultz pinx. Ao 1659*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 223/329

Literatura: Novotný 1942, s. 11; Weiss 1953–1955, s. 110–111, č. 98; Blažiček 1956a, s. 10; Blažiček 1956b, s. 9, č. 68; Ryszkiewicz 1971, č. 121; Blažiček 1973, č. 68; Gajewski 1977, s. 48, č. 10; Blažiček 1981, s. 527–531; Seifertová 1989, s. 94–95, č. 77, obr. 84; Steinborn 2004, s. 132–133, č. 21, obr; Kotková 2009, s. 86–91, č. 14 (autorka hesla Martina Jandlová).

155 Podobizna Ignáce Jetřicha Vitanovského z Vlčovic (1644–1681), 1669

Karel Škréta (1610–1674)

plátno, 109 × 83 cm, signováno a datováno na rubu původního plátna: *Carol. Scretta Ao 1669*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 159/417

Literatura: Weiss 1953–1955, s. 88–91, č. 83; Blažiček – Machytka 1972, s. 28, č. 37, obr. XIII; Neumann 1974, s. 185–186, č. 95, obr. 120, 264–266; UPČ 1980, s. 272–273; DČVU 1989 II/1, s. 333, obr. s. 335 (autor textu Michal Šroněk); Neumann 2000, s. 96–97, obr. 70, Vlnas 2001, s. 354, č. II/3.21 (autor hesla Pavel Preiss); Vlnas 2002, s. 123, č. 82, obr. (autorka hesla Andrea Rousová), Kotková 2009, s. 102–105, č. 18 (autorka hesla Marcela Vondráčková).

156 Podobizna Jana Františka Krakowského z Kolowrat (1650–1723)

Philip Christian Bentum (kolem roku 1690 – po roce 1757)

plátno, 74,5 × 60 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 200/377

Literatura: Novotný 1938, s. 344, obr. s. 340; Pražské baroko 1938, s. 80, č. 241; Weiss 1953–1955, s. 129, č. 119; Neumann 1968, s. 139–140, č. 99, obr. 126, 127; Blažiček – Machytka 1972, s. 12, č. 3, obr. XX; DČVU 1989 II/2, s. 588 (autor textu Pavel Preiss), Kotková 2009, s. 44–47, č. 3 (autorka hesla Marcela Vondráčková).

157 Podobizna Magdaleny Ludmily Liebsteinské z Kolowrat, roz. z Oppersdorfu, 1659

Daniel Schultz (1615–1683)

plátno, 87,5 × 71,5 cm, na rubu plátna iluzivně namalován list papíru s pečetěmi a textem, na něm signováno a datováno: *D. Schultz pinx. Ao 1659*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 217/334

Literatura: Kotková 2009, s. 86–91, č. 15 (autorka hesla Martina Jandlová; s podrobným seznamem literatury).

158 Podobizna muže, možná Johanna Keplera, před rokem 1612

Hans von Aachen (1552–1615)

plátno, 51,5 × 38,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 186/365

Literatura: Chytil 1912, s. 35, č. 45; Novotný 1942, s. 11; Weiss 1953–1955, s. 142, č. 136; Blažíček 1956b, s. 7, č. 9, obr. 9; Oberhuber 1958, s. 238; Blažíček 1973, s. 10, č. 9; Horský 1980, s. 129; UPČ 1980, s. 272–273; DaCosta Kaufmann 1985, s. 294, č. 20–20; Kat. Essen – Wien 1988, s. 223, č. 109; DČVU 1989 II/I, s. 195 (autorka textu Eliška Fučíková); Kat. Praha 1997, s. 293, č. IV/3 (autorka textu Eliška Fučíková); Hausenblasová – Šroněk 1997, s. 214; Jacoby 2000, s. 218, č. 72; Kat. Valdštejn 2007, s. 397–398, č. 1.2 (autorka textu Eliška Fučíková); Průvodce Valdštejn 2007, s. 61, č. 1.2 (autorka textu Eliška Fučíková), Kotková 2009, s. 34–37, č. 1 (autorka hesla Olga Kotková).

159 Podobizna neznámého člena rodiny Kolowratů,¹³⁵ kolem roku 1730

Philip Christian Bentum (kolem roku 1690 – po roce 1757)

plátno, 72 × 60,5 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 211/339

160 Podobizna neznámého člena rodiny Kolowratů, kolem roku 1730

Philip Christian Bentum (kolem roku 1690 – po roce 1757)

plátno, 72 × 59,5 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 210/341

161 Podobizna neznámého člena rodiny Kolowratů, kolem roku 1730

Philip Christian Bentum (1690–1757)

plátno, 72 × 62 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 209/343

162 Podobizna staré ženy, 1642

Aernout van der Neer (1603–1677)

dřevo, 48 × 38 cm, signováno a datováno vlevo u pravého ramene: *p. Neranus 1642*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 286/436

163 Podobizna stařenky se dvěma dětmi

Sofonisba Anguissola (1527–1623)

plátno, 72 × 94 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 132/426

Literatura: Weiss 1953–1955, s. 83, č. 78; Blažíček 1956b, s. 8, č. 44; Blažíček 1973, s. 13, č. 44.

164 Podobizna šlechtice II.

Hans von Aachen (1552–1615)

plátno, 51,5 × 38,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 187/367

165 Polyxena ze Žerotína, roz. Neckerová z Gunzersdorfu

Český malíř počátku 17. století

plátno, 118 × 93 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 345/534

166 Portrét císařovny Kludie Felicitas Tyrolské, druhé manželky Leopolda I., kolem roku 1700

Neznámý malíř konce 17. století

plátno, 105 × 87 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1030/1569

167 Portrét dítěte

Neznámý malíř počátku 18. století

plátno, 46 × 37 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 183/135

168 Portrét kancléře Kolowrata

Neznámý malíř kolem roku 1700

plátno, 160 × 120 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 14/96

169 Portrét šlechtice

Neznámý malíř počátku 18. století

plátno, 72 × 62 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 195/356

170 Portrét šlechtice v černém šatě

Neznámý malíř konce 17. století

plátno, 96 × 77 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 188/154

171 Portrét šlechtice v modrém šatě

Jan Fyt (1611–1661)

plátno, 70 × 55 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 760/1793

172 Portrét šlechtičny

Neznámý malíř 17. století

plátno, 72 × 60 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 82/161

173 Portrét šlechtičny

Neznámý malíř počátku 18. století

plátno, 83 × 65 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 193/358

174 Portrét šlechtičny s rouškou na hlavě

Johann Jacob Michel (1661–1746)

plátno, 82 × 62 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 194/357

175 Portrét šlechtičny v bílém šatě

Neznámý malíř počátku 18. století

plátno, 75 × 63 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 27/163

176 Portrét šlechtičny v červeném šatě

Neznámý malíř kolem roku 1700

plátno, 75 × 62 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 202/158

177 Portrét šlechtičny v červeném šatě

Neznámý malíř konce 17. století

plátno, 96 × 77 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 187/153

178 Portrét šlechtičny v hnědém šatě

Neznámý malíř počátku 18. století

plátno, 75 × 63 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 25/167

179 Portrét šlechtičny v hnědém šatě

Neznámý malíř počátku 18. století

plátno, 72 × 60 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 86/168

180 Portrét šlechtičny v modrém přehozu

Neznámý malíř 17. století

plátno, 72 × 60 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 84/166

181 Portrét šlechtičny v modrém šatě

Neznámý malíř počátku 18. století

plátno, 75 × 63 cm (ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 24/164

182 Portrét šlechtičny v turbanu

Neznámý malíř

plátno, 83 × 62 cm (původně ovál), nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 231/371

183 Portrét šlechtičny ve žlutém šatě a červeném přehozu

Neznámý malíř počátku 18. století

plátno, 75 × 63cm (ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 26/157

184 Princ Evžen Savojský

Neznámý malíř počátku 18. století
plátno, 108 × 86 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 71/93

185 Probošt Ignác Novohradský z Kolowrat

Pražský portrétista počátku 17. století
plátno, 95 × 74 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 184/363

186 Prokop Krakowský z Kolowrat (1718–1774)

Neznámý malíř 18. století
plátno, 85 × 64 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 63/124

187 Sabina Viktorie Liebsteinská z Kolowrat, roz. svobodná paní z Wolkenstein-Trostburgu ve věku dvaceti let, 1616

Pražský malíř první čtvrtiny 17. století
plátno, 58,3 × 51 cm, nesignováno, datováno: 1616
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 183/368

188 Sabina Viktorie Liebsteinská z Kolowrat, roz. svobodná paní z Wolkenstein-Trostburgu, 1680

Johann Baptist Spiess (1620–1688)
plátno, 108 × 85 cm, signováno a datováno: *Giov. Batt. Spiess 1680*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 213/337

189 Starý Polák, kolem roku 1730

Giovanni Battista Pittoni (1687–1767) – připsáno
plátno, 128 × 92 cm, nedatováno, signováno vzadu: *Joannes Vicentini*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 305/420

190 Šlechtična v bílých šatech s modrým pláštěm

Neznámý malíř počátku 18. století
plátno, 41 × 33 cm (ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 112/151

191 Šlechtična v hnědých šatech s modrým přehozem

Neznámý malíř počátku 18. století
plátno, 41 × 33 cm (ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 116/141

192 Šlechtična v modrých šatech

Neznámý malíř počátku 18. století

plátno, 75 × 62 cm (ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 203/156

193 Šlechtična v modrých šatech

Neznámý malíř počátku 18. století
plátno, 41 × 33 cm (ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 113/133

194 Václav Bezdrůžický z Kolowrat († 1539)

Saský malíř 16. století, 1527 – kopie: Jan Baltazar Rauch, před rokem 1716
plátno, 52 × 38,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 112/ 552

195 Václav František Liebsteinský z Kolowrat († 1757)

Neznámý malíř první poloviny 18. století
plátno, 88 × 70 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 365/551

196 Vilém Albrecht Krakowský z Kolowrat (1600–1688)

Neznámý malíř 17. století
plátno, 72 × 62 cm (ovál), nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 212/338

197 Vilém Albrecht Krakowský z Kolowrat, 1682

Německý malíř 17. století
olej na plátně 167 × 117 cm, nesignováno, datováno: 1682
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 209/97

198 Vladislav Abdon Liebsteinský z Kolowrat († 1623)

Neznámý malíř počátku 17. století
plátno, 62 × 51 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 340/53

6.6. Krajiny

199 Fantastická architektura I

Willem Augustin van Minderhout (1680–1752)
plátno, 85,5 × 118 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1017/428

200 Fantastická architektura II

Willem Augustin van Minderhout (1680–1752)
plátno, 85,7 × 118 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1025/429

201 Chrám Nejsvětější Trojice v původní podobě, kolem roku 1600

Neznámý český malíř
dřevo, 275 × 110 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1060/1627
na druhé straně Zvěstování Panně Marii (samostatně vystaveno pod stejným
inv. č. RK 1060/1627)

202 Krajina s daňky

Michiel Carrée (1657–1727)
plátno, 110 × 97 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1266/847

203 Krajina s potokem

Johann Jacob Marchand (1643–1706)
plátno, 90 × 135 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 885/1727

204 Krajina s řekou a zříceninou hradu

Johann Jacob Marchand (1643–1706)
plátno, 90 × 135 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 886/1728

205 Krajina se selskými povozy, kolem roku 1750

Théobald Michau (1676–1765)
dřevo, 21 × 21 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 2029/469

206 Krajina se stádem dobytka, kolem roku 1680

Johann Heinrich Roos (1631–1685)
plátno, 85 × 118 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1027/121

207 Krajina s vodopádem, 1677

Johann Jacob Marchand (1643–1706)
plátno, 105 × 75 cm, signováno a datováno: *J. J. Marchant 1677*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 731/1724

208 Krajina se zříceninami a pastýři, 1677

Johann Jacob Marchand (1643–1706)
plátno, 108 × 85 cm, signováno a datováno: *J. J. Marchant 1677*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 904/1725

209 Pohled na starý rychnovský zámek, kolem roku 1600

Neznámý český malíř
dřevo, 275 × 110 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1059/1626
na druhé straně Anděl (samostatně vystaven pod stejným inv. č. RK
1059/1626)

- 210 Přístavní tržiště u dvou věží, kolem roku 1725**
Jan Jakub Hartmann (1658 – po roce 1738)
dřevo, 50,5 × 70 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1022/425
- 211 Romantická krajina s jezdeckou bitkou**
Johann Jacob Marchand (1643–1706)
plátno, 75 × 103 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 730/1722
- 212 Romantická krajina s pastýři, kolem roku 1700**
Cornelis Huysmans (1648–1727)
plátno, 118 × 92 cm, inv. č. RK 880/742
obraz byl spojen s obrazem RK 881/743 *Krajina s ovečkami* (118 × 92 cm)
v jeden a nyní je bez inventárního čísla
- 213 Rybář s oslem v krajině**
Johann Jacob Marchand (1643–1706)
plátno, 75 × 103 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 732/1723
- 214 Společnost v lesnaté krajině, kolem roku 1725**
Jan Jakub Hartmann (1658–1738)
dřevo, 50,5 × 70,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1023/422
- 215 Stádo u pramene, kolem roku 1680**
Johann Heinrich Roos (1631–1685)
plátno, 82 × 118 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1018/122
- 216 Tržiště u řeky, kolem roku 1725**
Jan Jakub Hartmann (1658 – po roce 1738)
dřevo, 50,5 × 70,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1020/424
- 217 Vesničané na břehu řeky, kolem roku 1725**
Jan Jakub Hartmann (1658 – po roce 1738)
dřevo, 50,5 × 70 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1021/423

6.7. Žánrové scény

- 218 Alchymista (vlastní podobizna)**
Luca Giordano (1634–1705) – kopie

plátno, 101 × 95,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1264/845

219 Aristides

Jusepe de Ribera zv. Spagnoletto (1591–1652) – kopie
plátno, 110 × 92 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 139/1565

220 Filozof Eukleidés

Luca Giordano (1634–1705) – kopie z konce 17. století
plátno, 101 × 95 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 270/701

221 Filozof se zrcadlem, snad Sokrates

Luca Giordano (1634–1705) – kopie z konce 17. století
plátno, 101 × 95 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 271/702

222 Holandská zima

Joos de Momper (1564–1635) – kopie z první poloviny 17. století
plátno, 127 × 161 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 135/462

223 Hostina u boháče, konec 16. století

Frans Francken ml. (1581–1642)
dřevo, 49,5 × 61,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 752/432

224 Hostina v lese

Neznámý malíř přelomu 17. a 18. století
plátno, 95 × 135 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1039/1568

225 Hudební společnost, kolem roku 1740

Franz Xaver Hendrik Verbeeck (1686–1755)
dřevo, 34,5 × 40 cm, signováno: *F. Verbeeck f.*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1044/465

226 Jaro (Život na statku)

Girolamo da Ponte zv. Bassano (1566–1621) – kopie ze 17. století
plátno nalepené na dřevo, 37,5 × 49,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 136/239

227 Kuplířská scéna

Hans von Aachen (1552–1615)
plátno, 83 × 109 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 137/427

Literatura: Kotková 2009, s. 38–40, č. 2 (autorka hesla Andrea Rousová; s podrobným seznamem literatury).

228 Literární společnost, kolem roku 1740

Franz Xaver Hendrik Verbeeck (1686–1755)

dřevo, 34 × 39 cm, nedatováno, signováno: *F. Verbeeck f.*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 301/464

229 Lovecká společnost, kolem roku 1680

Nizozemský malíř druhé poloviny 17. století

plátno, 85 × 125 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1016/120

230 Malíř ukazuje zákazníkovi své dílo, kolem roku 1710

Alexander van Bredael (1663–1720)

plátno, 122,8 × 154 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 299/235

231 Paličkující dívka, kolem roku 1700

Michael Václav Halbax (1661–1711)

plátno, 89 × 67,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 757/179

232 Pastýři se stádem beranů, kolem roku 1680

Johann Heinrich Roos (1631–1685)

plátno, 123 × 133,7 cm, nedatováno, signováno: *J. H. ROOS*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 882/1784

233 Pastýři se stádem různého dobytka, kolem roku 1680

Johann Heinrich Roos (1631–1685)

plátno, 122,7 × 133,7 cm, nedatováno, signováno: *J. H. ROOS*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 883/1785

234 Pastýřská milostná scéna, kolem roku 1660

Peter Paul Rubens (1577–1640) – kopie: Justus Verus van Egmont (1601–1674)

plátno, 107 × 81 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 158/434

235 Podzim (Vinobraní)

Francesco da Ponte zv. Bassano ml. (1549–1592) – volná kopie ze 17. století

plátno nalepené na dřevo, 36,5 × 49,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 133/240

236 Pohled do malířova ateliéru, kolem roku 1710

Alexander van Bredael (1663–1720)

plátno, 123 × 158 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 160/234

237 Přepadená ves

Joos de Momper (1564–1635) – kopie z první poloviny 17. století
plátno, 127 × 161 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 134/463

238 Pythagoras s knihou

Luca Giordano (1634–1705) – kopie z konce 17. století
plátno, 101 × 95,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 272/703

239 Seneka

Luca Giordano (1634–1705) – kopie
plátno, 110 × 90 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 130/1564

240 Společnost při pitce, kolem roku 1630

Frans Francken ml. (1581–1642)
dřevo, 49,5 × 61 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 753/433

241 Vojenská honební společnost, kolem roku 1680

Nizozemský malíř druhé poloviny 17. století
plátno, 85 × 125 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1026/119

242 Zpívající hoch s loutnou, kolem roku 1700

Michael Václav Halbax (1661–1711)
plátno, 87,8 × 68 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 758/1792

6.8. Bitevní scény

243 Bitevní výjev

Jacques Courtois zv. Le Bourguignon (1621–1676)
plátno, 97 × 131 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 285/149

244 Bitevní výjev, kolem roku 1680

Adam Frans van der Meulen (1632–1690)
plátno, 48 × 72 cm, nedatováno, signováno: *Meulener*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 308/245

245 Bitevní výjev I, kolem roku 1650

Robert van den Hoecke (1622–1688)
dřevo, 51 × 88 cm, nedatováno, signováno: *V. Hoeck*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1032/470

246 Bitevní výjev II, kolem roku 1650

Robert van den Hoecke (1622–1688)

dřevo, 53 × 88 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1033/471

6.9. Scény se zvěří a se zvířaty

247 Bojovní kačer, kolem roku 1700

Johann Baptist Bouffats (činný v Čechách 1690–1706)

plátno, 67 × 90,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1019/244

248 Bránící se medvěd

Neznámý monogramista H. P. po roce 1700

plátno, 48 × 70 cm, nedatováno, signováno: *H. P.*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1046/1950

249 Černý kůň se štolbou, 1708

George van Breda (1660–1720)

plátno, 290 × 233 cm, signováno a datováno dole uprostřed: *1708, J. von Breda*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 943/1637

250 Drůbež přepadená jestřábem, 1696

Johann Baptist Bouffats (činný v Čechách 1690–1706)

plátno, 142 × 177 cm, signováno a datováno nad vodní hladinou: *Bouffats 1696*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 640/618

251 Exotičtí ptáci a opice na stromě

Neznámý malíř první poloviny 18. století

plátno, 193 × 174 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1071/1558

252 Hnědý kůň se štolbou, 1708

George van Breda (1660–1720)

plátno, 290 × 233 cm, signováno a datováno dole uprostřed: *1708, J. von Breda*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 939/1633

253 Honící pes před jeřábkem, kolem roku 1730

Johann Georg Hamilton (1672–1737)

plátno, 110 × 143 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 733/1783

- 254 Kanec uštvaný psy**, kolem roku 1630
Frans Snyders (1579–1657) – kopie
dřevo, 26,8 × 44,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 141/242
- 255 Kohout v boji s kočkou**, kolem roku 1700
Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706)
plátno, 133,5 × 160,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 303/233
- 256 Krocán v boji s kohoutem**, 1695
Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706)
plátno, 142 × 177 cm, signováno a datováno pod slepicí s kuřaty: *J. B. Bouttats 1695*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 641/619
- 257 Krocáni, drůbež a vodní ptactvo**, kolem roku 1700
Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706) – dílenská práce
plátno, 52,5 × 143,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 761/655
- 258 Obraz hnědého koně**, 1708
George van Breda (1660–1720)
plátno, 290 × 233 cm, nesignováno, datováno na pásce: 1708
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 940/1634
- 259 Obraz hnědého koně**, 1708
George van Breda (1660–1720)
plátno, 290 × 233 cm, nesignováno, datováno na pásce: 1708
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 941/1635
- 260 Obraz hnědého koně**, 1708
George van Breda (1660–1720)
plátno, 290 × 233 cm, nesignováno, datováno na pásce: 1708
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 942/1636
- 261 Osedlaný hnědák**, po roce 1700
Johann Georg Hamilton (1672–1737)
plátno, 60 × 50 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1008/1573
- 262 Osedlaný vraník ve skoku**, po roce 1700
Johann Georg Hamilton (1672–1737)
plátno, 55 × 45 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1007/1572

- 263 Plovoucí kachní rodinka**, kolem roku 1700
Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706)
plátno, 67 × 90,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1034/243
- 264 Plovoucí kachny**, kolem roku 1700
Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706)
plátno, 122 × 91 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1070/1878
- 265 Plovoucí kachny na vodě**, po roce 1700
Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706) – dílenská práce
plátno, 52,5 × 143 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 738/656
- 266 Psi hlídající úlovek**
Neznámý monogramista H. P. po roce 1700
plátno, 48 × 70 cm, nedatováno, signováno: *H. P.*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1047/1951
- 267 Psi zastavují divokého kance**
Michiel Carrée (1657–1727)
plátno, 95 × 122 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1028/148
- 268 Smečka vlků napadena psí smečkou**, 1720
Neznámý monogramista H. P.
plátno, 48 × 70 cm, signováno a datováno: *H. P. 1720*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1045/1949
- 269 Štvanice divokého kance**
Frans Snyders (1579–1657)
plátno, 180 × 267 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 12/249
- 270 Uštvaná laň**, kolem roku 1630
Frans Snyders (1579–1657) – kopie
dřevo, 26,8 × 44,2 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 140/241
- 271 Žluna zelená**
Neznámý malíř
plátno, 60 × 43 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1048/1952
- 272 Žluna zelená na větvi**
Neznámý malíř

plátno, 60 × 45 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1049/1953

6.10. Zátíší

273 Bílý bažant a dvě koroptve, kolem roku 1700

Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706)

plátno, 97 × 51,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 923/1764

274 Dva střelení zajíci, koroptev a pes, kolem roku 1700

Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706)

plátno, 103 × 130 cm, signováno a datováno: *J. Bouttats f. 1700*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 734/642

275 Kačer visící na hřebíku, kolem roku 1700

Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706)

plátno, 77 × 67, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1031/248

276 Květinové zátíší

Franz Werner von Tamm (1658–1724) – okruh

plátno, 114 × 82 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 901/1875

277 Květinové zátíší

Franz Werner von Tamm (1658–1724) – okruh

plátno, 114 × 82 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 902/1876

278 Losos ulovený v Orlici u Borohrádku, 1743

Jan Antonín Vocásek-Hrošecký (1706–1757)

plátno, 142 × 85,5 cm, signováno: *Js A. Wocasek p.*, datováno v nápise: *4. Martii 1743*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 720/1761

279 Ptačí kořist a zajíc, kolem roku 1700

Isaak Godyn (činný v Čechách 1690–1708)

plátno, 100 × 160,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 736/643

280 Regál se starožitnostmi, 1666

Johann Georg Hinz (1630/31–1688)

plátno, 127,5 × 101 cm, signováno a datováno dole uprostřed: *Georg Hinz fc/ Anno 1666*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 309/193

Literatura: Verzeichniss 1827, s. 19, č. 414; Verzeichniss 1831, s. 48, č. 2; Verzeichniss 1835, s. 82, č.8; Novotný 1942, s. 19; Weiss 1953–1955, s. 166, č. 164; Pavel 1954, s. 14; Blažíček 1956b, s. 8, č. 29; Blažíček – Machytka 1972, s. 20, č. 22; Bastian 1981, s. 287, č. 55a; Kat. Drážďany 1983, s. 124, č. 77 (autorka hesla Hana Seifertová); Seifertová 1984, s. 50; Marx 1985, s. 12; Seifertová 1989, s. 47, č. 27; Slavíček 1993, s. 338, č. VI/2–20 (autor hesla Vít Vlínas); Seifertová 2006, s.p.; Kat. Visual Deception 2009, s. 62–63, č. 025 (autor hesla Aki Hirokawa); Kotková 2009, s. 64–67, č. 9 (autorka hesla Hana Seifertová).

281 Ulovená divoká kachna, kolem roku 1700

Johann Baptist Bouittats (činný v Čechách 1690–1706)

plátno, 80 × 39 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 898/1765

282 Ulovený divoký kačer, kolem roku 1700

Johann Baptist Bouittats (činný v Čechách 1690–1706)

plátno, 80 × 39 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 899/1766

283 Volavka střelená na Ostrovsku, 1743

Jan Antonín Vocásek-Hrošický (1706–1757)

plátno, 147 × 88 cm, nesignováno, datováno v nápise: 1743

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 721/1760

284 Zátíší s bažantem a lasičkou, kolem roku 1700

Johann Georg Beittler (činný v první polovině 18. století)

plátno, 74 × 89,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 6/91

285 Zátíší s bažanty a slukou, kolem roku 1700

Johann Georg Beittler (činný v první polovině 18. století)

plátno, 80 × 93 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1038/247

286 Zátíší s bílým daňkem, ručnicí a loveckou brašnou, kolem roku 1700

Isaak Godyn (činný v Čechách 1690–1708)

plátno, 198,5 × 130 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 639/617

287 Zátíší s bílým králíkem

Holandský malíř poloviny 18. století

plátno, 40 × 52 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1050/1578

288 Zátíší se dvěma koroptvemi, kolem roku 1700

Isaak Godyn (činný v Čechách 1690–1708)

plátno, 35 × 42 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1043/256

289 Zátíší se dvěma krůtami, zajíci, kachnami, zeleninou a ovocem, kolem roku 1700

Isaak Godyn (činný v Čechách 1690–1708)

plátno, 192 × 155 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 7/85

290 Zátíší se dvěma zajíci, kolem roku 1700

Johann Baptist Bouittats (činný v Čechách 1690–1706)

plátno, 102 × 74 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 920/1768

291 Zátíší se slukou, zvěřinou a ovocem, kolem roku 1700

Isaak Godyn (činný v Čechách 1690–1708)

plátno, 110,5 × 85 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv.č. Čern 10/90

292 Zátíší se sojkou, kartami, karafiáty a třešněmi, kolem roku 1740

Jan Antonín Vocásek-Hrošecký (1706–1757)

plátno, 53 × 41 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 716/255

Literatura: Kotková 2009, s. 106–107, č. 20 (autorka hesla Andrea Rousová; s podrobným seznamem literatury).

293 Zátíší se sojkou, ovocem, květinami, kartami a miskou, kolem roku 1740

Jan Antonín Vocásek-Hrošecký (1706–1757)

plátno, 52 × 40 cm, signováno na kartě: *I. HROSCHECKY. P*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 714/253

Literatura: Weiss 1953–1955, s. 217–218, č. 223; Blažíček 1956b, s. 13, č. 173; Blažíček 1973, s. 22, č. 173; Zrůbek 1975, s. 360; Seifertová 1979, s. 43, č. k. 36; Zezula 2012, s. 22.

294 Zátíší se strakapoudem, kartami, nůžkami a kalamářem, kolem roku 1740

Jan Antonín Vocásek-Hrošecký (1706–1757)

plátno, 50 × 33 cm, signováno na dopise vpravo: *Monsieur Jaan Wotsasek*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 713/249

Literatura: Weiss 1953–1955, s. 218, č. 224, Blažíček 1956b, s. 13, č. 169; Blažíček 1973, s. 21, č. 169; Zrůbek 1975, s. 360–361; Seifertová 1979, s. 43, č. k. 32; Vlnas 2001, s. 366, č. II/3.49 (autorka hesla Hana Seifertová); Zezula 2012, s. 17.

295 Zátíší se strakapoudem, květy a jahodami, s kartami a sklenicí, kolem roku 1740

Jan Antonín Vocásek-Hrošecký (1706–1757)

plátno, 53 × 40,5 cm, nedatováno, signováno na kartě: *I. A. HROSCHEZKY P.*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 717/254

Literatura: Kotková 2009, s. 106–107, č. 19 (autorka hesla Andrea Rousová; s podrobným seznamem literatury).

296 Zátíší se srdcem a dvěma loveckými rohy, kolem roku 1700

Isaak Godyn (činný v Čechách 1690–1708)

plátno, 190,5 × 134,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 19/83

297 Zátíší se srdcem, ručnicí a loveckou brašnou, kolem roku 1700

Isaak Godyn (činný v Čechách 1690–1708)

plátno, 202 × 134 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 638/616

298 Zátíší se srdcem, zajíci, hrozny a lesním rohem, kolem roku 1700

Isaak Godyn (činný v Čechách 1690–1708)

plátno, 190,5 × 130,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 18/86

299 Zátíší se srnčí hlavou a ptáčky

Johann Georg Beittler (činný v první polovině 18. století)

plátno, 40 × 47,5 cm, signováno nesprávně na čepeli nože: *I. G. V. Hamilton; 1709*¹³⁶

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1040/236

300 Zátíší se třemi husami, srdcem, kusem masa a měděnou mísou, kolem roku 1700

Isaak Godyn (činný v Čechách 1690–1708)

plátno, 192,5 × 155,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 8/92

301 Zátíší se třemi husami, zeleninou, houbami a nádobím, kolem roku 1700

Isaak Godyn (činný v Čechách 1690–1708)

plátno, 191,5 × 134,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 21/87

302 Zátíší se zajícem a divokým kačerem

Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706)

plátno, 102 × 74 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 919/1767

303 Zátíší se zajícem, lesním rohem, ovocem a houbami, kolem roku 1700

Isaak Godyn (činný v Čechách 1690–1708)

plátno, 117 × 83,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 11/88

304 Zátíší se zbrojí, květy a zvířaty

Německý malíř druhé poloviny 17. století

dřevo, 50,5 × 69,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 302/1730

305 Zátíší se zlacenou konvicí a ovocem, 1666

Johann Georg Hinz (1630/31–1688)

plátno, 89 × 66 cm, nesignováno a nedatováno

bez inventárního čísla, obraz byl zakoupen Kolowraty v roce 2006 na aukci vídeňského Dorothea¹³⁷

306 Zátíší se žlunou, ovocem a květy, s kartami a tabatěrkou, kolem roku 1740

Jan Antonín Vocásek-Hrošecký (1706–1757)

plátno, 53 × 40,5 cm, nedatováno, signováno na kartě: *I. A. HROSCHECKY P.*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 718/252

307 Zátíší se žlunou, sýkorkou, kartami a lžičkou, kolem roku 1740

Jan Antonín Vocásek-Hrošecký (1706–1757)

plátno, 50,3 × 33 cm, nedatováno: signováno na sklenici: *A. WOTCASEK P.*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 719/250

308 Zátíší s hejly, 1706

Johann Georg Beittler (činný v první polovině 18. století)

plátno, 66 × 48 cm, signováno a datováno: *J. G. Beittler fecit 1706*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1411/1019

309 Zátíší s holuby a růžemi

Holandský malíř poloviny 18. století

plátno, 40 × 52 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 921/1721

310 Zátíší s kobercem, ovocem, luxusním nádobím a hodinkami

Jacques Hupin (činný v polovině 17. století v Římě)

plátno, 69,5 × 95 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1037/467

Literatura: Kotková 2009, s. 68–70, č. 11 (autorka hesla Hana Seifertová; s podrobným seznamem literatury).

311 Zátíší s kobercem, ovocem, luxusním nádobím a skříňkou

Jacques Hupin (činný v polovině 17. století v Římě)

plátno, 70 × 95,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1036/466

Literatura: Kotková 2009, s. 68–70, č. 10 (autorka hesla Hana Seifertová; s podrobným seznamem literatury).

- 312 Zátíší s koroptvemi a drobnými ptáky, 1706**
Johann Georg Beittler (činný v první polovině 18. století)
plátno, 66 × 48 cm, signováno a datováno: *J. G. Beittler fecit 1706*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1413/1021
- 313 Zátíší s koroptví, drobnými ptáčky a dominem, kolem roku 1740**
Jan Antonín Vocásek-Hrošecký (1706–1757)
plátno, 53 × 41 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 715/251
- 314 Zátíší s krocany, holuby a artyčoky, kolem roku 1700**
Isaak Godyn (činný v Čechách 1690–1708)
plátno, 190 × 134 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 9/84
- 315 Zátíší s kropenatým bažantem a kvíčalami, kolem roku 1700**
Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706)
plátno, 97 × 51,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 922/1763
- 316 Zátíší s květinami, ovocem, opicí a papouškem**
Neznámý malíř druhé poloviny 17. století
plátno, 80 × 120 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 903/1729
- 317 Zátíší s kvíčalami a sojkou, 1704**
Johann Georg Beittler (činný v první polovině 18. století)
plátno, 57 × 46 cm, signováno a datováno: *J. G. Beittler fecit 1704*
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1412/1020
- 318 Zátíší s liškami, kolem roku 1700**
Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706)
plátno, 103,5 × 129,5 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 643/621
- 319 Zátíší s liškou a bažantem, kolem roku 1700**
Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706)
plátno, 102 × 73 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 735/645
- 320 Zátíší s liškami a drůbeží, kolem roku 1700**
Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706)
plátno, 103 × 134 cm, nesignováno a nedatováno
Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 642/620
- 321 Zátíší s malířskými potřebami, 1663**

Cornelis Norbert Gysbrechts (doložen roku 1657 – po roce 1684)
plátno, 93 × 74 cm, signováno a datováno vlevo nahoře: *C. N. Gysbrechts A. 1663*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 304/468

Literatura: Kotková 2009, s. 48–49, č. 4 (autorka hesla Hana Seifertová; s podrobným seznamem literatury).

322 Zátíší s malými ptáky, kolem roku 1700

Johann Georg Beittler (činný v první polovině 18. století)

plátno, 74,5 × 90 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 5/89

323 Zátíší s mísou ovoce a sklenicí

Johann Georg Hinz (1630/31–1688)

plátno, 54 × 50 cm, nesignováno a nedatováno

bez inventárního čísla, obraz byl zakoupen Kolowraty v roce 2006 na aukci vídeňského Dorothea

324 Zátíší s mrtvým zajícem

Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706)

plátno, 105 × 85 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 900/1769

325 Zátíší s ovocem, papouškem a psi

Holandský malíř druhé poloviny 17. století

plátno, 35 × 53 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1270/851

326 Zátíší s ptactvem a kancem

Středoevropský malíř počátku 18. století

plátno, 47 × 55 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1051/1577

327 Zátíší s ptáčky a zeleninou, 1709

Johann Georg Beittler (činný v první polovině 18. století)

plátno, 40 × 47,5 cm, signováno a datováno: *I. G. Beittler f. 1709*¹³⁸

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1024/237

328 Zátíší s rybami a drůbeží, kolem roku 1700

Johann Baptist Bouttats (činný v Čechách 1690–1706)

plátno, 116 × 147,5 cm, nedatováno, signováno: *J. Bouttats f.*

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 644/622

329 Zátíší s uloveným ptactvem a hrozny, kolem roku 1700

Isaak Godyn (činný v Čechách 1690–1708)

plátno, 109 × 85 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 737/644

330 Zátíší s ulovenými kachnami a hejly

Johann Georg Beittler (činný v první polovině 18. století)

plátno, 71 × 82,5 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. RK 1035/246

331 Zátíší s uloveným srdcem a ptáky, s ručnicí a brašnou, kolem roku 1700

Isaak Godyn (činný v Čechách 1690–1708)

plátno, 190 × 134 cm, nesignováno a nedatováno

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou, inv. č. Čern 20/82

7. Poznámky

- 1 Eduard Weiss, *Barokní obrazárna v kolowratském zámku v Rychnově n. Kněžnou* (strojopis), Rychnov 1953–1955, s. 1–3.
- 2 Kamil Březina, Galerie zámku Kolowratů v Rychnově n. Kněž., *Pestrý týden XV*, Praha 1940, č. 31, 3. 8., s. 8–9.
- 3 Ibidem, s. 9.
- 4 Galerii vytvořil hrabě Zdeňek Kolowrat Krakowský Liebsteinský za odborné spolupráce s Dr. Vladimírem Novotným.
- 5 Vladimír Novotný, Obrazárna zámku Rychnova nad Kněžnou, *Umění XIV*, 1942, s. 8–32.
- 6 Ibidem, s. 16–18.
- 7 Viz Weiss (pozn. 1).
- 8 Ve strojopise je obsažen opis inventářů z let 1716, 1743, 1853, 1872, 1937, majících pro historii sbírky zásadní význam a které sám Eduard Weiss považuje za nejdůležitější. Doplnuje je svým komentářem. V závěru práce ještě přidává opis inventáře z roku 1785, který v celém předchozím textu také hojně cituje.
- 9 Viz Weiss (pozn. 1), s. 13.
- 10 Ibidem, s. 367.
- 11 Jakub Pavel, *Rychnov nad Kněžnou. Státní zámek, město a okolí*, Praha 1954, s. 14.
- 12 Oldřich J. Blažiček, Nová instalace zámecké obrazárny v Rychnově nad Kněžnou, *Zprávy památkové péče XV*, 1955, s. 220–223.
- 13 Ibidem, s. 221.
- 14 Oldřich J. Blažiček, *Obrazárny státních zámků*, Praha 1956.
- 15 Oldřich J. Blažiček, *Obrazárny státních zámků*, Praha 1957.
- 16 Oldřich J. Blažiček, *Rychnovská zámecká obrazárna*, Praha 1956.
- 17 Ibidem, s. 16.
- 18 Oldřich J. Blažiček, *Rychnovská zámecká obrazárna*, Praha 1957.
- 19 Oldřich J. Blažiček, *Rychnovská zámecká obrazárna*, Praha 1973.
- 20 Ibidem, s. 6.
- 21 Blažiček, *Rychnovská zámecká obrazárna* (pozn. 16), s. 5.
- 22 Blažiček, *Rychnovská zámecká obrazárna* (pozn. 19), s. 7.

- 23 Josef Sůva, *Umělecká díla ze státních zámků východních Čech*, Hradec Králové 1971.
- 24 Lubor Machytka, *Malířství 17. a 18. století ve státních zámcích východních Čech* (kat.), Východočeská galerie, Pardubice 1972.
- 25 Oldřich J. Blažíček, in: Machytka, *Malířství 17. a 18. století* (pozn. 24), s. 6.
- 26 Emanuel Poche (ed.), *Umělecké památky Čech*, sv. III, Praha 1980, s. 272.
- 27 Václav Pilz, Obrazárna státního zámku v Rychnově nad Kněžnou, *Panorama* 1/2, 1981, s. 32–42.
- 28 Lubor Machytka, *Barokní zátiší ze sbírek východočeských zámků* (kat.), Východočeská galerie, Pardubice 1988.
- 29 Lubomír Slavíček (ed.), *Artis pictoriae amatores. Evropa v zrcadle pražského barokního sběratelství* (kat.), Národní galerie v Praze, Praha 1993.
- 30 VV [Vít Vlnas], heslo III/1-11 Kolovratský palác na Malé Straně s kostelem P. Marie u kajetánů, in: Slavíček (ed.), *Artis pictoriae amatores* (pozn. 29), s. 116–117.
- 31 LS [Lubomír Slavíček], heslo III/3-4 Pohled do obrazové sbírky, in: Idem, *Artis pictoriae amatores* (pozn. 29), s. 128–129.
- 32 VV [Vít Vlnas], heslo VI/2-18 Malířské zátiší s vlastním portrétem (1663) – PP [Pavel Preiss], heslo VI/2-19 Hmat (kolem 1700) – VV [Vít Vlnas], heslo VI/2-20 Regál se starožitnostmi (1666), in: Slavíček (ed.), *Artis pictoriae amatores* (pozn. 29), s. 338.
- 33 VV [Vít Vlnas], heslo Sběrka Kolovratů-Libštejnských, in: Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění* II, Praha 1995, s. 714.
- 34 Vít Vlnas (ed.), *Sláva barokní Čechie. Umění, kultura a společnost 17. a 18. století* (kat.), Národní galerie v Praze, Praha 2001.
- 35 Lubomír Slavíček, „Sobě, umění, přátelům“. *Kapitoly z dějin sběratelství v Čechách a na Moravě 1650–1939*, Brno 2007.
- 36 Ibidem, s. 13–38.
- 37 Olga Kotková (ed.), *Mistrovská díla z kolowratské obrazárny v Rychnově nad Kněžnou* (kat.), Národní galerie v Praze, Praha 2009.
- 38 Josef Záruba-Pfeffermann, in: Kotková (ed.), *Mistrovská díla* (pozn. 37), s. 10–32.
- 39 Ibidem, s. 22.
- 40 *Einreichungs-Catalog der Gemaelde-Gallerie der Gesellschaft patriotischer Kunst Freunde*, Archiv Národní galerie v Praze, fond SVPU, sign. AA 1223/1, 2.
- 41 Viz Novotný (pozn. 5), s. 10.

- 42 V. Borůvka, Rodopis rodu pánů z Kolovrat, in: Josef Krám, *Dějiny Rychnova nad Kněžnou a rodu pánů z Kolovrat*, Praha 2000, s. 51–52, 55–56.
- 43 Každá linie užívala jméno odvozené od rodového sídla. Kornhauzští z Kornhauzu (vymírají na konci 14. století), Žehrovští z Žehrovic (v 1. polovině 16. století), Mašřovští z Mašřova (v 1. polovině 17. století), Bezdužičtí z Kolovrat podle panství Bezdužice (ve 3. čtvrtině 17. století), Novohradští z Kolovrat podle Nového hradu (na počátku 19. století) a Liebsteinští z Kolovrat podle hradu Liebstein (vymírají roku 1861 po meči).
- 44 V roce 1889 povolil císař linii Krakowských z Kolovrat používat dědičně predikátu Liebsteinský. – Viz Weiss (pozn. 1), s. 1–2. – Takto se píše dodnes, např. Jan Egon Kolowrat Krakowský Liebsteinský.
- 45 4.3. Podobizna muže, možná Johanna Keplera (č. kat. 158, obr. č. 4) a Podobizna šlechtice II. (č. kat. 164, obr. č. 5).
- 46 Č. kat 53.
- 47 Do něho patřil Rychnov nad Kněžnou, Černíkovice a Borohrádek.
- 48 4.6. Podobizna Františka Karla I. Liebsteinského z Kolovrat (1620–1700) (č. kat. 154, obr. č. 12).
- 49 Podobizna Magdaleny Ludmily Liebsteinské z Kolowrat, roz. z Oppersdorfu (č. kat. 157, obr. č. 13).
- 50 4.7. Regál se starožitnostmi (č. kat. 280, obr. č. 14).
- 51 4.10. Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat (1655–1716) (č. kat. 147, obr. č. 17) a Johanna Magdalena Liebsteinská z Kolowrat, roz. hraběnka Hrzánová z Harasova (č. kat. 119, obr. č. 18).
- 52 VV [Vít Vláš], heslo III/1-11 Kolovratský palác na Malé Straně (pozn. 30).
- 53 4.5. Podobizna Ignáce Jetřicha Vitanovského z Vlčkovic (1644–1681) (č. kat. 155, obr. č. 11).
- 54 Jedná se o obrazy prodané jeho bratrem Norbertem Vincencem Liebsteinským z Kolowrat – Viz Weiss (pozn. 1), s. 8.
- 55 Viz Weiss (pozn. 1), s. 360 – Výňatek z korespondence Františka Karla II. pořízený Zdeňkem Kolowratem.
- 56 Antonín František Hampisch, Ideální pohled do obrazové sbírky Libštejnských z Kolovrat, po roce 1740, plátno, 80 × 101 cm, Národní galerie v Praze, inv. č. O 16724.
- 57 Petr Brandl, Vlastní podobizna s gestem počítání na prstech, kolem 1725, plátno, 68 × 54 cm, Národní galerie v Praze, inv. č. O 1724.
- 58 LS [Lubomír Slavíček], heslo III/3-4 Pohled do obrazové sbírky (pozn. 31).
- 59 4.8. Jákob mezi svými syny (č. kat. 6, obr. č. 15) a 4.9. Senekova smrt (č. kat. 55, obr. č. 16).
- 60 Viz Novotný (pozn. 5), s. 10.

- 61 4.11. Sebevražda Catona Utického (č. kat. 54, obr. č. 19).
- 62 Č. kat. 76.
- 63 Viz Záruba-Pfeffermann (pozn. 38), s. 28–30.
- 64 Viz Novotný (pozn. 5), s. 9–10.
- 65 Blažíček, Nová instalace (pozn. 12).
- 66 Viz Záruba-Pfeffermann (pozn. 38), s. 30.
- 67 Ulrich Thieme – Felix Becker, *Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart* XXXII., Leipzig 1938 (1959), s. 341.
- 68 Viz Kotková (ed.) (pozn. 37), s. 94.
- 69 Viz Weiss (pozn. 1.), s. 61.
- 70 Jarmila Vacková, *Nizozemské malířství 15. a 16. století: Čs. sbírky*, Praha 1989, s. 168–169, 171–172, 212, pozn. 11–12.
- 71 Viz Kotková (ed.) (pozn. 37), s. 94.
- 72 Ibidem, s. 93.
- 73 Ulrich Thieme – Felix Becker, *Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart* I., Leipzig 1907(1960), s. 524–525. – uvedeno datum narození 1527 (podle informací z van Dyckova skicáře).
- 74 Lothar Altmann (ed.), *Lexikon malířství a grafiky*, Praha 2006, s. 24.
- 75 Viz Thieme – Becker (pozn. 73), s. 524–525.
- 76 Blažíček, *Rychnovská zámecká obrazárna* (pozn. 16), s. 8. – Blažíček, *Rychnovská zámecká obrazárna* (pozn. 19), s. 13.
- 77 Viz Weiss (pozn. 1), s. 83.
- 78 Viz Thieme – Becker (pozn. 73), s. 40–42. – Lubomír Konečný, Hans von Aachen, Imperiální alegorie: Návrat Zlatého věku ve znamení Panny, in: Thomas Fusenig – Alice Taatgen – Heinrich Becker (eds.), *Hans von Aachen (1552–1615) Malíř na evropských dvorech*, Aachen – Berlin – München 2010, s. 230.
- 79 Karel Chytil, *Rudolf II. Výstava děl jeho dvorních umělců a podobizen osobností jeho dvora* (kat.), Praha 1912, s. 35, č. 45.
- 80 *Prag um 1600. Kunst und Kultur am Hofe Rudolfs II.* (kat.), Kunsthistorisches Museum Wien, Kulturstiftung Ruhr Essen, Freren 1988, s. 223, č. 109.
- 81 Viz Kotková (ed.) (pozn. 37), s. 35.
- 82 Viz Weiss (pozn. 1), s. 95.
- 83 Jaromír Neumann, *Karel Škréta (1610–1674)* (kat.), Národní galerie v Praze, Jízdárna Pražského hradu, Praha 1974, s. 153–154.

- 84 MV [Marcela Vondráčková], heslo 17. Jákobův příchod k Lábanovi, 1643, in: Kotková (ed.), *Mistrovská díla* (pozn. 37), s. 99.
- 85 Neumann, Karel Škréta (pozn. 83), s. 153–154.
- 86 Jaromír Neumann, *Škrétové. Karel Škréta a jeho syn*, Praha 2000, s. 96.
- 87 Ibidem, s. 96.
- 88 MV [Marcela Vondráčková], heslo 18. Podobizna Ignáce Jetřicha Vitanovského z Vlčkovic, 1669, in: Kotková (ed.), *Mistrovská díla* (pozn. 37), s. 103.
- 89 Ulrich Thieme – Felix Becker, *Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart XXX.*, Leipzig 1936 (1960), s. 328–329.
- 90 MJ [Martina Jandlová], heslo 14. Podobizna Františka Karla Liebsteinského z Kolowrat, 1659, in: Kotková (ed.), *Mistrovská díla* (pozn. 37), s. 87–90.
- 91 Ulrich Thieme – Felix Becker, *Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart XV.*, Leipzig 1922 (1959), s. 489.
- 92 Zátíší Vanitas (Vanitas vanitatum et omnia vanitas = Marnost nad marnost, vše je marnost) bylo v baroku velmi oblíbené a často zobrazované, upomínalo na smrt a pomíjivost materiálna a života.
- 93 HS [Hana Seifertová], heslo 9. Regál se starožitnostmi, 1666, in: Kotková (ed.), *Mistrovská díla* (pozn. 37), s. 65.
- 94 Ulrich Thieme – Felix Becker, *Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart XXXVI.*, Leipzig 1947 (1961), s. 400.
- 95 Viz Weiss (pozn. 1), s. 288–289.
- 96 Viz Novotný (pozn. 5), s. 18.
- 97 Viz Weiss (pozn. 1), s. 325, č. 308.
- 98 Ulrich Thieme – Felix Becker, *Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart XXXIV.*, Leipzig 1940 (1960), s. 225. – Prokop Toman, *Nový slovník Československých výtvarných umělců II.*, Ostrava 1993, s. 646.
- 99 Do rodinného fideikomisu patřil: Rychnov nad Kněžnou, Borohrádek, Černíkovice. Prodal Chroustovice, Masti a Lhotu, Líšeň 1714, Roubovice 1694–1700, Holejšovice 1699, Přestavky 1703 a koupil Vamberk 1707, Zlonice 1707, Poštovice 1708 a Chlumec.
- 100 Viz Borůvka, Rodopis rodu pánů z Kolovrat (pozn. 42), s. 51–52, 55–56.
- 101 V inventáři z roku 1785 je pod číslem 98 nazván takto: *Norbert Liebst. Grafen v. Kollowrat Exc. in Schlafrock als Bräutigam, wie Hochselbe die Geyersberger Hoch Gräfl. verwittibte Witanowskin als Herr der Herrschaft Reichenau (scil. geheiratet)* – Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat v županu, jako ženich, když se ženil s kyšperskou ovdovělou hraběnkou Vitanovskou, jako pán panství rychnovského.

- 102 Alena Nachtmannová, *Mezi tradicí a módou. Odívání v Čechách od renesance k baroku*, Národní památkový ústav – územní odborné pracoviště středních Čech v Praze, Praha 2012, s. 85 – E. Weiss píše: koflíček drobného ovoce (snad jahod) – Viz Weiss (pozn. 1), s. 148.
- 103 Machytka, *Malířství 17. a 18. století* (pozn. 24), s. 29.
- 104 Ulrich Thieme – Felix Becker, *Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart XXIX.*, Leipzig 1935 (1959), s. 103–105. – Viz Altmann (ed.) (pozn. 74), s. 534.
- 105 MJ [Martina Jandlová], heslo 13. Sebevražda Catona Utického, 1692, in: Kotková (ed.), *Mistrovská díla* (pozn. 37), s. 81–82.
- 106 Ulrich Thieme – Felix Becker, *Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart IX.*, Leipzig 1913 (1957), s. 520.
- 107 Jedná se o heslo burgundského vévody Karla Smělého a v překladu znamená: „Odvážil jsem se toho.“
- 108 Viz Weiss (pozn. 1), s. 138–139.
- 109 Thieme – Becker (pozn. 106), s. 520.
- 110 Jaromír Neumann, *Petr Brandl 1668–1735* (kat.), Národní galerie v Praze, Jízdárna Pražského hradu, Praha 1968, s. 118.
- 111 Ibidem, s. 119.
- 112 AR [Andrea Rousová], in: Kotková (ed.), *Mistrovská díla* (pozn. 37), s. 54.
- 113 Neumann, *Petr Brandl* (pozn. 110), s. 119. – Miloslav Racek, *Dílo malíře Michala Václava Halbaxe v Čechách* (disertační práce), Univerzita Karlova, Praha 1950.
- 114 AR [Andrea Rousová], heslo 5. Alegorie hmatu, kolem 1700, in: Kotková (ed.), *Mistrovská díla* (pozn. 37), s. 53.
- 115 Neumann, *Petr Brandl* (pozn. 110), s. 120.
- 116 AR [Andrea Rousová], heslo 6. Alegorie čichu, kolem 1700, in: Kotková (ed.), *Mistrovská díla* (pozn. 37), s. 53.
- 117 Neumann, *Petr Brandl* (pozn. 110), s. 137–138.
- 118 Další tři podobizny nazvané pouze *Podobizna neznámého člena rodiny Kolowratů* se snaží identifikovat Eduard Weiss ve svém strojopise. – Viz Weiss (pozn. 1), s. 119–120 (č. kat. 159, 160, 161, obr. č. 28, 29, 30).
- 119 Neumann, *Petr Brandl* (pozn. 110), s. 139–140.
- 120 Rudolf Zrůbek, Malíř Jan Antonín Woczasek-Hrošecký, *Umění XXIII*, 1975, s. 354–358.
- 121 Viz Novotný (pozn. 5), s. 32.
- 122 Viz Zrůbek (pozn. 120), s. 356.

- 123 Antonín Zezula, *Jan Antonín Vocásek Hrošecký* (bakalářská práce), Seminář dějin umění FFMU, Brno 2012, s. 15.
- 124 Ibidem, s. 22.
- 125 Viz Zátíší Vanitas (pozn. 92).
- 126 Viz Zezula (pozn. 123), s. 17.
- 127 Vladimír Novotný se domnívá, že Beittler mohl být přímo žákem J. V. Angermayera a zdůrazňuje nápadnou podobnost jeho díla v malířské technice a vnímání kompozic. Poukazuje na vyžití tradice Angermayerovy v díle Vocáskově. – Viz Novotný (pozn. 5), s. 28–32.
- 128 Obraz reprodukuje Vladimír Novotný ve své stati v časopise *Umění* – Viz Novotný (pozn. 5), s. 27.
- 129 V zámecké sbírce se nachází kromě obrazů uvedených v tomto katalogu také dalších 263 maleb, které jsou umístěny v depozitářích, či soukromých hraběcích místnostech.

Počet 182 nám ukazuje obrazy vzniklé jinou technikou než olejomalbou, např. suchá jehla, litografie, ale i kresba tuší nebo lavírovaná kresba a pastel. Mezi nimi převládají grafiky, jejichž velkým souborem se obrazárna mohla v dobách minulých pyšnit.

Z instalovaných obrazů se nedalo zařadit do katalogu několik děl, o nichž nemáme téměř žádné informace. Jedná se o 7 obrazů daňků a jelenů, dále o 2 krajiny a potom o 4 obrazy příslušníků rodu, které jsou nazvány dar (*František Xaver Kolowrat-Krakowský jako dítě; Maria Theresia Krakowská z Kolowrat jako dítě; Olga Krakowská-Liebsteinská z Kolowrat; Zdeněk Krakowský Liebsteinský z Kolowrat*).

Pro zaměření na obrazy z 16. – 18. století bylo v katalogu záměrně vynecháno několik olejomalb, které jsou také instalované, ale spadají svým vznikem už do 19. století. Jedná se o obrazy: inv. č. Čern 193/120 *František Xaver Krakowský z Kolowrat*; inv. č. Čern 191/122 *Hanuš Krakowský z Kolowrat*; inv. č. Čern 75/125 *Hrabě Kolowrat*; inv. č. Čern 163/101 *Hraběnka Jana Hodicová*; inv. č. Čern 211/109 *Juliana Krakowská z Kolowrat*; inv. č. Čern 59/123 *Leopold Krakowský z Kolowrat*; inv. č. Čern 74/105 *Portrét hraběnky Kolowratové*; inv. č. Čern 192/119 *Theodor Krakowský z Kolowrat*; inv. č. RK 1056/1567 *Beneš z Kolowrat*; inv. č. RK 227/375 *Karolína z Kolowrat*; inv. č. RK 711/1285 *Libušin soud*; inv. č. RK 219/333 *Marie a Karolina z Kolowrat*; inv. č. RK 232/372 *Marie Anna Kolowratová*; inv. č. RK 220/331 *Ministr František Antonín Liebsteinský z Kolowrat v řádovém úboru Zlatého rouna*; inv. č. RK 390/504 *Panorama Rychnova z roku 1827*; inv. č. RK 224/328 *Růžena Liebsteinská z Kolowrat, roz. Kinská*; inv. č. RK 712/1286 *Soud knížete Spytihněva*; inv. č. RK 205/347 *Vincenc Liebsteinský z Kolowrat, velkopřevor řádu Maltéžského*, inv. č. RK 946/1630 *Záchrana Karla IV. v Pise*.

- 130 Viz Borůvka, Rodopis rodu pánů z Kolowrat (pozn. 42), s. 5–6.
- 131 Na fotografii (pořízená pro účel katalogizace nově instalované zámecké obrazárny v roce 1952) je vzadu napsána samotným hrabětem Zdeňkem Kolowratem Krakowským Liebsteinským poznámka. Hrabě se domnívá, že se

pravděpodobně jedná o arcivévodu Leopolda V. Habsburského, bratra císaře Ferdinanda II., pána v Tyrolích (1586–1632) a zakladatele tzv. mladší větve habsburské – nebo o císaře Leopolda I. Dříve bylo uváděno, že se jedná o portrét Ferdinanda IV., syna Ferdinanda III. Zdeněk Kolowrat toto popírá, jelikož podobizna neodpovídá věku 21 let, ve kterých Ferdinand IV. zemřel (S4, č. 15).

- 132 Blažíček, *Rychnovská zámecká obrazárna* (pozn. 19), s. 15, č. 75. – Blažíček uvádí, že obnovený nápis vzadu: *Lorentz Briesler 1673* je nesprávný. Roku 1688 byl na obraz přimalován řád Zlatého rouna.
- 133 Blažíček, *Rychnovská zámecká obrazárna* (pozn. 19), s. 11, č. 23. – Blažíček zde upozorňuje na skutečnost, že Jan Baltazar Rauch, malíř z Hesenska, působil v Praze kolem roku 1716, kdy už však tato a další tři podobizny (č. kat. 115, 144, 194) visely v hraběcím pokoji.
- 134 Viz Weiss (pozn. 1), s. 149–150. – Weiss zde vysvětluje nejasné datum vzniku obrazu. Obraz byl namalován rok po hraběnčině smrti (roku 1686) nejspíše pro rodinnou galerii a východiskem mu byl svatební portrét z roku 1684.
- 135 Poznámka platí také pro další 2 obrazy řazené v katalogu (č. kat. 160, 161) za tímto obrazem. – Viz Weiss (pozn. 1), s. 119–120. – Eduard Weiss uvádí, že se může jednat o syny Albrechta IV. a Sabiny Viktorie Liebsteinských z Kolowrat, tedy o Leopolda Oldřicha († 1690) a Albrechta V. († 1650), či o Leopoldova syna Františka Leopolda, († 1716). Všechny 3 portréty jeví nápadnou shodu a za jejich autora je označen Philip Christian Bentum (1690–1757), ale zmíněn je v souvislosti s nimi také Petr Brandl (1668–1735). – Weiss si zde protiřečí. Pokud by byla identifikace osob správná, nemohl by být za autora obrazů (až na Františka Leopolda) považován Philip Christian Bentum, protože v té době ještě nežil. Pokud by ovšem obrazy byly připsány Bentumovi, a to je pravděpodobnější, bylo by nutné uvažovat o nové dataci a identifikaci osob, kterou ztěžuje veliká rozvětvenost rodu.
- 136 Blažíček, *Rychnovská zámecká obrazárna* (pozn. 19), s. 21, č. 172. – Blažíček zde uvádí, že označení: *I. G. V. Hammlton*, je nesprávné.
- 137 Viz Kotková (ed.) (pozn. 37), s. 30. – Platí také pro obraz č. kat. 323.
- 138 Blažíček, *Rychnovská zámecká obrazárna* (pozn. 19), s. 21, č. 170. – Blažíček uvádí, že obraz nesl dříve ještě druhou signaturu: *I. G. Ha[milton] f.*

8. Seznam pramenů a literatury

8.1. Prameny

Bastian 1981

Karin Bastian, *Georg Hinz und sein Stillebenwerk* (disertační práce), Hamburg 1981.

Franzl 1970

Ingrid Franzl, *Michael Wenzel Halbax. Leben und Werk* (disertační práce), Leopold – Franzens Universität Innsbruck, Innsbruck 1970.

Nečásková 2013

Milena Nečásková, *Umírající Tobiáš RK 945/1629. Restaurátorská zpráva*, Praha 2013.

Oberhuber 1958

Konrad Oberhuber, *Die stilistische Entwicklung im Werk Bartholomäus Sprangers* (disertační práce), Universität Wien, Wien 1958.

Racek 1950

Miloslav Racek, *Dílo malíře Michala Václava Halbaxe v Čechách* (disertační práce), Univerzita Karlova v Praze, Praha 1950.

Weiss 1953–1955

Eduard Weiss, *Barokní obrazárna v kolowratském zámku v Rychnově n. Kněžnou* (strojopis), Rychnov 1953–1955.

Zezula 2012

Antonín Zezula, *Jan Antonín Vocásek Hrošecký* (bakalářská práce), Seminář dějin umění FFMU, Brno 2012.

8.2. Literatura

Altmann 2006

Lothar Altmann (ed.), *Lexikon malířství a grafiky*, Praha 2006.

Bible

Bible: Písmo svaté Starého a Nového zákona, Český ekumenický překlad, Praha 1979.

Blažíček 1955

Oldřich J. Blažíček, Nová instalace zámecké obrazárny v Rychnově nad Kněžnou, *Zprávy památkové péče* XV, 1955, s. 220–223.

Blažíček 1956a

Oldřich J. Blažíček, *Obrazárny státních zámků*, Praha 1956.

Blažíček 1956b

Oldřich J. Blažíček, *Rychnovská zámecká obrazárna*, Praha 1956.

Blažíček 1957a

Oldřich J. Blažíček, *Obrazárny státních zámků*, Praha 1957.

Blažíček 1957b

Oldřich J. Blažíček, *Rychnovská zámecká obrazárna*, Praha 1957.

Blažíček 1965

Oldřich J. Blažíček, Die Gemäldegalerien der staatlichen Schlösser in der Tschechoslowakei, *Museumskunde* 1965, 3, s. 172–182.

Blažíček 1967

Oldřich J. Blažíček, Państwowe galerie obrazów w zamkach Czechosłowacji, *Muzealnictwo* 14, 1967, s. 14.

Blažíček – Machytka 1972

Oldřich J. Blažíček – Lubor Machytka, *Malířství 17. a 18. století na státních zámcích východních Čech* (kat.), Pardubice, Krajské středisko státní památkové péče a Východočeská galerie, Pardubice 1972.

Blažíček 1973

Oldřich J. Blažíček, *Rychnovská zámecká obrazárna*, Praha 1973.

Březina 1940

Kamil Březina, Galerie zámku Kolowratů v Rychnově n. Kněž., *Pestrý týden* XV, Praha 1940, č. 31, 3. 8., s. 8–9.

DaCosta Kaufmann 1985

Thomas DaCosta Kaufmann, *L'École de Prague. La peinture à la cour de Rodolphe II*, Paris 1985 (anglické vydání 1988).

DČVU 1989

Dějiny českého výtvarného umění. Od počátku renesance do závěru baroka, II/1, II/2, Praha 1989.

Fusenig – Taatgen – Becker 2010

Thomas Fusenig – Alice Taatgen – Heinrich Becker (eds.), *Hans von Aachen (1552–1615) Malíř na evropských dvorech*, Aachen – Berlin – München 2010.

Gajewski 1977

Jacek Gajewski, O kilku portretach Jana Kazimierza. Przyczynek do twórczości Daniela Schultza i ikonografii króla, *Biuletyn Historii Sztuki XXXVII*, 1977, s. 47–61.

Hausenblasová – Šroněk 1997

Jaroslava Hausenblasová – Michal Šroněk, *Praha císaře Rudolfa II.*, Praha 1997.

Horová 1995

Vít Vlnas, Sběrka Kolovratů-Libštejnských, In: Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění N–Ž*, Praha 1995, s. 714.

Horský 1980

Zdeněk Horský, *Kepler v Praze*, Praha 1980.

Hubala 1981

Erich Hubala, *Johann Michael Rottmayr*, Wien – München 1981.

Chytil 1912

Karel Chytil, *Rudolf II. Výstava děl jeho dvorních umělců a podobizen osobností jeho dvora* (kat.), Praha 1912.

Jacoby 2000

Joachim Jacoby, *Hans von Aachen 1552–1615*, München – Berlin 2000.

Kat. Drážďany 1983

Anneliese Mayer-Meinschel et al., *Stilleben und sein Gegenstand* (kat.), Gemäldegalerie Alte Meister, Dresden 1983.

Kat. Essen – Wien 1988

Prag um 1600. Kunst und Kultur am Hofe Rudolfs II. (kat.), Kunsthistorisches Museum Wien, Kulturstiftung Ruhr Essen, Freren 1988.

Kat. Praha 1997

Eliška Fučíková – James M. Bradburne – Beket Bukovinská (eds.) et al., *Rudolf II. a Praha. Císařský dvůr a rezidenční město jako kulturní a duchovní centrum střední Evropy* (kat.), Praha 1997.

Kat. Valdštejn 2007

Eliška Fučíková – Ladislav Čepička (eds.), *Albrecht z Valdštejna, Inter arma silent musae?* (kat.), Valdštejnská jízdárna, Praha 2007.

Kat. Visual Deception 2009

Masao Miyazawa et al., *Visual Deception* (kat.), Nagoya City Art Museum, The Bunkamura Museum of Art, Tokyo, Hyogo Prefectural Museum of Art, Kobe, Nagoya 2009.

Kotková 2009

Olga Kotková (ed.), *Mistrovská díla z kolowratské obrazárny v Rychnově nad Kněžnou* (kat.), Národní galerie v Praze, Praha 2009.

Kramář 1938

Vincenc Kramář, *Z mladých let Karla Škréty. Jakubův příchod k Lábanovi*, Praha 1938.

Krám 2000

Josef Krám, *Dějiny Rychnova nad Kněžnou a rodu pánů z Kolovrat*, Praha 2000.

Machytka 1972

Lubor Machytka, *Malířství 17. a 18. století ve státních zámcích východních Čech* (kat.), Východočeská galerie, Pardubice 1972.

Machytka 1988

Lubor Machytka, *Barokní zátiší ze sbírek východočeských zámků* (kat.), Východočeská galerie, Pardubice 1988.

Marx 1985

Harald Marx, *Stilleben als Augentäuschung*, Leipzig 1985.

Nachtmannová 2012

Alena Nachtmannová, *Mezi tradicí a módou. Odívání v Čechách od renesance k baroku*, Národní památkový ústav – územní odborné pracoviště středních Čech v Praze, Praha 2012.

Neumann 1968

Jaromír Neumann, *Petr Brandl 1668–1735* (kat.), Národní galerie v Praze, Jízdárna Pražského hradu, Praha 1968.

Neumann 1974

Jaromír Neumann, *Karel Škréta (1610–1674)*, kat., Národní galerie v Praze, Jízdárna Pražského hradu, Praha 1974.

Neumann 2000

Jaromír Neumann, *Škrétové. Karel Škréta a jeho syn*, Praha 2000.

Novotný 1942

Vladimír Novotný, *Obrazárna zámku Rychnova nad Kněžnou*, *Umění XIV*, 1942, s. 8–32.

Pavel 1954

Jakub Pavel, *Rychnov nad Kněžnou. Státní zámek, město a okolí*, Praha 1954.

Pavel 1966

Jakub Pavel, *Rychnov nad Kněžnou*, Pardubice 1966.

Pavel 2002

Jakub Pavel, *Kolowratský zámek Rychnov nad Kněžnou*, Praha ArchArt 2002.

Pilz 1981

Václav Pilz, Obrazárna státního zámku v Rychnově nad Kněžnou, *Panorama* 1/2, 1981, s. 32–42.

Pražské baroko 1938

Pražské baroko 1600–1800. Umění v Čechách XVII. a XVIII. století (kat.), Umělecká beseda v Praze, Praha 1938.

Preiss 1964

Pavel Preiss, *Česká barokní krajina* (kat.), Národní galerie v Praze, palác Kinských, Praha 1964.

Preiss 1965

Pavel Preiss, *Rakouské umění 18. století ve sbírkách Národní galerie v Praze* (kat.), Státní zámek Jemniště, Praha 1965.

Preiss 1973

Pavel Preiss, Johann Michael Rottmayr und Böhmen, *Mitteilungen der Österreichischen Galerie* 1973, XVIII, č. 62, s. 18–62.

Preiss 2007

Pavel Preiss, *Pod Minerviným štítem. Kapitoly o rakouském umění ve století osvícenství a jeho vztahu ke Království českému*, Praha 2007.

Průvodce Valdštejn 2007

Eliška Fučíková – Ladislav Čepička (eds.), *Albrecht z Valdštejna a jeho doba* (průvodce výstavou), Valdštejnská jízdárna, Praha 2007.

Ryszkiewicz 1971

Andrzej Ryszkiewicz, *Malarstwo polskie. Manieryzm, barok* (kat.), Warszawa 1971.

Seifertová 1970

Hana Seifertová, Barokní zátiší v Čechách a na Moravě, *Umění XVIII*, 1970, s. 1–30.

Seifertová 1979

Hana Seifertová, *Georg Flegel a kabinetní zátiší v Čechách v 17. a 18. století* (kat.), Národní galerie v Praze, Praha 1979.

Seifertová 1984

Hana Seifertová, Augenbetrüger und Ihre Motivation im 17. Jahrhunderts. Zur Ausstellung Das Stilleben und sein gegenstand, *Dresdner Kunstblätter* 27, 1984, s. 49–56.

Seifertová 1989

Hana Seifertová, Německé *malířství 17. století z československých sbírek* (kat.), Národní galerie v Praze, Praha 1989.

Seifertová 2006

Hana Seifertová, *Georg Hinz (1630/31–1688), živé baroko, živá obrazárna* (eds. Andrea a Jan Egon Kolowrat Krakowský Liebsteinský), s. p., Rychnov nad Kněžnou 2006.

Slavíček 2002–2003

Lubomír Slavíček, Die Auktionen der Gesellschaft patriotischer Kunstfreunde in den Jahren 1796–1835, *Bulletin of the National Gallery in Prague* XII–XIII, 2002–2003, s. 25–50.

Slavíček 1993

Lubomír Slavíček (ed.), *Artis pictoriae amatores. Evropa v zrcadle pražského barokního sběratelství* (kat.), Národní galerie v Praze, Praha 1993.

Slavíček 2006a

Lubomír Slavíček, *Obrazová sbírka Thunů kolem roku 1700*, *Umění* LIV, 2006, s. 357–366.

Slavíček 2006b

Lubomír Slavíček, Johann Michael Rottmayr und Graf Maxmilian Thun. Neue Erkenntnisse zur Provenienz der Gemälde Rottmayrs, *Opuscula Historiae Artium. Studia minora facultatis philosophicae universitatis Brunensis* F 50, 2006, s. 23–42.

Slavíček 2007a

Lubomír Slavíček, Der rechte Splendor der Einrichtung. Das Palais Graf Maximilian Thuns auf der Prager Kleinseite und seine Ausstattung zu Beginn des 18. Jahrhunderts, in: *Barock in Mitteleuropa. Werke – Phänomene – Analysen. Hellmut Lorenz zum 65. Geburtstag. Wiener Jahrbuch für Kunstgeschichte* LIV, 2007, s. 193–206.

Slavíček 2007b

Lubomír Slavíček, „Sobě, umění, přátelům“. *Kapitoly z dějin sběratelství v Čechách a na Moravě 1650–1939*, Brno 2007.

Steinborn 2004

Bożena Steinborn, *Malarz Daniel Schultz. Gdańszczanin w służbie królów polskich*, Zamek Królewski w Warszawie, Warszawa 2004.

Sůva 1971

Josef Sůva, *Umělecká díla ze státních zámků východních Čech*, Hradec Králové 1971.

Swoboda 1964

Karl M. Swoboda (ed.), *Barock in Böhmen*, München 1964.

Thieme – Becker

Ulrich Thieme – Felix Becker, *Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart* I., Leipzig 1907 (1960), IX., Leipzig 1913 (1957), XV., Leipzig 1922 (1959), XXIX., Leipzig 1935 (1959), XXX., Leipzig 1936

(1960), XXXII., Leipzig 1938 (1959), XXXIV., Leipzig 1940 (1960), XXXVI., Leipzig 1947 (1961).

Toman 1993

Prokop Toman, *Nový slovník Československých výtvarných umělců I., II.*, Ostrava 1993

UPČ 1980

Emanuel Poche (ed.), *Umělecké památky Čech*, sv. III, Praha 1980.

Vacková 1989

Jarmila Vacková, *Nizozemské malířství 15. a 16. století: Čs. sbírky*, Praha 1989.

Verzeichniss 1827, 1831, 1835, 1838

Verzeichniss der Kunstwerke, welche sich in der Gemälde-Gallerie der Privatgesellschaft patriotischer Kunstfreunde in Prag befinden, Prag 1827, 1831, 1835, 1838.

Verzeichniss 1844

Verzeichniss der Kunsstwerke in der Gemählde-Galerie der Privatgesellschaft der patriotischer Kunstfreunde zu Prag, Prag 1844.

Verzeichniss 1856, 1862, 1867, 1872

Verzeichniss der Kunstwerke in der Gemälde-galerie der Privatgesellschaft patriotischer Kunstfreunde zu Prag, sowie der damit vereinigten Hoser'schen Gemälde-Sammlung, Prag 1856, 1862, 1867, 1872.

Vlnas 2001

Vít Vlnas (ed.), *Sláva barokní Čechie. Umění, kultura a společnost 17. a 18. století* (kat.), Národní galerie v Praze, Praha 2001.

Vlnas 2002

Vít Vlnas (ed.), *Lumière et ténèbres. Art et civilisation du baroque en Bohême* (kat.), Palais des Beaux-Arts, Lille 2002.

Zrůbek 1975

Rudolf Zrůbek, Malíř Jan Antonín Woczasek-Hrošecký, *Umění XXIII*, 1975, s. 353–365.

9. Seznam vyobrazení

- 1) Antonín František Hampisch, Ideální pohled do obrazové sbírky Libštejnských z Kolovrat, po roce 1740, plátno, 80 × 101 cm, Národní galerie v Praze. Převzato z: Slavíček 2007b, s. 172.
- 2) Jan Swart van Groningen, Ester před králem Ahasverem, kolem 1530–1535, dubové dřevo, 150 × 103 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 4). Foto: Mgr. Pavel Hron.
- 3) Sofonisba Anguissola, Podobizna stařenky se dvěma dětmi, plátno, 72 × 94 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 163). Foto: Slavomír Jansa.
- 4) Hans von Aachen, Podobizna muže, možná Johanna Keplera, před rokem 1612, plátno, 51,5 × 38,5 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 158). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.
- 5) Hans von Aachen, Podobizna šlechtice II, plátno, 51,5 × 38,5 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 164). Foto: Slavomír Jansa.
- 6) Karel Škréta, Jákobův příchod k Lábanovi, 1643, plátno, 87,5 × 107 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 7). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.
- 7) Karel Škréta, Jákobův příchod k Lábanovi, I. kresba, Berlín, Kupferstichkabinett. Převzato z: Neumann 2000, s. 30.
- 8) Karel Škréta, Jákobův příchod k Lábanovi, II. kresba, Berlín, Kupferstichkabinett. Převzato z: Neumann 2000, s. 30.

- 9) Karel Škréta, Jákobův příchod k Lábanovi, III. kresba, Sacramento, Crocker Art Gallery. Převzato z: Neumann 2000, s. 33.
- 10) Karel Škréta, Jákobův příchod k Lábanovi, IV. kresba, Sacramento, Crocker Art Gallery. Převzato z: Neumann 2000, s. 33.
- 11) Karel Škréta, Podobizna Ignáce Jetřicha Vitanovského z Vlčkovic (1644–1681), 1669, plátno, 109 × 83 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 155). Foto: Mgr. Pavel Hron.
- 12) Daniel Schultz, Podobizna Františka Karla I. Liebsteinského z Kolowrat (1620–1700), 1659, plátno, 92 × 72,5 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 154). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.
- 13) Daniel Schultz, Podobizna Magdaleny Ludmily Liebsteinské z Kolowrat, 1659, plátno, 87,5 × 71,5 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 157). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.
- 14) Johann Georg Hinz, Regál se starožitnostmi, 1666, plátno, 127,5 × 101 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 280). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.
- 15) Antonio Zanchi, Jákob mezi svými syny, plátno, 230 × 260 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 6). Foto: Slavomír Jansa.
- 16) Antonio Zanchi, Senekova smrt, plátno, 230 × 260 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 55). Foto: Slavomír Jansa.

- 17) Jodocus Justus Verbeeck, Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat (1655–1716), 1684, plátno, 176 × 134 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 147). Foto: Slavomír Jansa.
- 18) Jodocus Justus Verbeeck, Johanna Magdalena Liebsteinská z Kolowrat, roz. hraběnka Hrzánová z Harasova, 1684, plátno, 176 × 135 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 119). Foto: Slavomír Jansa.
- 19) Johann Michael Rottmayr, Sebevražda Catona Utického, 1692, plátno, 128 × 96 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 54). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.
- 20) Jan Frans van Douven, Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat (1655–1716) v řádovém rouše Zlatého rouna, 1713, plátno, 249 × 166 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 150). Foto: Slavomír Jansa.
- 21) Jan Frans van Douven, Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat (1655–1716) v řádovém rouše Zlatého rouna, 1713, plátno, 249 × 166 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 150). Foto: Slavomír Jansa. Detail.
- 22) Michael Václav Halbax, Alegorie zraku, kolem roku 1700, plátno, 86,5 × 66 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 52). Foto: Slavomír Jansa.
- 23) Michael Václav Halbax, Alegorie sluchu, kolem roku 1700, plátno, 86,5 × 66 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 50). Foto: Slavomír Jansa.
- 24) Michael Václav Halbax, Alegorie hmatu, kolem roku 1700, plátno, 87,5 × 66 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 46). Foto: Mgr. Pavel Hron.

- 25) Michael Václav Halbax, Alegorie čichu, kolem roku 1700, plátno, 86,5 × 66 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 44). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.
- 26) Michael Václav Halbax, Alegorie chuti, kolem roku 1700, plátno, 86,5 × 66 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 48). Foto: Slavomír Jansa.
- 27) Philip Christian Bantum, Podobizna Jana Františka Krakowského z Kolowrat (1650–1723), plátno, 74,5 × 60 cm (ovál), Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 156). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.
- 28) Philip Christian Bantum, Podobizna neznámého člena rodiny Kolowratů, kolem roku 1730, plátno, 72 × 60,5 cm (ovál), Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 159). Foto: Slavomír Jansa.
- 29) Philip Christian Bantum, Podobizna neznámého člena rodiny Kolowratů, kolem roku 1730, plátno, 72 × 59,5 cm (ovál), Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 160). Foto: Slavomír Jansa.
- 30) Philip Christian Bantum, Podobizna neznámého člena rodiny Kolowratů, kolem roku 1730, plátno, 72 × 62 cm (ovál), Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 161). Foto: Slavomír Jansa.
- 31) Petr Brandl, Podobizna Jana Samuela Františka Wussina, 1703, plátno, 94 × 74 cm, Oblastní galerie v Liberci. Převzato z: Neumann 1968, č. 79.
- 32) Jan Antonín Vocásek-Hrošecký, Zátíší se sojkou, ovocem, květinami, kartami a miskou, kolem roku 1740, plátno, 52 × 40 cm,

Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 293).
Foto: Slavomír Jansa.

33) Jan Antonín Vocásek-Hrošecký, Zátíší se strakapoudem, kartami, nůžkami a kalamářem, kolem roku 1740, plátno, 50 × 33 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 294).
Foto: Slavomír Jansa.

34) Jan Antonín Vocásek-Hrošecký, Zátíší se strakapoudem, kartami, nůžkami a kalamářem, kolem roku 1740, plátno, 50 × 33 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 294).
Foto: Slavomír Jansa. Detail.

35) Johann Georg Beittler, Zátíší s košem vína a zastřelenými ptáky, 1709, plátno. Převzato z: Novotný 1942, s. 27.

10. Obrazová příloha

- 1) Antonín František Hampisch, Ideální pohled do obrazové sbírky Libštejnských z Kolovrat, po roce 1740, plátno, 80 × 101 cm, Národní galerie v Praze. Převzato z: Slavíček 2007b, s. 172.

- 2) Jan Swart van Groningen, Ester před králem Ahasverem, kolem 1530–1535, dubové dřevo, 150 × 103 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 4). Foto: Mgr. Pavel Hron.

3) Sofonisba Anguissola, Podobizna stařenky se dvěma dětmi, plátno, 72 × 94 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 163). Foto: Slavomír Jansa.

4) Hans von Aachen, Podobizna muže, možná Johanna Keplera, před rokem 1612, plátno, 51,5 × 38,5 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 158). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.

5) Hans von Aachen, Podobizna šlechtice II, plátno, 51,5 × 38,5 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 164). Foto: Slavomír Jansa.

6) Karel Škréta, Jákobův příchod k Lábanovi, 1643, plátno, 87,5 × 107 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 7). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.

7) Karel Škréta, Jákovův příchod k Lábanovi, I. kresba, Berlín, Kupferstichkabinett.
Převzato z: Neumann 2000, s. 30.

8) Karel Škréta, Jákovův příchod k Lábanovi, II. kresba, Berlín, Kupferstichkabinett.
Převzato z: Neumann 2000, s. 30.

9) Karel Škréta, Jákovův příchod k Lábanovi, III. kresba, Sacramento, Crocker Art Gallery. Převzato z: Neumann 2000, s. 33.

10) Karel Škréta, Jákovův příchod k Lábanovi, IV. kresba, Sacramento, Crocker Art Gallery. Převzato z: Neumann 2000, s. 33.

11) Karel Škréta, Podobizna Ignáce Jetřicha Vitanovského z Vlčkovic (1644–1681), 1669, plátno, 109 × 83 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 155). Foto: Mgr. Pavel Hron.

12) Daniel Schultze, Podobizna Františka Karla I. Liebsteinského z Kolowrat (1620–1700), 1659, plátno, 92 × 72,5 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 154). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.

13) Daniel Schultz, Podobizna Magdaleny Ludmily Liebsteinské z Kolowrat, 1659, plátno, 87,5 × 71,5 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 157). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.

14) Johann Georg Hinz, Regál se starožitnostmi, 1666, plátno, 127,5 × 101 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 280). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.

15) Antonio Zanchi, Jákob mezi svými syny, plátno, 230 × 260 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 6). Foto: Slavomír Jansa.

16) Antonio Zanchi, Senekova smrt, plátno, 230 × 260 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 55). Foto: Slavomír Jansa.

17) Jodocus Justus Verbeeck, Norbert Leopold Liebsteynský z Kolowrat (1655–1716), 1684, plátno, 176 × 134 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 147). Foto: Slavomír Jansa.

18) Jodocus Justus Verbeeck, Johanna Magdalena Liebsteynská z Kolowrat, roz. hraběnka Hrzánová z Harasova, 1684, plátno, 176 × 135 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 119). Foto: Slavomír Jansa.

19) Johann Michael Rottmayr, Sebevražda Catona Utického, 1692, plátno, 128 × 96 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 54). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.

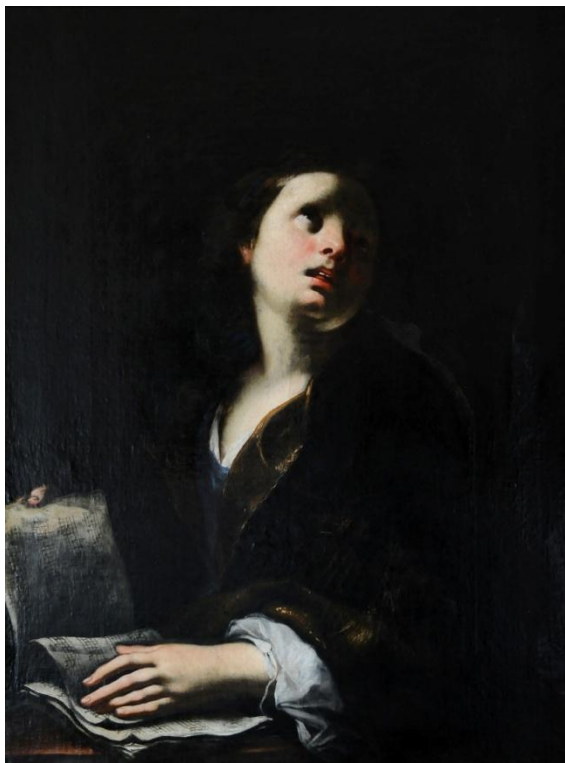
20) Jan Frans van Douven, Norbert Leopold Liebsteinský z Kolowrat (1655–1716) v rádovém rouše Zlatého rouna, 1713, plátno, 249 × 166 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 150). Foto: Slavomír Jansa.

21) Jan Frans van Douven, Norbert Leopold Liebsteyn z Kolowrat (1655–1716) v řádovém rouše Zlatého rouna, 1713, plátno, 249 × 166 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 150). Foto: Slavomír Jansa. Detail.

22) Michael Václav Halbax, Alegorie zraku, kolem roku 1700, plátno, 86,5 × 66 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 52). Foto: Slavomír Jansa.

23) Michael Václav Halbax, Alegorie sluchu, kolem roku 1700, plátno, 86,5 × 66 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 50). Foto: Slavomír Jansa.

24) Michael Václav Halbax, Alegorie hmatu, kolem roku 1700, plátno, 87,5 × 66 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 46). Foto: Mgr. Pavel Hron.

25) Michael Václav Halbax, Alegorie čichu, kolem roku 1700, plátno, 86,5 × 66 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 44). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.

26) Michael Václav Halbax, Alegorie chuti, kolem roku 1700, plátno, 86,5 × 66 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 48). Foto: Slavomír Jansa.

27) Philip Christian Bentum, Podobizna Jana Františka Krakowského z Kolowrat (1650–1723), plátno, 74,5 × 60 cm (ovál), Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 156). Foto: Archiv Národní galerie v Praze.

28) Philip Christian Bentum, Podobizna neznámého člena rodiny Kolowratů, kolem roku 1730, plátno, 72 × 60,5 cm (ovál), Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 159). Foto: Slavomír Jansa.

29) Philip Christian Bentum, Podobizna neznámého člena rodiny Kolowratů, kolem roku 1730, plátno, 72 × 59,5 cm (ovál), Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 160). Foto: Slavomír Jansa.

30) Philip Christian Bentum, Podobizna neznámého člena rodiny Kolowratů, kolem roku 1730, plátno, 72 × 62 cm (ovál), Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 161). Foto: Slavomír Jansa.

31) Petr Brandl, Podobizna Jana Samuela Františka Wussina, 1703, plátno, 94 × 74 cm, Oblastní galerie v Liberci. Převzato z: Neumann 1968, č. 79.

32) Jan Antonín Vocásek-Hrošecký, Zátiší se sojkou, ovocem, květinami, kartami a miskou, kolem roku 1740, plátno, 52 × 40 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 293). Foto: Slavomír Jansa.

33) Jan Antonín Vocásek-Hrošecký, Zátíší se strakapoudem, kartami, nůžkami a kalamářem, kolem roku 1740, plátno, 50 × 33 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 294). Foto: Slavomír Jansa.

34) Jan Antonín Vocásek-Hrošecký, Zátíší se strakapoudem, kartami, nůžkami a kalamářem, kolem roku 1740, plátno, 50 × 33 cm, Kolowratská obrazárna v Rychnově nad Kněžnou (č. kat. 294). Foto: Slavomír Jansa. Detail.

35) Johann Georg Beittler, Zátíší s košem vína a zastřelenými ptáky, 1709, plátno. Převzato z: Novotný 1942, s. 27.

11. Anotace bakalářské práce

Jméno a příjmení:	Daniela Jansová
Katedra:	Katedra dějin umění
Vedoucí práce:	Prof. PhDr. Ladislav Daniel, Ph.D.
Rok obhajoby:	2014

Název práce:	Kapitoly z dějin sběratelství na Kolowratském zámku v Rychnově nad Kněžnou
Název v angličtině:	Chapters from the history of collections at the Kolowrat Castle in Rychnov nad Kněžnou
Anotace práce:	Kolowratská sbírka obrazů patří k několika ojedinělým rodovým kolekcím, které si ve svém jádru zachovaly charakter původních zámeckých obrazáren. Sběrka je sledována od jejího vzniku, postupného rozrůstání či zanikání až po současnost. Podrobně je představen současný stav poznání dějin a skladby sbírky. V práci jsou představeny významné vybrané obrazy sbírky včetně dosud nepublikovaných nebo málo publikovaných maleb.
Klíčová slova:	Rychnov nad Kněžnou, Kolowrat, Krakowský, Liebsteinský, sbírka, zámek, sběratelství, obrazy, baroko
Anotace v angličtině:	Kolowrat collection of paintings belonging to several unique ancestral collections, which at its core, maintain the character of the original castle picture galleries. The collection is monitored from its inception, the gradual proliferation or disappearance to the present. Is introduced in detail the current state of knowledge of the history and structure of the collection. The thesis presents a significant collection of selected paintings including previously unpublished or little published paintings.
Klíčová slova v angličtině:	Rychnov nad Kněžnou, Kolowrat, Krakowský, Liebsteinský, collection, castle, collectionism, paintings, Baroque
Přílohy vázané v práci:	obrazová příloha, 35 vyobrazení
Rozsah práce:	135 stran, 208 071 znaků
Jazyk práce:	čeština